

Roboski'den izlenimler... ➤ Sayfa 11/18

Gördüklerimiz, hissettiklerimiz bize bir kez daha insanlığımızı, durduğumuz yeri sorgulattı. Koruculuk ve kaçakçılık dışında yaşamak için başka yol bırakılmayan gençlerin anlattıkları, çocukların

korku ve hüznü dolu bakışları, 20'sine varmadan evlenen kadınların çığlıkları, acı ve hüznü ama bir o kadar da sevgi dolu haykırımları karşısında hissettiklerimiz, artık sözlerin anlamını yitirmesiydi...

TKP/ML dava tutsakları açlık grevinde

TKP/ML TİKKO davası tutsakları yaptıkları bir açıklama ile PKK ve PAJK tutsaklarının açlık grevine 15'er ve 5'er günlük dönüşümlü açlık greviyle destek verdiklerini duyurdu.

➤ Sayfa 9

Özgür gelecek

Ayende Azadî

Sayı: 29 Yaygın süresi

21 Mart-3 Nisan 2012

* Fiyatı: 1.50 TL

* ISSN: 1307-878X

www.ozgurgelecek.net

Baharın senfonisi; isyan, direniş, özgürlük

Eğitimde "bir taşla sayısız kuş" projesi "4+4+4"

Egemenler, saldırı odaklarından biri olan eğitim sistemine de yeniden ellerini attı. 4+4+4 olarak formüle ettikleri eğitim sistemi ile zorunlu eğitim dört yıla inecek. Çocuk işçiliği artacak ve küçük yaşta çocukların evlendirilmesi artacak. Eğitimin piyasalaştırılmasını hedefleyen sistemde, fabrikalara eleman yetiştirilecek.

"Dilkrım politığı nesnesi Kürtçe-S/9

Eğitim-Sen ile röportaj-S/25

4+4+4'e karşı eylemler-S/31

Saltanatlar çöker, kan susar bir gün, zulüm biter!

Esnek çalışma koşullarında, herhangi bir sosyal güvencesi olmadan Esenyurt Marmara Park Alışveriş Merkezi inşaatında çalıştırılan 11 işçi; "iş kazası" adı altında ölüme mahkûm edildi.

11 işçinin arkadaşlarıyla ve bu iş cinayetini protesto eden sendikacılarla röportaj yaptık.

➤ Sayfa 4

4+4+4 modeli eğitim, Sivas davasında zamanaşımı kararı ve ardından yasaklanan Newroz'lar... TC devleti, halka karşı topyekün bir savaş ilan etmiş gibi davranıyor.

4+4+4 modeline karşı sokaklara çıkan emekçiler ve Sivas davasında zamanaşımı kararına tepki gösteren onbinler, devlete "birşey" hatırlatıyor.

Hangi akla hizmet olduğu bile belli olmayan "21 Mart, 21 Mart'ta kutlanır" söylemi altında Amed, İstanbul ve Ankara'da yasaklanan Newroz için 18 Mart'ta sokağa çıkan milyonlar, devlete, "birşey" hatırlatıyor.

İşte o "birşey" kapıyı zulme İSYAN'la çalan, DİRENIŞ'le ÖZGÜRLÜK haykıran BAHAR'dır!

gündemler

Çapa işçileri...

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi'nde taşeron çalışmaya karşı hastane içerisinde çadır kuran işçilerin direnişi devam ediyor. İşçilerden görüşler...

➤ Sayfa 5

MEPA işçileri...

MEPA fabrikasında direnişe geçen işçiler, sendikalaşma çalışması başlatarak bu gidişe bir dur demek üzere yola çıktı.

➤ Sayfa 6

"Ve yazıyoruz..."

8 Mart günü açılışını gerçekleştiren ve "Ve yazıyoruz. Erkekler ne der diye düşünmeden yazıyoruz" sloganını benimseyen JİNHA'nın Türkçe haber müdürü ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

➤ Sayfa 12

Amaç birliğimizi dağıtmak

Mersin'de Kürt halkının yoğun yaşadığı Çay, Çilek ve Özgürlük Mahallelerinde "kentsel dönüşüm" projesi uygulanmaya hazır! "Kentsel dönüşümü" mahalle halkına sorduk.

➤ Sayfa 28

Sivas ve Newroz'da büyük resmi görmek...

Sivas davası, kaçak zanlılar için zaman aşımını gerekçesiyle mahkeme tarafından düşürüldü. Tam 19 yıldır diri diri yakılan 35 aydın, yazar, ilericinin yakınlarının ve Alevilerin çılgınlıklarına kulaklarını tıkayan devletten başka bir karar çıkması da mucize olurdu.

Madımak Oteli'nde gerçekleşen katliamın sadece "Allah ekber" nidaları atarak galeyana gelenler tarafından örgütlendiğini düşünmüyorduk herhalde. Daha 2 Temmuz'a gelmeden **Türk medyası** Alevilere, devrimcilere, ilerici ve demokratlara yönelik haberleri, yorumlarıyla katliam için sahayı hazırlıyordu. Binlerce insanın katıldığı böyle bir organizasyondan örneğin **polis haberini yok muydu?**

Ya da her şeye kadir, her şeyi önceden bilen anlı şanlı milli istihbaratın hazırlıklara dair bir fikri? Diyelim ki bu ve benzeri soruların yanıtı "hayır" olsun. Peki ya katliam sırasında polis ve asker futbol maçına mı gitmişti? Varsayalım ki polis sayısı az, asker ise tecrübesizdi, ya Tansu Çiller'in "otelin etrafını saran vatandaşlarımıza bir şey olmamıştır" sözleri. SHP-DYP koalisyonunun bu katliamda bir rolü olmadığını düşünmemiz için **bir neden var mı?** Hepsini geçelim, kat-

liamla ilgili açılan davayı bugüne taşıyan istikrar da **münferit olabilir mi?** Değişen onca hükümete, başbakan ve bakanlara, hâkim ve savcılara karşın mahkemelerin Sivas davası karşısındaki şaşmaz refleksleri de bir tesadüf olmamalı! Sanıkların "arandıkları" halde yurtdışına çıkmaları, İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde işe girmeleri ve emekli olmaları; askere gitmeleri ve de ölmeleri, oturdukları yerlerin karakolun birkaç yüz metre ilerisinde olması nasıl açıklanabilir?

En azından Erdoğan'ın "milletimize hayırlı olsun" sözlerinin Çiller'i çağırıştırdığını kabul etmeliyiz! Evet dikkatlerimizi küçük ayrıntılardan, hükümetlerin, bakanların, CHP ya da AKP'nin demeçlerinden ayrıalım ve **büyük resme bakalım**. Fotoğrafın tamamında karşımızda çok net bir **devlet gerçekliği** çıkmaktadır. Katliamla ilişkili tüm kurumları arasında korkunç bir eşgüdüm ve süreklilik, devamlılık sağlayan bir devlet gerçekliği. 35 insanın göz göre göre yakılması karşısında soğukkanlı bir şekilde, hiçbir şey olmamış gibi beyanatlar veren bir devletten söz ediyoruz. Bakmayın Bülent Arınç'ın "biz hükümetiz, yargıya müdahale edemeyiz" sözlerine,

yasaması, yürütmesi ve yargısıyla tüm toplumu kendi yaşamı uğruna **rehin alan** bir düzen karşımızdaki. Kendini tehlikede hissettiği an her şeyi yapabilecek bir sistem söz konusu olan.

Hiçbir dönem işçilere, emekçilere, Kürt ulusuna ve ezilenlere yönelik düşmanlığından zerze taviz vermeyen devlet, bugün yeniden gemi azya aldı. Tüm kışı askeri ve siyasi operasyonlarla doludizgin geçiren devlet, yeni sürece hazırlandığını işaretlerini veriyor. Bir yandan **KCK** adı altında tutuklamalar devam ederken öte yandan **Kürt halkının** bayramına, bedeller, şehitler pahasına kutladığı **diriliş gününe** yönelik tahammülsüzlüğünü sergiliyor.

Anlaşılan devlet, AKP eliyle ve "ince" politikalarla Kürt halkını "kazanma" yaklaşımını geriye itti. Bugün öne çıkan daha fazla saldırganlık, şiddet, işkence ve vahşet; kazanılmış tüm hakların, değerlerin yok edilmesi ve Kürt halkının **direnış iradesinin kırılması**dır. Birçok ilde "gününde kutlanmadığı" gerekçesiyle Newroz mitinglerine izin vermeyen, yasaklayan devletin operasyonu kuşkusuz Kürt halkının değerlerine, direniş bilincine yöneliktir. Binlerce polisi ile İstanbul'u

adeta ablukaya alan, Amed'de panzerlerle kitlenin önüne barikat kuran devlet, bir kez daha başarısız oldu. Newroz öncesi operasyonlara, engellemelere, gözaltılara, gaz bombalarına ve sözde yasaklamalara rağmen Kürt halkının verdiği yanıt elbette direnişti. İstanbul Kazlıçeşme'yi "yasaklayan" valilik böylelikle tüm kenti Newroz alanı haline getirdi.

Kürt halkı dün olduğu gibi bugünde **inkâra ve yok sayılmaya** karşı sözünü söylemiş, tavrını ortaya koymuştur.

Amed'de barikatları deviren, tüm engellemelere karşın **Newroz** alanına adeta bir nehir gibi akan Kürt halkının bu **çoşkusunu, öfkelerini ve isyanı** öğretici ve düşman için korkutucudur da. Devletin Newroz'da uygulamaya soktuğu yaklaşım görünen o ki önümüzdeki günlerde **temel parolası** olacak. Bu anlamda **Newroz**, Kürt halkının devletle yürüttüğü kıyasıya mücadelede verdiği mesaj itibarıyla önemli bir viraaj, eşik olmuştur. Devletin Newroz mesajı açıktır: Saldırıların **ivmesi yükseltilecek**, demokratik alana yönelik **KCK adı altında** gözaltı ve tutuklamalar devam edecek ve askeri alanda **gerillaya** yönelik **kimyasallarla** operasyonlara hız verilecek. Buna karşılık Kürt halkının Newroz vesilesiyle alanlara yansıyan mesajı ise; **Her alanda isyan ve yok sayılmaya karşı kesintisiz direniştir.**

Özgür Gelecek okurlarının ailelerine baskı

İkitelli

Aileme yaklaşık bir haftadır İstanbul Emniyet Müdürlüğünden "kızınız hakkında konuşmak istiyoruz" şeklinde üstü kapalı telefonlar geliyordu. Ailem bunu ilk etapta dikkate almadı. Daha sonra polis tekrar arayıp "yarın sizin semtinize geleceğiz, siz gelmediniz, biz geliyoruz. Bölge karakoluna gelin" şeklinde söylemlerde bulundu. Bunun üzerine ailem, telaşlı bir şekilde karakola gitti.

Orada benim arkadaş çevrem; insanlar öldüren ve beni de buna teşvik eden insanlar olduğunu belirtip, "Kızınız bu ortamdan uzaklaşmazsa onu kaybedeceksiniz" şeklinde "uyarılarda" bulunmuşlar ve benim Suzan Zengin'in cenazesinde çekilen görüntülerimi aileme göstererek; "Kızınız gözümüzün altında, eğer bir eylemde daha görüntülenirse gözaltına alınacak. Bizim de yapacağımız bir şey kalmaz" şekline tehditlerde bulunmuşlar.

"Bu işler hep böyle başlar, yakında halk da öldürür senin kızın. Kızın şu an senin onlarla takılırsa onların olacak, kızını kaybediyorsun" şeklinde iğrenç söylemlerde bulunmuşlar. Hatta yaklaşık bir ay önce ben evde iken bizim eve biri kadın üç erkek gelmişti. Valilikten geldiklerini söylemişlerdi "bir sorunuz var mı" diye.

Ben içeri almamıştım, beni sormuşlardı kardeşime ve bu valilikten gelenler de beni tespit etmek, ev ortamımı görmek, evdeki kitaplarımı tespit etmek için gelmişler. Çünkü karakolda anneme; "Valiliğin bile kızından haberi var. İyice tehlikeli oluyor, bu kadar uyardık, iyi niyetimizi anlayın" demişler.

(İkitelli'den bir ÖG okuru)

1 Mayıs Mahallesi

İstanbul'da oturan Özgür Gelecek Gazetesi okuru bir arkadaşımızın Bursa'daki ailesi aranarak çeşitli "uyarılarda" bulunulmuştur. 5 Mart günü öğlen sıralarında İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nden aradığını belirten kişiler, ellerinde arkadaşımızın resimlerinin olduğunu, buradan kimlik-adres ve telefon tespiti yaparak arkadaşımızın ailesine ulaştıklarını belirtmişlerdir. Ailesi Bursa'da ikamet eden arkadaşımızın ikametinin Bursa'da olmaması da ayrıca İEM'den arayan kişilerin ilk çelişmesini ortaya koymaktadır. "O gruptan yavaş yavaş ayrılın, dikkat çekmesin, eğer dikkat çekerse onu harcarlar, dikkat etsin, mesela ilk önce mahallesi ni değiştirsin, o grupla görüşmeyi yavaş yavaş azaltsın, sonra bıraksın" vb. söylemlerde bulunmuşlardır. Konuşmalarını burada bitirmemişler ve aileye "bundan sonra irtibat halinde olalım" önerisinde de bulunmuşlardır.

Bu olayın ilk olmadığı gibi son olmaya çağının da farkındayız. Ailelerimiz aracılığıyla bizleri yıldırma çabalarına, korku mekanizması kurmak isteyenlere ve dolaylı-dolaysız olarak bizlere ajanlık teklif edenlere söyleyebilecek tek sözümüz şudur: Hiçbir baskı mekanizması bizleri doğru bildiğimiz yoldan ahkoyamayacaktır! (Bir ÖG okuru)

Merhaba sevgili arkadaşlar

Gün geçtikçe ülkemiz ve dünyada kadına yönelik şiddetin, baskının ve sömürünün daha da katmerleştiği bir dönemden geçmekteyiz. Sınıfsal, ulusal, cinsel sömürüye ve kadın bedeninin metalaştırılmasına dur demek, onun göğün yarısı olduğunu haykırabilmek 1910'da Clara Zetkin öncülüğünde yakılan meşaleyi daha da harlayarak Rosa Lüksemburg, Meral, Zilan ve zindanlarda Nergiz ve Yeter olabilmekten geçiyor. Bu direnç tohumlarımız, yarınlara uzanan yola mavi düş damlacıkları ekerek köhnemiş olanı yadsıyarak, yaşamlarıyla sömürsüz bir dünya özlemi-ne ışık oldular.

Bu duygu yoğunluğuyla hepimizin 8 Mart'ını kutluyoruz. Şan olsun 8 Mart'ı yaratan ve yaşatanlara diyoruz!

(Mehdi Boz)

***

"Eğer ben mücadele edersem Günün birinde bir kadın kazanacaktır..."

Değerli Özgür Gelecek çalışanları eril dilin alfabesi ile yazılmamış, özgür kadınların özgürlük ve eşitlik diliyle yazılacak sözcüklerin sıcaklığıyla tüm kadınların ve siz değerli kadın dostların 8 Mart'ını kutluyorum. 8 Mart günümüz bizlere kutlu olsun...

(Dostunuz Sona Mengütay)

Sevgili Yoldaşlar;

Yeni demokrat kadınların 8 Mart'ını kutluyor, kadının kurtuluşu mücadelesinde başarılar diliyoruz. Her gün sokakta kadınlar öldürülüyor, taciz ve tecavüze uğruyor, işten atılıyor, meta olarak erkeklere sunuluyor. Karanlığın en koyu olduğu anın aydınlığa en yakın an olduğu söylenir. Umarız bu konuda da öyle olur.

Komünist kadınlar insanlığın kurtuluş mücadelesinde kutup yıldızlarıdır. Bir kez daha 8 Mart'ımızı kutluyor, kalplerimizin yanımızda olduğunu iletiyoruz.

(Sincan 1 Nolu F Tipi Hapishane'den Tutsak Partizanlar)

Yaygın süreli **Umut Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti.**
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh.
İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN
Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven San. Sit. B Blok,
No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34
e-posta: umutyayimcilik@ttmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02 **Ankara:** Tuna Cd. Çanakçı İşhanı No: 51 Çankaya
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 445 16 15 **Malatya:** Dabakhane Mh. Turgut
Temelli Cd. Barış İşhanı Kat: 3 No: 95 **Erzincan:** Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 223 67 18 **Bursa:** Selçuk
Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98 **Mersin:** Çankaya Mh. 4716 Sk.
Güneş Çarşısı No: 30 Kat: 2 Akdeniz **Dersim:** Moğultay Mh. Sanat Sk. Arkanlar İşhanı Kat: 3 No: 203 Tel: (0428) 212
27 50 **Avrupa Büro:** Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: 0049 203 40 60 958 Faks: 0049 203 40 60 959

Saldırganlık her yerde

Mecliste, sokakta,

Ülkenin gündem maratonu 4+4+4 üzerine mecliste sözde muhalefetle hükümet arasındaki meydan savaşlarıyla başlamıştı kısa bir süre önce. Hükümetin birdenbire birkaç milletvekilinin önerisiyle aliecele gündeme aldığı ve eğitim alanında köklü değişiklikler getiren “222 sayılı İlköğretim ve Eğitim Kanunu ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi” için kurulan alt komisyonda tam da bu ülke yöneticilerine, meclis ahırına yakışır görüntüler seyrettik.

Kurulduğu yıllardan beri mecliste onca kavga-gürültü kopmuştur da, bu meclis alt komisyonundaki kadar Lenin’i yad eden, onu haklı çıkaranına (ama kelimenin tam manasıyla) rastlanmamıştır. Ashında zaten komisyonun sayısal yapısı göz önüne alındığında teklifin geçmemesi söz konusu dahi değildi. 26 milletvekilinden oluşan komisyonda 16 AKP, 6 CHP, 3 MHP ve 1 BDP’li vekil bulunuyordu. Yani her koşulda sayısal üstünlükle teklif komisyondan geçip meclisin gündemine gelecekti. Ancak “gerçekten” muhalefet ettiğini kanıtlamak için CHP’li milletvekillerinin önce komisyon görüşmelerini yavaşlatmak için uzun konuşmalar yapması, daha sonraki komisyon toplantısına ise kalabalık bir şekilde girme teşebbüsü sonucu kavga-gürültü-küfürler eşliğinde görüşülmüş oldu teklif. Hem de “görüşme”!!! Kavga esnasında (daha çeşitli cisimler havada uçuşuyorken) gürültüden kimse kimseyi duymazken, komisyon başkanı Nabi Avcı maddeleri hızlı hızlı okuyor, kimse söz almadan maddeler art arda onaylanıyordu. Günler süren tartışmalarda sadece yasa teklifinin 6 maddesi geçmişken, 30 dakika içinde geri kalan 20’den fazla madde onaylanıyordu.

Parlamento hakkında onca söz söylenir ama egemenlerin bu oyuncuğunun sınırlarını en güzel gösteren örneklerden birini oluşturmuştur yaşananlar. Sonucu değiştirmeyecek bile olsa muhalefet etme (ya da ediyormuş gibi yapma) olanağını bile istedikleri zaman nasıl ortadan kaldırdıklarının somut kanıtıdır. Yani doğrudur, burjuva demokrasisi diye bir şey vardır, ama

bunun bizim ülkemizdekiyle hiç mi hiç alakası yoktur, olsa da sınırları ancak bu kadardır.

Ve bu görüşmeler de bir kez daha (daha önce milyonlarca defa da görüldüğü gibi) gerçek çözümün yeri olarak sokakları, dağları, kesin çözüm yöntemlerini göstermektedir.

Bir “demokrasi” şöleni de Newroz için...

Parlamento içinde bile muhalefete ancak bu kadar tahammül edilebiliyorken, dışarıda kendi iktidarına, devletinin temeline, bekasına yönelik bir muhalefeti, hele ki öyle CHP’ninki gibi yalandan muhalefete değil, gerçek bir muhalefete yönelik tavırlarını tahmin etmek zor olmasa gerek. Nitekim faşizm, en bariz olarak Newroz kutlamalarına dönük saldırganlığıyla bunun örneğini açıkça vermiştir.

Newroz Pazar gününe denk gelen 18 Mart günü değil de “ille de gününde” 21 Mart günü kutlanacak diye fetva veren valilikler başta Amed ve İstanbul olmak üzere tüm ülkede Newroz’u yasakladı, halkın iradesine bir kez daha müdahale etmeye çalıştı.

Gerçi bu devlet açısından Newroz hep bir tehlike algısı içinde değerlendirilen, korkulan bir gün olarak kabusla eş değer anlam gördü. Haksız da değillerdi elbette, Newrozlar, 1 Mayıslar, 8 Martlar bu devlet için özünde hep bir tehlikeye işaretler. Ancak Newroz’un altını daha bir özenle çizmek gerekir, zira Newroz’un tarihsel yönü bugünle birleşmiş, yeni direniş yollarıyla güncellenmiş ve somut-elle tutulur ideolojik ve politik formasyona sahiptir. Dolayısıyla 1990’da böyle bir bayram olmadığı, 1993’te ateşperestlere ait olduğu, 2000’li yıllarda ise var olduğu ama Orta Asya Türklerinin olduğu ve devletin izniyle kutlanabileceği beyan edilmiş; gerçekler her zaman olduğu gibi gizlenmeye çalışılmıştır.

2012 Newroz’u açısından baktığımızda ise özellikle Silvan saldırısının ardından gerilen ipler ve tutuklama terörüyle ülkedeki hedef tahtasına konulacak muhalefet yelpazesini sürekli genişleten egemenler, bahar aylarına hız

sınır dışında...

Gerçi bu devlet açısından Newroz hep bir tehlike algısı içinde değerlendirilen, korkulan bir gün olarak kabusla eş değer anlam gördü. Haksız da değillerdi elbette, Newrozlar, 1 Mayıslar, 8 Martlar bu devlet için özünde hep bir tehlikeye işaretler.

lı bir giriş yapma niyetindeydiler herhalde.

Kış boyunca baharla birlikte savaşın kızışacağı, gerilla eylemlerinin yükselişe geçeceği, halkın serhildan ve isyanlarının ivmesinin artacağı yönlü belirlemeler yapılırken, TC ilk hamleyi kendisi yapmak, ilk vuran olarak psikolojik üstünlüğü ele geçirmek uğraşında olduğunu gösterdi. Baharı karşıladığımız Newroz’la birlikte egemenler, biz ezilenler açısından önümüzdeki ayların nasıl geçeceğine dair kuvvetli bir vurgu yapmışlardır.

Ancak özellikle İstanbul ve Amed pratiklerine baktığımızda psikolojik üstünlüğü hiç de umdukları gibi sonuç vermediğini görmek gerekir. Günlerdir valilikler tarafından yapılan açıklamalarla ortam terörize edilir ve Newroz’a katılmayı düşününler kriminalize edilirken yüzbinler 18 Mart günü Newroz alanlarına girmek için büyük bedelleri göze almış, nitekim Amed’de yasaklamanın neredeyse hiç etkisi olmamıştır. Çatışmalarla girilen alanda yüzbinlerce Amed’li coşkuyla bayramlarını kutlamış, yani iradelerini istedikleri şekilde kullanmışlardır. Böylece eğer gerçekten böyle bir planı vardysa egemenler tam da “ava giderken avlanma” sözüne uygun olarak silahı ayağına sıkmıştır.

Devlet açısından diğer önemli meseleyi ise hiç kuşku yok ki, Suriye gündemi oluşturuyor. Suriye’ye yönelik artan düzeyde saldırgan tavırlar, bir tampon ya da güvenlik bölgesi oluşturulabileceğine, Suriye elçisinin ülkeye geri çağrılabilmesine (R. T. Erdoğan, 16 Mart) dair yapılan açıklamalar Suriye’ye yönelik bir saldırı olasılığının yükseldiğine

ilişkin veriler olarak kabul edilebilir. Böylesi bir saldırganlıkta görevin esas olarak Türkiye’ye verilecek olması ise başta ABD olmak üzere batılı emperyalistlerin söylemlerinden anlaşılmaktadır. Böylesi bir durumda, yani dışarıda savaş halindeki bir ülkenin egemenlerinin içeride halka karşı çok daha büyük bir saldırganlık içinde olmasına ise kesin gözüyle bakmak gerekir. Yani TC’nin Newroz’daki saldırgan tutumu, geleneksel yapısına tam denk de düşse arkasında yatanın hem ülke içindeki hem de dışındaki gelişmelerle bağını kurmak yanlış olmayacaktır.

Bu tablo içinde medyanın tutumuna değinmeden geçmek artık ayıp olur. Pazar gününün öncesine valiliğin kararını her dakika gözüme sokan medya, 18 Mart sabahı tam bir suskunluğa bürünmüştür. 18 Mart sabahı erken saatlerde başlayan çatışmalar, yağın gaz bombaları ve gözaltılara karşın Newroz haberleri sözde haber bültenlerinde üçüncü sırayı zoraki bir şekilde bulmuş, tıpkı Roboski katliamında olduğu gibi bunun bir tesadüf olmadığı, ana akım medyanın (tüm versiyonlarıyla birlikte) egemenlerin hizmetinde olduğu bir kez daha görülmüştür.

Ama esas mesele ne devletin planları ne de medyanın bu üç maymun tavrıdır. Esas mesele ezilenlerin, halkın buna verdiği yanıttır. “An azadî, an azadî” (Ya özgürlük, ya özgürlük) şiarıyla alanlara çıkanlar, esas kavga alanlarının sokaklar olduğunu göstermişlerdir. Ezilenlerin, Kürt halkının yasaklarla imtihanı bir kez daha egemenlerin istedikleri gibi sonuçlanmamıştır.

Saraylar saltanatlar çöker/Kan susar bir gün/Zulüm biter

12 Mart günü İstanbul Esenyurt Güzyurt Mahallesi 6. Cadde üzerindeki Marmara Park Alışveriş Merkezi inşaatında çıkan yangında 11 işçi yaşamını yitirdi. Esnek çalışma koşullarında, herhangi bir sosyal güvencesi olmadan çalıştırılan işçiler "iş kazası" adı altında ölüme mahkûm edildi.

Kimisi Ordulu kimisi Bitlisli kimisi Sivaslıydı. Bazıları da Wan depreminden soğuktan, açlık ve sefaletten kurtulmak için İstanbul'a sığınmıştı. Hepsinin ortak kaderi güvencesiz, sigortasız çalışma koşullarına mahkûm edilmeleriydi.

Alman Şirketi Ece Türkiye'ye ait 220 milyon Euro'luk yatırımı Kayı İnşaat ve Kaldem Yapı İnşaat tarafından yürütülmekteydi. Alışveriş Merkezi için devasa paraları gözden çıkaran şirket, söz konusu işçi yaşamı olduğunda son derece ketumdu. İşçiler konteynır yerine adi bezden yapılmış çadırlarda kalıyordu. 11 işçinin yaşamını yitirmesinin ardından inşaat sahasına getirildi konteynırlar ama elbette medya görsün diye.

Kuşkusuz iş kazası adı altındaki cinayetin tek nedeni çadır değildi. Taşeronlaştırmanın, güvencesiz ve esnek çalışmanın yalnızca küçük bir izdüşümüydü çadır. En tehlikeli sektörlerden birinde çalışan işçilerin hiçbirinin sigortası yoktu. Yani işçiler adeta Piramit inşaatında çalışan birer köle gibi devasa AVM'leri kanları ve çoğu zaman da canlarıyla inşa ediyor. Cinayetin gerçekleşmesinin hemen akabinde gelişecek tepkileri önceden fark eden patronlar, hemen ölen işçilerden ikisini sigortalı yaptı. Ardından Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ise işçilerin sigortalı oldu-

ğunu açıkladı. Olay yerine giden bakanın çadırlarla ilgili şaşırması ve de kızmış beyanatları duyarlılığından çok ayımağının bir sonucu olmalıydı. Çünkü çıkardıkları yasalarla daha büyük iş cinayetlerinin önünü açtıklarını bakan, pekâlâ biliyordu.

Yalnızca son birkaç yıl içinde basına yansıyan İstanbul Davutpaşa, Ankara-Ostim,

Afşin-Elbistan, Adana-Kozan ve Zonguldak'taki iş kazalarının ortaya çıkardığı tablo, söz konusu cinayetlerin artık bir devlet politikası haline geldiğini gösteriyor. Devlet bunu bile Torba Yasada yaptığı düzenlemelerle sermayenin dizginli sömürsünün önünü iyice açtı.

Bunun en belirgin olduğu alanlardan biri inşaat sektörü. Bugün SGK kayıtlarına göre Türkiye'de yaşanan iş kazalarının yüzde 34'ü inşaat sektöründe yaşanıyor. İşçi ölümleri SGK kapsamındaki işçileri kapsadığı için gerçek sayı ise bilinmiyor.

İşin sürekli ve aynı yerde olmamasının da etkisiyle en ucuz ve güvencesiz, taşeronlaştırmanın en yaygın olduğu alanlardan biri olan inşaat sektöründe işçiler, deyim yerindeyse "kelle koltukta" yaşama tutunmaya çalışıyor. Yaşanan açık katliama rağmen ne yüklenici firma ne de taşeronların tek bir açıklama bile yapmaması bu sektörde çarkın nasıl işlediğinin de açık bir fotoğrafı niteliğinde.

Alt taşeron Kaldem İnşaatın sahibi Abdullah Altun'un tutuklanması ise gelişen tepkilerin bir sonucudur. Katliamın gerçek sorumlularına ve bu cinayete neden olan taşeron sistemine ise zinhar dokunulmamıştır. Cinayet bir kez daha şatafatlı saraylarının, işçilerin kanyla su-

Süreyya Devrikoğlu

işçi cinayetlerine dikkat çektiler. Çadırların önünde yapılan açıklamadan sonra direnişte olan, **Maltepe Belediyesi işçileri** ve **MEPA işçileri** söz alarak direnişlerini anlattılar ve yaşanan işçi katliamlarına değindiler.

"Wan'da donuyor, Esenyurt'ta yanıyoruz"

11 inşaat işçisinin yaşamını yitirmesini protesto etmek için İnşaat İşçileri Derneği Girişimi de bir basın açıklaması yaptı.

16 Mart günü saat 14.00'te İstanbul SGK Müdürlüğü önünde bir araya gelen kitle, "**İnşaat işçilerinin katili ücretli kölelik düzenidir**" yazılı pankart açtı. Eylemde Dernek Girişimi adına yapılan açıklamada işçilerin patronların azgın hırsı uğruna yaşamını yitirdiği söylendi.

landığını gösterdi. İşçiler çadırlarda yanarak can verirken, egemenler milyon dolarlık AVM'lerde ne kadar büyüdüğü müz üzerine nutuklar atacaktır. Ama kimsenin şüphesi olmasın ki bu saraylar da, saltanatımız da, kahrolası zulüm de bir gün son bulacaktır!

"Şirket Bize Sahip Çıkıyor!"

Yangının ardından AVM patronlarının işçiler üzerinde kurduğu baskı sonucunda inşaatta çalışma durmuş ve işçilerin birçoğu memleketlerine gönderilmiş durumda. Ayrıca işçilerin bulunduğu çadırların yanına olaya tepki gösterenler ve muhalif basın da alınmıyor. Hayattayken işçilerin güvenliği ile ilgilenmeyen patronlar öldükten sonra işçilerin "güvenliğini" almaya başlamış. Bu yüzden çadırların ve inşaatın olduğu yere fazla yaklaşmadık. Sendikaların yaptığı basın açıklamasına dört işçi gelmişti ancak ikisi konuşmak istemedi.

Özgür Gelecek olarak inşaatta çalışan ve arkadaşlarını kaybeden işçilerle kısa söyleşi gerçekleştirdik.

- **Merhaba, bizlere çalışma koşullarınızdan bahsedebilir misiniz?**

Ahmet Kaya: Ben Wan'dan geldim buraya çalışmaya. Çalışma koşulları iyi değil. Örneğin zeminin düz olması gerekiyor ama zemin iyi olmadığı halde normal çalışma yapılıyor. Sabah 8.00 akşam 18.00 arasında çalışıyoruz. Ben Kurban bayramından önce geldim. Yangın çıktığında mesaideydim, geldim her tarafta duman, polis etrafı tutmuş.

Yangının tam nasıl çıktığını bilmiyorum ama yanan arkadaşlardan 8 çocuğu olan Seyhan'la aynı çadırda beraber kalıyorduk, yakın arkadaştık. Ben güvenlik önleminin alınmamasına bağlıyorum. Eğer güvenlik sağlansaydı bunlar yaşanmazdı. Normalde konteynırlarda kalmamız gerekiyor ama mecburiyetten çadırda kaldık.

- **Siz bize bir şeyler söylemek ister misiniz?**

Süreyya Devrikoğlu: Ben geleli bir ay oldu zaten. Bu çadır sistemi yasakmış Türkiye'de. Kaza elektrik sisteminden kaynaklandı, bu şirketin ihmaldir. Tamamen rezillik. Az önce geldiler patronlar, biz yanlarına gidecektik kaçtılar. Bize hiçbir bilgi vermiyorlar, paramız var içerde, mağduruz. 3 aydır çalışıyoruz paramızı alamadık, koşullarımız çok kötü. Şimdi çalışma durdu, kalacak yerimiz bile yok. Şirket bize sahip çıkıyor, "kendi kafanıza göre iş yapmayın" diyor. Hiçbir şey de yapamadık

Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Aynur

KAYIP İŞÇİLERE HALA ULAŞILAMADI

Mersin: Adana Kozan'da köprü barajı inşaatında kapakların patlaması sonucu kayıp 10 işçiden 4'ünün cesedine ulaşılmış, 2 işçi yaralı olarak kurtarılmıştı. 16 Mart günü bir işçinin cesedine daha ulaşılrken, 5 işçi hala kayıp. Seyhan nehri üzerine yapımına 2009'da başlanan Köprü Barajı ve HES inşaatının kapaklarında iddiaya göre, yaşanan patlamadan bir gün önce çatlaklar meydana gelmiş, fakat güvencesiz çalışma koşullarının hüküm sürmesi nedeniyle hiçbir önlem alınmamıştır.

Ahmet Kaya

Barkın: Bizler bugün yanarak ölen 11 işçi için buradayız. Bu büyük bir acı. Hepimiz için kamudaki taşeronlaşma, her alanda devam ediyor. Ve devlet her alanda güvencesiz çalışma sistemini dayatıyor. Yanan işçiler güvencesiz, sigortasız ve taşeron şirketlerde çalıştırılan işçiler. Hiçbir güvenceleri olmayan işçiler tam bir kölelik içinde çalıştırılıyorlar. Aldıkları ücretler, yoksul ailelerin geçimini hiçbir şekilde sağlamıyor. Bugün buna karşı durmak için buradayız. Bu durum ortak mücadelenin gerekliliğini bize gösteriyor.

Hava-İş Sendikası'ndan Adnan

Ali: Bugün 12 Mart'ta yaşanan katliam için buradayız. Kısaca şunu söylemek istiyorum, taşeron sistemi emekçilere büyük bir zulüm getirmektedir. Sonuçta burada yaşanan ölümler taşeronlaşmanın sonucu, lanetliyorum ve kınıyorum. Bu mücadeleyi yükseltmemiz gerektiğini gösteriyor.

Deri-İş Sendikası Tuzla Şube

Başkanı Binali Tay: Bizler Esenyurt-Haramidere'de yaşanan bu iş cinayetiyle ilgili üyelerimizle, dostlarımızla geldik. Ülkemize son zamanlarda baktığımız zaman "iş kaza"ları ve hukuksuzluğun arttığını görüyoruz. Bugün burada yaşanan vahşet bir iş cinayettir. Gerek özelleştirmenin gerek İstihdam Bürolarının getirdiği bir durumdur. Bizler buna sessiz kalmayacağız.

Yol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu

Şube Başkanı Erdem Arcan: Bu cinayetler ilk değildir ve son da olmayacaktır. Dün OSTİM'de, Adana Ceyhan Gürpınar'da ülkenin her yerinde esnek, kuralsız çalışmadan kaynaklı bu ölümler devam edecektir. Örgütlü ve sendikali iş yerlerinde iş sağlığı olduğu için ölümler daha az yaşanıyor. Fakat örgütlü olmayan iş yerlerinde işçilerin iş cinayetlerine kurban gittiğini görüyoruz. Özellikle İstanbul'da inşaat kolunda işçi ölümleri cinayete dönüştü. Bunun sorumlusu alt işverenler, taşeronlar kadar **Çalışma Bakanlığı**dır. Aslında sorumlular cezalandırılacaksa önce Çalışma Bakanlığı'ndan başlanmalıdır. Çünkü yasaları çıkaranlar yasaları bile uygulamıyor. En son torba yasa çıktı 50 kişinin altındaki iş yerleri denetlenmiyor. Denetlenmediği için de iş kazaları cinayetlere dönüşüyor.

"İş kazası değil, bu bir cinayet!"

İstanbul: Esenyurt Real Duran'da **Partizan**'ın da içerisinde bulunduğu, demokratik kitle örgütleri, biraraya gelerek Esenyurt'ta yaşanan işçi katliamına sessiz kalmayacaklarını dile getirdiler. Real durakta toplanan kitle çadırlara doğru yürüyüşe geçerek

Çapa işçileri taşeronla karşı çadır kurdu

İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesinde taşeron çalışmaya karşı hastane içerisinde çadır kuran işçilerin direnişi devam ediyor. Hastane yönetiminin taşeron işçileri işten çıkarması üzerine hala içerde çalışan diğer işçiler tarafından işten atılmaya karşı bilgilendirme amacıyla bir çadır kuruldu. Bunun üzerine yönetim işten çıkardığı işçileri "işe alacağız" vaatleriyle yeniden çalıştırmaya başladı. Özgür Gelecek gazetesi olarak 25. gününde direnişin durumu üzerine işçilerle bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Hangi bölümde çalışıyorsunuz? Çalışma koşullarından söz eder misiniz?

Kadir Alsu; Çocuk amatörleri bölümünde çalışıyorum ben. Burada 21 Şubat'ta kurduğumuz bu çadır; bilgilendirme ve uyandırma çadırıdır. İşten çıkartılacak arkadaşların duyumunu almıştık, onun için bir önlem olsun dedik.

Cemal Bilgin; 1998'den beri Çapa Tıp Fakültesi İstanbul Üniversitesi'nde çalışıyorum, hasta bakıcı olarak. Taşeron işçisiyim; kadrosuz, güvencesiz. Taşeron işçileri olarak kaderimiz, sorumluların, amirlerin ve başhemsirelerin iki dudağı arasındaydık. Dönüp arkamıza baktığımızda, resmen insanlar emeğimizi çalmışlar. Başhemsireler taşeronla ortakları gibi davranıyorlar. Bizden istedikleri her işi yapıyorlar. İşçileri dine, ırka, mezhebe göre bölüyorlar. Ama mühim olan bir ekmeği paylaşabilmek. Dini, ırkı ne olursa olsun bunu paylaşabilmek. Bize içeride mobbing uygulanıyordu. Hala da devam ediyor.

- Direniş nasıl başladı? İnsanların çadıra ilgisi nasıl?

Cemal Bilgin; Bizler böyle gitmeyeceğine karar verdik. Taşeron İşçileriyle Dayanışma Derneği'ni kurduk. Ve şu anda 1500 üyemiz var. Bunlar bir mücadelenin sonucunda olan şeyler. Bu çadır bize çok şey öğretti. Direniş, mücadeleyi, haklarımızın olduğunu öğretti. Bizler sadaka istemiyoruz, yasada olan haklarımızı istiyoruz. Taşeron nedir, taşeron kimdir denilince Esenyurt'ta ölen işçileri gösteriyoruz insanlara. İnsanlara birleşerek

her şeyin kazanılabileceğini, bütün haklarımızı alabileceğimizi anlatıyoruz. Tabii masa başında değil, sokakta, çadırlarda direnerek alınacağını söylüyoruz. Çünkü artık bizlerin kiralık işçi olacağını söylüyorlar. Taşerondan daha kötü bir sistem bu. Bunu yöneticilerimiz bile söylüyor. Çadırımıza hasta yakınları geliyor, bize dertlerini anlatıyorlar. Burayı teselli olarak görüyorlar. Bizlerin de sorunlarını dile getirin diyen insanlar var. İçeride çadırın etkisi çok büyük.

13 Mart Salı günü TBMM'ye gittik, Sırrı Süreyya Önder aracılığıyla. AKP'den Çalışma Bakanı, MHP, CHP ve BDP milletvekilleriyle görüştük.

- Siz içerde çalışıyorsunuz şu an ve direnişe başladınız, peki ya işten atılan işçiler...

Cemal Bilgin; İşten atılan arkadaşlarımız hala çalışıyor çünkü; hocalar tarafından işe alınacakları vaatleri veriliyor. Onlar da o yüzden çalışıyor. Onlara işe alınacakları yönünde sözleri veriliyor. Ama sözler uçar.

- Yaşanan hukuksuzluğa karşı neler yapmayı hedefliyorsunuz?

Kadir Alsu; İşten çıkartılan arkadaşlarımızın tamamı 2 Nisan itibarıyla işe iade davaları açacaklar ve bu işe iade davalarının % 99'unu kazanacaklarını düşünüyoruz. 200 tane arkadaşımızı düşünelim; 200 bin lira demek bu. Her biri için sadece avukatlara 1 lira ödemesi gerekir. İşte bunların tazminatlarıydı, ihbarlarıydı derken üniversitenin yaklaşık olarak 1 trilyona yakın parası çıkacaktır. Bu da üniversiteden değil kamudan çıkacaktır. Kamuyu da zarara uğrattıkları için 2. bir suç işlemiş olacaklar. Bu iki suçu da işlemeyen asıl işverenin işçisidir deyip 4/B kadrosuyla iş başı yaptırırlarsa, hem bizim istediğimiz olur hem de onların canı yanmayacaktır.

- Şu an yasal olarak patronunuz kim?

Cemal Bilgin; Şu an bizim patronumuzun kim olduğunu belli değil, çalıştığımız firmaların sayısını unuttuk. 3 ayda bir giriş-çıkış yapıyorlar. Bundan Çalışma Bölge Müdürlüğü'nün, Sağlık Bakanlığı-

nın, başbakanın haberi yok mu? Koltuklarında rahat oturmasınlar. İnsanlar insanları tanınsınlar. Yöneticilik illa masa başında oturmak değildir. Çalışma Bakanı olmuş ama hala taşeron işçisinin ne anlama geldiğini bilmiyor.

- Somut, acil talebiniz nedir?

Kadir Alsu; Bizim istediğimiz İstanbul Üniversitesi'ne ait hastanelerden tek bir taşeron işçisinin dahi işinden çıkartılmadan, "bunlar asıl işverenin işçisidir" denilen 2008 yılında tutulmuş raporun 4. İş Mahkemesinde kesinleşmiş kararının uygulanmasını istiyoruz.

2011 yılında kontrol raporuyla birlikte işe başlamış olan ve taşeron sağlık çalışanlarının tamamının asıl işverenin işçileri olduğunu beyan eden açıklamanın uygulanması talebimiz. Bölge Çalışma Müdürlüğü ve üniversite yönetimi hakkında suç duyurusunda bulunduk savcılığa.

- İşçiler taşeron ve güvencesiz çalışıyor. İşçilere SGK'ya aktarılabileceği söylenmiş...

Kadir Alsu; SGK'ya işçilerin adil olarak aktarılması gerekiyordu. SGK bunu bir şekilde engelledi. Engel neden kaynaklanıyor hiç kimse de onun bilincinde değil. Ama biz bilincindeyiz, bunu istemeyenler var, bizim taşeronda kalmamızı isteyenler var. Taşeronun daha yaygın olmasını isteyenler var. AKP hükümeti ile birlikte taşeron sistem tamamen yaygınlaşmıştır ve bu yaygınlaşmanın en büyük alanı da sağlık alanıdır. Sağlık Bakanlığı'na bağlı hastanelerde 180 bine yakın taşeron işçi çalışıyor. Herkese güvenceli iş, güvenceli gelecek istiyoruz. Bu çadırda birlikte buradan ateşimizi yaktık.

"Emekliyiz, haklıyız, kazanacağız!"

İstanbul; 17 Mart Cumartesi günü saat 12.30'da Taksim Tramvay Duranğı'nda bir araya gelen Emekli-Sen üyeleri, meclisten geçen İntibak Yasasını protesto ederek Galatasaray Lisesi önüne kadar yürüdüler.

Lise önünde yapılan açıklamada sendikaların kapatılmak istenmesine karşı sendikalarına sahip çıkacaklarını vurgulayan Emekli-Sen üyeleri, sözleşme hakkını kazanıncaya kadar mücadeleyi sürdüreceklerini dile getirdiler.

Sağlık Hakkı Meclisi eylemde

İzmir: 11 Mart 2012'de Ankara'da 38 ilden katılımla toplanan Türkiye Büyük Sağlık Hakkı Meclisi toplantısında alınan kararların hayata geçirilmesi için İzmir Sağlık Hakkı Meclisi Konak'ta bir eylem yaptı. Saat 17.30'da YKM önünde toplanan yaklaşık 400 kişi buradan Sümerbank önüne yürüdü. Burada Ankara'da alınan kararlar okunarak "Tüm halkımızı ve örgütlü kurumlarımızı en temel insani hak olan eğitim ve sağlık hakkı için mücadeleye davet ediyoruz" denildi. Partizan'ın da katıldığı eylemde "Sağlıkta ticaret ölüm demektir" yazılı pankart açıldı.

Sağlık emekçisi sokakta

H. Merkezi: AKP Tam Gün Yasasıyla vatandaşları müşteri, hastaneyi ticarethane olarak gördüğünü ve her alanı bu şekilde sokan fırsatçılığını bir kez daha kanıtlamış oldu.

Sağlık emekçileri 14 Mart Tıp Bayramı'nda sağlık politikalarına karşı kendi özlük hakları için Türkiye'nin birçok ilinde sokakta eylemdeydiler.

14 Mart nedeniyle yüzlerce işçi sokaklarda sağlık alanını da eğitim alanı gibi ticarethaneye çevrilmesine karşı yürüdü. İzmir, İstanbul, Amed, Adana ve Hakkari gibi pek çok ilde 14 Mart vesilesiyle sağlıkta yapılan soygun ve talan politikalarına dikkat çekildi. Sağlık emekçilerinin ve hastaların yaşadıkları sıkıntıların her gün artarak devam ettiği ve sağlık alanının tamamen talana açılmasına neden olduğu vurgulandı.

Sağlık emekçileri halkın sağlık hakkını savunacaklarını ve mücadelelerinden vazgeçmeyeceklerini söylediler. Hükümetin sağlık alanındaki politikaları sağlık emekçilerinin ve halkın sağlık sorunlarını çözmek yerine halkı sağlık emekçilerinin karşısına getirecek çözümünü çıkmaza soktuğunu vurguladı.

Kadın işçiler, "Direnişe devam" diyor

Dersim'de sosyal sorumluluk projesi kapsamında kadınlara istihdam yaratarak kurulan **Gökkuşluğu Ekme Fırını** 3,5 yıl faaliyetinin ardından "zarar etti" gerekçesiyle kapanmış; fırında çalışan kadınlar işyerinin zararını onlara ödettirilmesine işten çıkarılmışlardı.

Direnişe geçtikleri günden bu yana koşullarına rağmen imza toplayarak seslerini duyurmaya çalıştılar. 91 gün sonra Yerköy Çarşısı üzerinde "Ekmeğimizi, İşimizi İstiyoruz" pankartıyla seslerini bir kez daha duyurdular. Eyleme **Yeni Demokrat Kadın, DKH ve Halk Cephesi** destek verdi.

(Dersim YDK)

HEY Tekstil'de işçilerin vaatlere karnı tok!

Hey Tekstil işçileri haklarını almak için kapı önündeki mücadelelerine ve patron Süreyya Bektaş'ın üye olduğu kurum ve kuruluşların önünde yapılan eylemlerine devam ediyor. Özgür Gelecek okurları olarak 37. gününde işçileri ziyaret ettik.

37 gündür direnişte olan Hey Tekstil işçilerine patron Süreyya Bektaş görüşme talebinde bulundu. İşçiler avukatları ile birlikte görüşmeye giderken avukatlarının içeri girmesi engellendi. Bunun üzerine işçiler görüşmeye avukatsız girmeyeceklerini söylediler. Süreyya Bektaş işçilere; **"Tamıdığım her ortamda bana işçilerin parasını verdiniz mi diye soruyorlar, rahatsız oluyorum. Direnişi bırakın, 3 aylık maaşınızı Nisan'da, tazminatlarınızı da Haziran'da vereceğim"** şeklinde vaatlerde bulundu.

İşçiler bunun her zaman söylenen yalanlar olduğunu ve haklarını almadan mücadeleyi bırakmayacaklarını söyledi. (İkitelli ÖG okurları)

Trexta'da direniş devam ediyor

H. Merkezi: Sendikal mücadele yürüttükleri için işten atılan Trexta işçileri, kapı önünde direnişlerine kararlılıkla devam ediyor. Nokia'ya çalışan Trexta neredeyse fabrikayı onun üzerinden ayakta tutuyor denilebilir. Nokia siparişi kestiği an Trexta patronu ciddi bir krize girebilir. Bunun farkında olan sendika, 15 Mart günü Nokia ile bir görüşme gerçekleştirdi. Yapılan görüşmede sendika Nokia'ya direnişi ve çalışma koşullarını da anlatarak siparişi kesmelerini talep etti. Nokia temsilcileri bu meseleyi üstlerine bildireceklerini ama siparişi keserlerse, Trexta'nın batacağını, bu yüzden üretimi kesme taraftarı olmadıklarını söylemişler. Ve farklı yöntemler geliştirilmesi gerektiğini dile getirmişler.

Kapı önünde direnen işçiler ve sendika kararlı. Bütün yolları deneyecekler. Deri-İş Sendikası, görüşmenin ardından Avrupa'daki teknoloji marketlerindeki bazı sendikalarla iletişime geçtiklerini söylediler.

Trexta işçileri haklarını almak için bir direniş meşalesi yaktılar. Trexta patronu bu yanan ateşten payına düşeni elbet alacaktır.

MEPA işçileri: "Sendikalaşmak bizim anayasal hakkımız!"

İstanbul: Türkiye'de yaşanan baskılara, hak gasplarına her gün bir yenisi ekleniyor. Devletin baskılarından işçiler, emekçiler, Kürt halkı kısacası tüm ezilenler nasibini alıyor.

Daha fazla kâr uğruna işçilerin yaşamını hiçe sayan çalışma koşulları ise bugün tüm sınıfın temel sorununu oluşturuyor. Esenyurt'ta kurulu bulunan ve mobilya üretimi yapan MEPA fabrikasında çalışan işçiler de bu sorunlarla boğuşuyor. İnsanlık dışı çalışma koşullarına karşı direnişe geçen işçiler, sendikalaşma çalışması başlatarak bu gidişe bir dur demek üzere yola çıktı. Biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak geçtiğimiz günlerde MEPA fabrikasından atılan ve fabrika önünde direnişe geçen işçilerle bir röportaj gerçekleştirdik.

- İşten neden atıldığınızı anlatır mısınız?

Ahmet Ergül: Esenyurt Çakmaklı Mahallesi'nde mobilya üreten MEPA fabrikasında çalışan işçilerden biriyim. Metal İşçileri Birliği çalışanları olarak fabrikada çalışma koşullarına karşı örgütlenip sendika çalışması yürüttük. Bu nedenden dolayı işten atıldık. Toplam 7 kişi işten çıkarıldık. Fakat direnişe 3 kişi geçtik.

- Çalışma koşullarından söz eder misiniz?

- Patronlar sendikal örgütlenmeyi öğrendikten sonra ilk önce bir arkadaşımızı işten çıkardı ve fabrikada muazzam bir baskı uygulamaya başladı. Her tarafa talimat verildi, kılık kıyafet için yeni bir uygulama başlatıldı. Tam bir terör ortamı yaratıldı. Daha sonrasında biz 4 işçi daha işten atıldık. Bu işten atılmalar sivil polisler ve güvenlik eşliğinde oldu. Mahkum gibi fabrikadan çıkarken bile yanımıza sivil polisler verildi. Fabrikada çalışma saatleri 08.00 ile 19.00 arasındaydı.

Normal çalışma saatlerinden her gün bir saat fazla çalışıyorduk. Sabah 40 dakika da erken getiriliyorduk fabrikaya. Bunu olası geç kalmaya önlem olarak yapıyorlardı. Biz birkaç aydır bu

çalışma koşullarına karşı sendikalaşma mücadelesi yürütüyorduk. Ama geçtiğimiz günlerde patron bu çalışmayı duydu. Ve işten çıkarmalar başladı. Bu süre içerisinde biz de işten çıkarma saldırısına karşı direniş başlattık. 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde direnişimizi başlattık.

- Direnişiniz karşısında patronun tutumu nasıldı?

- Direnişe geçtiğimiz gün patron içeride bir toplantı yapmış ve fabrikada; **"O dışarıdaki işçilerle konuşmayın, irtibata geçmeyin, onlar sizin aklınızı çeler, beyninizi yıkar. Onlar terörist, onlarla sakın bağ kurmayın"** şeklinde konuşarak bizi fabrikadaki işçilerden uzaklaştırmaya çalışmış. Bununla birlikte **"bu fabrikada hala sendika çalışması yürütenler var, ben onların isimlerini biliyorum, onları da işten atacağım. Ben fabrikaya sendika sokmam, sendika girerse bu kapıyı kapatır çeker giderim. Hepiniz ekmeğinizden olursunuz"** diyerek işçileri tehdit etmiş. Fabrikada işçilere baskı uygulamaya devam ediyor patron. Fabrikada çalışan işçilerin bizi görmesini engellemek için kapıya plastik şerit çekildi ve kimse camlardan bakmasın diye her bölüme bir kişi verilerek kontrol etmesi ve not alması için görevlendirildi.

- İşçilerin direnişinize tepkisi nasıl?

- İlk günlerde direniş tam olarak bilinmediğinden görenler sadece selam veriyordu. Ama şimdi, bir haftadır direnişin neden kaynaklandığını, niçin direndiğimizi bildikleri için destekliyorlar.

söylüyorlar. Fabrikamın 2009 yılında kapandığını ve 3 yıldır haklarımızı alamadığımızı belirten işçiler, **"banka ve işveren arasında muhatap bulamadık. Elimizde alacağımıza dair mahkeme kararı ve senet olmasına rağmen haklarımızı alamadık"** dediler.

İşçiler basın açıklamasının ardından, **"Eylem yapmaya geç başladık hem bizim hem de tüm emekçilerin hakları için geç başladığımız bu mücadeleyi kararlılıkla sürdüreceğiz. Haklarımızdan vazgeçmemizi bekliyorlarsa yanılıyorlar"** dediler. İşçi

Örneğin bugün yan tarafta bulunan fabrikada çalışan işçi arkadaşlar öğle paydosunda yanımıza geleerek bize kahve getirdiler ve direnişimizi desteklediklerini söylediler. İşçi arkadaşlar aynı koşullarda çalıştıklarını ve örgütlenmek ve mücadele etmek gerektiğini söylediler. Ben 5 buçuk aydır çalışıyordum. Fabrikada mobilya üretiliyor. Örneğin, kapı kolu, çekmece rayları gibi şeyler üretiliyor. Fabrikamın çok da iyi bir ihracatı var. 120 ülkeyle ticaret ilişkisi var, ama gel gör ki bu üretimden işçiler faydalanmıyor. Sadece patron faydalanıyor.

Sabit Yıldırım: Sendikalaşmak bizim anayasal hakkımız. En meşru hakkımız. Aslında biz direnişe başlarken bu önemli şeyi de göstermek istedik. Çünkü biz haklarımıza sahip çıkmazsak o haklar da elimizden alınır. Bugün uygulanan politikalar, meclisten geçen yasalar bizim haklarımızı törpülüyor. Yani bir çeşit modern köleliğe mahkûm ediyoruz. Bizler de bunun farkındayız.

Çünkü bizler örgütlü işçileriz. Çabamız da daha fazla örgütlenmek için. Fabrikadan çok da beklentimiz yok aslında, amacımız bir hareketlilik başlatılmak. Direnişimiz sadece MEPA patronlarına karşı değil, Esenyurt'taki tüm patronlara karşı mücadele yürütmek. Bu direnişi diğer fabrikalara yayabilmek için diğer arkadaşlarımızın yaşadıkları sıkıntıları ve çalışma koşullarını anlatarak onları örgütlemek için başlattık.

- Önümüzdeki süreçte neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Çadır kurmak istiyorduk. Çadırımızı kurduk. Bildiri dağıttı ve afiş çalışması yapacağız. Direnişimizi duyurmak için eylemlerimiz olacak. Bir de imza kampanyası başlatmayı düşünüyoruz. Direnişimiz taleplerimiz karşılana kadar devam edecek. Tazminatlarımız ve fazla mesai paralarımız verilmedi, bu ücretlerimizi alana kadar da devam edeceğiz.

yakınlarının ve çeşitli demokratik kitle örgütlerinin de destek verdiği eyleme **"Sadaka değil 10 aylık ücret"** ve **"Kıdem tazminatımızı ödeyin"** yazılı pankart ve alınlarına siyah kurdele bağlayarak çıkan işçiler eylem sonrası kurdeleyi çıkartarak ağızlarına bağladı ve bir süre oturma eylemi yaptı.

Şeker fabrikalarının özelleştirilmelerine karşı çıkalım

1980'lerden bu yana özelleştirme politikalarını ısrarla sürdüren ve halen satmakla bitiremeyen sistemin son hedeflerinden biri de şeker fabrikaları. Ülkemizin dört bir yanında bulunan şeker fabrikaları özelleştirilmek ve çoğunluğu kapatılmak istenmektedir. Buna karşı henüz net bir mücadele açığa çıkmamıştır ancak süreç ilerledikçe bu yönde hareketlenmelerin olacağı açıktır.

Tekel işçilerinin direnişine neden olan özelleştirme, 4-B gibi uygulamaların benzeri şeker fabrikaları için de geçerlidir. Ülke ekonomisine önemli katkılarda bulunan bu sektör emperyalist çıkarlara peşkeş çekilmek istenmektedir. Özelleştirme kararı yalnızca şeker fabrikalarında çalışan işçileri değil, pancar üreticisi köylüleri ve ailelerini de etkilemektedir. Bu sayının 10 milyonu bulduğu iddia edilmektedir.

Şeker fabrikalarının kapatılması Cargill başta olmak üzere emperyalist tekellerin kâr hırsıyla bu pazardaki çıkarları ile yakından ilgilidir. Cargill firmasının bilhassa AKP hükümetindeki bakanlarla yakın ilişki içinde olması ve sağlanan menfaatler bu yağmanın nedenini bizlere göstermektedir.

Ashında şeker sektörü ülkemizde verimli sektörlerin başındadır. Kaliteli ve diğer şeker türlerine göre daha sağlıklı olan şeker pancarından üretilen şekerin Türkiye'de perakende satış fiyatı kilogram başına 1.54 dolardır ve bu haliyle AB ülkelerindeki seviyededir. Bütünüyle yerli üretim olan şeker üretiminin ekonomiye katkısı ise yıllık 3 milyar dolardır. Bu rakamı daha iyi anlamak için otomotiv sektörü ile kıyaslama yapılabilir. Otomotiv sektörünün ülke ekonomisine katkısı yıllık 400 milyon dolardır.

Şeker fabrikalarının özelleştirilmesinin ve kapatılmasının toplumsal sonuçları ise bu fabrikalarda çalışan binlerce işçinin işsiz kalması ve şeker pancarı

üretimi yapan yüz binlerce köylü ailesinin çaresiz kalmasıdır. Şeker pancarından sağlıklı üretilen şeker yerine emperyalist firmaların tercih ettiği ucuz ve sağlıksız nişasta bazlı şekerlerin de yaygınlaşması halk sağlığı açısından da olumsuz sonuçlar doğuracaktır.

Tarıma olumsuz etkisi özellikle AB ülkelerinin menfaatlerini karşılamakla ilgilidir. Şeker pancarı üretiminde Türkiye, Avrupa'da Fransa ve Almanya'dan sonra 3. sıradadır, dünyada ise 4. sıradadır. Kendi kendine yeterli olduğu gibi ihracat da yapmaktadır. Bu da pazarda rekabet yaratmaktadır. AB açısından kriz döneminde bu rekabetten kurtulmak gereklidir. AB reform sürecinde 21 Avrupa ülkesinde üretilen şeker pancarının artık 6 ülkede üretilmesi planlanmaktadır. Bundan da doğal olarak Fransa, Almanya, Polonya ve Hollanda yararlanırken Türkiye'de tarımın tasfiyesine yeni bir halka eklenecektir.

Türkiye'de 25 şeker fabrikasında 12.285 çalışan vardır. Bunun 8.273'ü kadrolu işçi, 2.207'si geçici işçidir. Fabrikalar tüm ülke geneline yayılmıştır. Erciş, Muş, Erzincan, Erzurum, Ağrı, Elbistan, Elazığ, Kars, Malatya gibi Kürt illerinde 2750 işçi çalışmaktadır. Çorum, Turhal, Susurluk, Uşak, Ankara, Alpullu, Eskişehir, Burdur gibi şehirlerde de fabrikalar vardır. Bu fabrikalarda şeker pancarı tarladan getirilmiş haliyle işleme alınmakta ve sonunda şeker dönüşmektedir. Üretim esnasında Hazine'den hiçbir katkı almamaktadır. Kâr eden fabrikalarla zarar edenler birbirini

dengelemekte ve toplamda yılda 3 milyar dolarlık kâr edilmektedir.

Özelleştirme kapsamında ise 10 fabrikanın bir bütün olarak özelleştirmesi şu an gündemdedir. Bunların özelleştirilmesi gerçekleşmiş ancak dava süreçleri sürmektedir.

Özelleştirme esnasında klasik Türkiye manzaralarına rastlanılmaktadır. Örneğin Çorum Şeker Fabrikası 650 milyon dolara satılmıştır, oysa ki sadece Çorum fabrikasının yıllık kârı 500 milyon dolardır. Bu da yağmanın boyutunu göstermektedir.

Şeker fabrikalarında örgütlü olan ve başka hiçbir yerde örgütlülüğü olmayan sendika ise Türk-İş'e bağlı Şeker İş sendikasıdır. Şeker İş sendikası sağ eğilimli, hükümete yakın bir sendikadır. Eylem ve mücadele kültürü yoktur. Şu ana kadar da mahkemelere dava açarak ve hükümet nezdinde kulis yaparak süreci ilerletmeye çalışmaktadır. Özelleştirmeye karşı duruşunu milliyetçi ve şovenist söylemlerle dile getirmektedir. Son dönemde şeker pancarında AB politikalarına yön veren Fransa'yı hedef alarak Ermeni soykırımı gündemiyle beraber ele alarak karşı çıkışını anlatma derindedir.

Bu anlamıyla sendika mücadelenin

Yalanda sınır yok!

Kartal: Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan Türkiye Süt, Et, Gıda Sanayicileri ve Üreticileri Birliği Derneği (SETBİR) tarafından düzenlenen "SETBİR Sektör Buluşması"nda, tarım sektörünün çok önemli olduğunu ve 2011 yılında 4 milyar dolar dış ticaret fazlası verdiğini iddia etti. Gerçekten de Türkiye tarımı böylesi bir gerçekliği yaratacak, tarımsal ihracatı yapabiliyor mu? Çağlayan'ın iddia ettiği gibi bu gerçeklik karşısında üreticinin hali ortadadır. Tarımsal ürünlerde ithalata ağırlık verildiği gerçeği ile karşı karşıyayken ihracatla 4 milyar gibi bir bütçenin sağlandığı söylemi temelsiz bir yalandan başka bir şey değildir de nedir? Devletin güvenilir kaynak olarak gördüğü TÜİK bile raporlarında tarımda dış ticaret açığının 105.9 milyar dolar olduğunu belirtti.

önünde engel oluşturmaktadır. İşçilerin tepkisini ve taleplerini savunamamaktadır. Ancak durumun ciddiyetinin açığa çıkmasıyla beraber eylem yapacağını kamuoyuna duyurmuştur.

Şeker-İş sendikası tüm bu gerçekliğine karşın 25 fabrikanın olduğu şehirlerde şubelere sahiptir. Kürt coğrafyasında da önemli bir güç mevcuttur. Fabrikanın olduğu birçok şehirde çok sayıda sendikalar vardır ve işçi eylemleri gerçekleşmektedir. Şeker işçileri şu ana kadar bu sürecin dışında kalmıştır. Ancak Tekel işçilerinin direnişinin bize öğrettiği dersler vardır. Fabrikaların olduğu şehirlerdeki işçi kitleleriyle bağ kurarak, ilerici-duyarlı şubeleri tespit ederek ve Sendikal Güçbirliği Platformu, DİSK ve KESK içindeki duyarlı sendikalarla beraber etkili çalışmaların altyapısını şimdiden örgütlemek mümkündür ve önemli bir görevdir. **(Bir DDSB'li)**

Kaynaklar:

www.turkseker.gov.tr

Şeker-İş Dergisi sayı 121

Tarımsal desteğin gerçek yüzü

"2 milyon 261 bin 128 çiftçiye 578 milyon 431 bin lira mazot desteği, 2 milyon 255 bin 875 çiftçiye 692 milyon 447 bin liralık gübre desteği ödeyeceğiz. 258 bin 6 çiftçiye ödeyeceğimiz toprak analiz desteğimiz 97.2 milyon lira. Yem bitkileri desteğimiz var, 105.2 milyon lira, üretici birliği aracılığıyla ödediğimiz süt desteği de 92.1 milyon lira. Su ürünleri desteği 94 milyon lira, sertifikalı tohum kullanma desteği 12 milyon lira, hububat desteği var 200 milyon lira, tarım sigortaları desteği ise 24 milyon lira. Toplamda pazartesi günü Ziraat Bankası Genel Müdürlüğüne yaklaşık 1,9 milyar lira aktararak, çiftçiye ödeme yapacağız." **(Anadolu Ajansı, 03.03.2012)**

Bu açıklama Tarım ve Hayvancılık Bakanı Mehdi Eker'e ait. Eker yaptığı bu açıklama ile köylüye "müjdeli" haberler vermişti. Açıklama ile birlikte akıllara

gelen ilk soru "**devlet gerçekten de köylüye yardım mı ediyor?**" oldu. Baştan söyleyelim ki, bu destekleme devletin niteliğinde bir değişikliğe işaret etmiyor. Zira yıllardır tarım politikaları ile sefalet mahkum edilen köylülük, devlet elinde can vermemek için çırpınıyor.

Eker'in sözlerini ve "köylünün yüzünü güldürecek destekleme" şeklinde yapılan haberleri iyi okumak gerekiyor.

2006 yılında çıkarılan Tarım Kanunu ile köylüye verilecek desteğin milli gelire oranının yüzde 1'den daha az olamayacağı hükme bağlanmıştı. Savaşa ayrılan bütçe hesaba katıldığında açık ki bu oran oldukça düşük bir rakam. Öyle ki bugüne dek bu oran en fazla yüzde 0.7'ye kadar yükselebilmiştir. Yüzde 0.3'lük oran hesaba katıldığında ise köylünün 2007-2012 yılları arasında devletten yaklaşık 28 milyar TL destek alacağı biriktirilmiş. 2012 yılı neticesinde ise tarıma

verilmesi öngörülen destek miktarı 7.2 milyar TL'dir. Oysa Tarım Kanunu'na göre bu miktarın 14.2 milyar TL olması gerekmektedir.

Köylü yabancı bankalara kurban ediliyor

Tüm bunların yanı sıra tarımsal desteklerin yaklaşık dört kat daha fazlası yabancı bankalar tarafından köylüye teklif ediliyor. Bunun sonucunda köyler icra ile satışa çıkmaya, bankalar haczettikleri

Tarım Kanunu'na göre ödenmesi gereken ve ödenen destek (milyon TL)

Yıl	Bütçe	GSYH	Verilmesi gereken destek	Çiftçiye verilen destek	Eksik ödenen	Destek/GSYH (%)	Destek/Bütçe (%)
2007	190.360	843.178	8.432	5.628	2.804	0.7	3
2008	209.598	950.534	9.505	5.826	3.679	0.6	2.8
2009	215.458	952.559	9.526	4.529	4.997	0.5	2.1
2010	254.277	1.103.750	11.038	5.821	3.230	0.5	2.3
2011	295.862	1.281.454	12.815	6.800	6.149	0.5	2.3
2012	329.845	1.426.001	14.260	7.200	7.060	0.5	2.2
Çiftçiye eksik ödenen miktar					27.919		

Egemenlerin her saldırdığı yerde olmak devrimci ve demokratik hareketlerin doğasında olması gereken özelliktir. Halkın egemenlere duyduğu en ufak bir tepkiden dahi yol almak, orada bir direniş odağı oluşturmak devrimciliğin gereğidir.

Devlet, Kürt sorunundaki saldırganlığını devam ettireceğinin sinyallerini veriyor. KCK operasyonlarıyla binlerce insanın tutuklanmasıyla, Türkiye'nin politik tutsaklar liginde şampiyonluğa oynamasının kıvancıyla AKP ve Türk devleti, yeni hedefi **Halkların Demokratik Kongresi** olarak ilan etti.

Haber Türk, Akşam, Bugün gibi gazetelerde yayımlanan aynı kalemde çıkan haberlerde "KCK'nın MIT'in kontrolünde bir örgüt olduğu imajını ortadan kaldırmak" için HDK'nin kurulduğu, "36 farklı yapılanmadan" oluştuğu, içerisinde "silahlı örgütlerin" olduğu vurgulanarak, yeni saldırı dalgasının adresinin HDK olacağını işaretleri verildi. Nitekim hemen akabinde Adana'da Newroz öncesi yapılan operasyonlarda gözaltına alınanlara "HDK'nin neresinde yer aldıklarının" sorulması da önümüzdeki dönemde nelerin yaşanacağını ipucunu gösteren somut örnek olarak karşımızda duruyor.

KCK ve HDK saldırılarının gösterdikleri

Birinci olarak devletin, AKP'nin, egemenlerin artık nasıl adlandırıyorsak adlandıralım, bu kesimin Kürt Hareketi'ne yönelik bu boyuttaki saldırılarının altında ne var sorusuna cevap arayalım.

TC'ye emperyalistlerin bölgede verdikleri görevler ekseninde düşündüğümüzde bu saldırı dalgasının nedenini anlayabiliriz. AKP'nin emperyalistler açısından Kürt sorunundaki kredisinin sonlarına geldiğini çıkartabiliriz. Bölge Arap halklarının isyan dalgalarının her tarafı etkilediği bir zaman diliminde emperyalistler "demokratikleşme" kartını kullanarak, bu isyan dalgasından kurtulmanın çarelerini arıyorlar. Yer yer sıkışmalar da isyan dalgalarında öne çıkan kendiliğindenlik emperyalistlerin en büyük şansını oluşturuyor. Kendiliğinden hareketlerle bile başa çıkmakta zorlanan emperyalistler, bilhassa ABD ve hembası, bölgede üzerindeki olumsuz imajı silebilecek, taşeron devletlere ihtiyaç duyuyorlar.

Ancak bu taşeron devletlerin sicille-

rinin temiz olması gerekiyor. Hadi sicilleri pek temiz olmasa bile en azından verili anda evlerinin içini temiz tutması ya da göstermesine ihtiyaçları var. ABD emperyalizminin bölgede taşeronluğunu yapacak devletler de bellidir. Bu devletler içerisinde öne çıkmaya aday, verilen ödevleri fazlasıyla yerine getiren Türk devleti olduğu da hemen gözümüze çarpıyor. Bölgede geçtiğimiz yıllarda Türkiye'nin nüfuzunu artırdığını, bölge halkında ABD'nin taşeronları içerisinde taraftar toplayabilen nadir ülkelerden olduğunu vurgulayalım. Ancak TC'nin en büyük açmazı, evini çok "kirlili" gösteren Kürt sorununun varlığı.

Kaldı ki Kürt ulusu, kendiliğinden bir mücadele yürütmeyip, örgütlü bir mücadele yürütüyor. Bu mücadele sayesinde 30 yıldır Türk devletini köşeye sıkıştırmıştır. Her ne kadar egemenler bir değişim içerisinde olmasalar da en azından "değişiyormuş" rolü yapmasına yol açan da Kürt halkının ulusal talepli örgütlü mücadelesidir. Elbette Kürt Hareketi'nin mevcut ideolojik tıkanıklıklarının sonucu, bu mücadelede yaptığı zikzaklar, bir yandan Türk egemen sınıfların pervasızlığını artıran bir unsur işlevi görmüş, öte yandan da mücadeleyi daha ileri bir noktaya taşımamın da önünde engel oluşturmuştur. Kürt Hareketi son seçimlerde Kürt halkı nezdinde önemli bir gelişim göstermiştir. Ancak unutulmamalı ki, AKP de Kürt halkı içerisinde popülerliğini arttırmıştı. AKP'nin de bu kadar kazanmasında Kürt Hareketi'nin payını da görmek gerekiyor.

Emperyalistler ve uşaklarının Arap isyanlarının kendiliğinden olmasına rağmen yaşadığı sıkıntılar göz önüne alındığında örgütlü bir Kürt halkı karşısında daha büyük "sıkıntı"lar yaşaması da bu saldırıların önemli bir nedenidir.

Normal şartlarda evinin içini temizlemek

Devletin yeni hedefi HDK

isteyen demokratik bir devlet, demokratikleşme hamlelerine başvurur, daha demokratik bir düzen oluşturur. Ancak demokratikleşme Türk egemenlerinde "kaşıntı" yaptığından usta bir tiyatro sanatçısı gibi "demokratikleşme rolü" yaparak durumu kurtarmaya çalışıyorlar.

Saldırılarına karşı koyuşun örgütlenmesinin önemi

Cevap aramaya çalıştığımız ikinci soru da neden devletin bu saldırılarına karşı koyuşu örgütlememiz gerektiğidir.

Egemenlerin her saldırdığı yerde olmak devrimci ve demokratik hareketlerin doğasında olması gereken özelliktir. Halkın egemenlere duyduğu en ufak bir tepkiden dahi yol almak, orada bir direniş odağı oluşturmak devrimciliğin gereğidir. En ufak bir saldırısında dahi barikat oluşturmak gerekiyorken, egemenlerin saldırılarının en yoğun olduğu yerde olmak gerekiyor. Kaldı ki egemenlere karşı büyük bir barikat oluşmuş durumda. Egemenler bu barikatı devirmek için var güçleriyle saldırıyorlar. Devrimcilerin temel görevi de onlara karşı halkın direnişini örgütlemektir. Bugün egemenlere karşı yaratılacak halk güçlerinin merkezinde Kürt sorunu vardır. Bugün her köşe başında, her evde bu mesele üzerine konuşuluyor. Var olan direnişlerin büyük bir çoğunluğunu bu mesele oluşturuyor.

Sınıf mücadelesinin anlamı

Cevap bulmaya çalıştığımız üçüncü soru ise sınıf mücadelesinden ne anladığımızdır?

Toplum içerisinde yaşanan tüm ilişkilerin ve mücadelelerin sınıf mücadelesinin bir parçası, bir bileşeni olduğunu ortaya koymak gerekiyor.

Yani sınıf mücadelesi

tek başına eşittir işçi-patron mücadelesinden ibaret değildir. Temelini bu çelişme-mücadele oluşturuyor olsa da, örneğin ulusal çelişki-

mücadele de sınıf mücadelesinin bir parçasıdır ve üstelik bizim ülkemizde, tüm gelişmelerle (direkt merkezinde yer almadığı durumlarda) doğrudan ya da dolaylı bir etkileşim, bir ilişkilene içerisinde olan Kürt Ulusal Sorunu ve mücadelesi en önemli bileşenlerinden sınıf mücadelesinin. Bugün sınıf devrimciliği yapan bütün herkes toplumdaki çelişkilere bu şekilde bir bakış açısı geliştirmelidir.

Toplumu inceliyoruz ve görüyoruz ki, vahşi bir devlet Kürt sorununa azgınca saldırmaktadır. Göstermelik birkaç ufak hakkı saymazsak, en temel ulusal hakları yok saymaktadır. Bugün demokratik bir devletin temel referansları olması gereken özerkliği, ana dilde eğitimi savunduğu için binlerce insan tutuklanmış durumda. Ve Kürt halkı da devletin bu yok saymasına karşı ulusal haklarını sahipleniyor ve bu uğurda büyük bir mücadele yürütüyor.

Öyle bir mücadeleden bahsediyoruz ki, onlarca yıl sürdürdüğü savaşı devam ettirme kudretini göstermiş, köylerinden, yurtlarından zorla göç ettirilmiş, en aşağılık işkencelerden geçirilmiş, en sefil bir yaşama mahkum edilmeye çalışılmış. Tüm bu saldırılar karşısında onurundan taviz vermeyerek, mücadelesine güç katmış. Bedeller ödemiş, bedeller ödetmiş.

Toplumdaki bütün saflaşmalar bu ekseninde ya da bunula ilişkili bir şekilde oluşuyor. Toplum en çok bu noktada bölünüyor. Devlet bu saflaşmada taraf olan herkese dokunuyor. Demokrat aydınlar, sendikacılar, avukatlar, kamu emekçileri, belediye başkanları, listede yok yok. Tüm bu şartlarda nedeni ne olursa olsun direnişin bir parçası olmanın akla-mantığa uygun en ufak bir açıklaması yoktur.

Gelişmeleri bu ekseninde okuduğumuzda önümüzdeki dönem saldırıların ana adresi HDK olacak. Bu saldırı dalgasının durdurul-

ması, direniş odağının yaratılması açısından HDK sahiplenilmesi, direniş her tarafa yayılmalı.

TKP/ML dava tutsakları açlık grevinde: "Kürt halkıyla omuz omuza olacağız!"

"Açlık grevine başlayan çocuklarımızın yoldaşımız!"

TKP/ML TİKKO tutsakları yaptıkları bir açıklama ile PKK ve PAJK tutsaklarının açlık grevine destek verdiklerini duyurdu. Hatırlanacağı üzere, Abdullah Öcalan üzerinde yedi ay aşkın bir süredir devam eden tecrite, askeri ve siyasi operasyonlara karşı 1 Aralık'ta PKK ve PAJK'lı tutsaklar tarafından süresiz, dönüşümlü açlık grevi eylemi başlatılmıştı. Tutsakların, Kürt ulusuna yönelik saldırılara karşılık geliştirdiği bu direniş, kısa sürede tüm ülkeye ve dünyanın birçok bölgesine, ülkesine yayıldı. Barış Anneleri, BDP'li milletvekilleri, belediye başkanları, yönetici ve üyeleri, tutsak yakınları açlık grevleri ile Türk hakim sınıflarının AKP hükümeti eliyle yürürlüğe soktuğu saldırı dalgasına karşı örülen sete güç kattı.

12 Haziran seçimlerinden sonra Kürt ulusal hareketine, Kürt halkına yönelik saldırılarının dozajını artıran egemenler, Roboski katliamı ile tüm Kürt halkını doğrudan hedeflediklerini açıkça ilan etti. F-16 savaş uçaklarıyla bombalanan 35 Kürt gencinin katli karşısında Erdoğan ve AKP bugüne değin "operasyon hatası" dışında bir açıklama yapmadı.

Kürt halkının örgütlülüklerine topyekün bir saldırı konseptini devreye sokan AKP, bu kapsamda bir yandan askeri operasyonlarını sürdürürken öte yandan demokratik alanda KCK adı altında yürüttüğü süre avını sürdürüyor. Hemen her gün gerçekleştirilen operasyonlarla devlet, Kürt halkının örgütlü güçlerini etkisiz hale getirmeyi, yok etmeyi hedeflemektedir. Abdullah Öcalan'a yönelik tecrit Kürt ulusuna yönelik bu konseptin temel izdüşümü niteliğindedir. Devlet, Öcalan şahsında Kürt ulusunun baskı, işkence ve katliamlarına karşın bugüne taşıdığı direniş iradesini

kırmayı hesaplamaktadır. Öcalan'ın avukatları ve ailesiyle görüştürülmemesinin altında yatan gerçek neden de şüphesiz budur. Bu anlamda gerçekleştirilen açlık grevleri Kürt halkının bu saldırılar karşısındaki duruşunu ifade etmektedir.

TKP/ML dava tutsaklarında açlık grevine destek vererek Kürt halkına yönelik bu saldırganlığa karşı gelişen direniş cephesinde yerini aldı.

Tutsakların açıklaması şöyle:

"Halkımıza

Türk hakim sınıflarının kaba inkar siyaseti, Kürt halkı ve onun örgütlü gücü olan Kürt ulusal özgürlük hareketinin mücadelesiyle dize getirildi. En ağır biçimde uygulanan asimilasyon ve imha politikası da yine bu mücadeleyle başarısızlığa uğratıldı. Direniş sadece Kürt ulusal varlığının korunması gibi sınırlı bir sonuç doğurmadı, daha da önemlisi mücadele içerisinde ileri düzeyde yeniden üretildi.

Faşist rejimin inkarcı-tekçi politikası ve yapısı çatırıyor, emperyalistler ve Türk hakim sınıfları çürüten rejimi korumak için, tekçi politikalarına biçim vermeye çalışırken, bu coğrafyanın en dinamik gücü olan Kürt Ulusal Hareketi'ne ve önderlik ettiği Kürt halkına karşı katliam da dahil olmak üzere her türlü saldırıyı yoğunlaştırmayı da elden bırakmıyor, Kürt halkının ve Kürt Ulusal Hareketi'nin direnişini kırarak Kürt halkı başta olmak üzere bütün ezilenlere boyun eğme dayatılmaktadır. Abdullah Öcalan'a yaşılan ağır tecrit ve uygulanan rehin siyaseti emperyalizm destekli faşist TC'nin amaç ve hedefini yeterince anlaşılır kıyor.

A. Öcalan'a karşı izlenen politikaya

kendine yapılmış kabul eden Kürt halkı, böylece kırmızı çizgilerini çizmiş, örgütlü ve önderliği sahiplenmenin tereddütsüz ilan etmiştir.

Kürt Ulusal Hareketi'nin ve onun önderlik ettiği Kürt halkının, hayatın her alanında direniyor ve savaşıyor olması bunun içindir. Mücadelenin keskin biçimde sürdüğü cephelerden biri de zindanlardır ve bu cephede PKK ve PAJK'lı tutsaklar eylem halinde sürece güç katıyor, omuz veriyor.

Bizler TKP/ML davası tutsakları olarak bu direnişin yanındayız. Kürt Ulusal Özgürlük Hareketi ve Kürt halkının içeride ve dışarıda geliştirdiği mücadeleyi destekliyor, haklı taleplerini sahipleniyor, iki haftalık dönüşümlerle açlık grevi eylemimizi başlatıyoruz. Kadın kurtuluş hareketini, özgürlük için isyana duran Kürt kadınlarının mücadelesini selamlayarak, Dünya Emekçi Kadınlar Günü olan 8 Mart'ta ilk grubumuzla açlık grevi eylemimize başlıyoruz.

Taleplerimiz:

- 1) A. Öcalan üzerindeki tecrite son verilsin, sağlık, güvenlik, özgür haberleşme koşulları sağlansın!
- 2) Anadilde eğitim ve anadilde savunma hakkı tanınsın!
- 3) Kürt ulusal güçlerini, devrimci, demokratik kurum ve kişileri hedef alan devletin askeri ve siyasi saldırıları durdurulsun!
- 4) Kürt ulusunun kendi geleceğini tayin etme hakkı kabul edilsin!

Mart 2012

**Bütün Hapishanelerden
TKP/ML tutsakları adına
İsmail Yılmaz"**

İstanbul: Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri (PŞTA), hapishanelerde bulunan tüm TKP/ML TİKKO davası tutsaklarının açlık grevi eylemini kamuoyuna duyurmak ve tutsakların direnişini sahiplenmek için bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

16 Mart günü, İHD İstanbul Şubesi'nde toplantı düzenleyen PŞTA adına açıklamayı **Semiha Köz** okudu. TKP/ML dava tutsaklarının kamuoyuna yaptığı açıklamayı da basınla paylaşan Köz, "Çocuklarımızın eylemini bizler de PŞTA olarak destekliyoruz" dedi. Köz, konuşmasını dayanışmayı büyütme çağrısıyla sonlandırdı.

Köz'ün ardından Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de tutulan TKP/ML dava tutsağı Erdinç Akçil'in kardeşi, önceki gün görüşe gittiğini ifade ederek, "Ağabeyimin ve diğer açlık grevindeki tutukuların sağlıkları oldukça iyiydi. Bir an önce taleplerinin gerçekleşmesini istiyorlar" dedi. Akçil'in kardeşinin ardından Güzel (Şahin) Ana da kısa bir konuşma yaparak, "Çocuklarımızın her zaman yanındayız. Onların yoldaşımız" dedi.

Yaşam hakkı ihlalleri: 32 yılda 33 bin 635 kişi öldürüldü

Amed: İnsan Hakları Derneği Genel Başkanı **Öztürk Türkdoğan**'ın Meclis İnsan Hakları İnceleme Komisyonu'nun yaşam hakkı ihlallerini araştırma alt komisyonuna sunmuş olduğu bilançoya göre **32 yılda en az 33 bin 635 kişi** hayatını kaybetti.

1980 ile 2011 yılları arasında 2.872 faili meçhul cinayet işlenirken, kolluk güçlerinin dur ihbarına uymama nedeniyle rastgele ateş sonucu 1.945 kişi hayatını kaybetti. Hapishanelerde veya gözaltındaki "ölüm ya da öldürmeler" kapsamında 1.147 ölüm kayda geçmiştir. Siyasal nedenler dolayısıyla kaybedilenlerin sayısı ise 940 olarak açıklandı.

Aynı şekilde yargısız infazlar

ve gözaltında ölümlerin AKP hükümeti döneminde arttığı söylendi. Yaşam hakkı ihlali tablosunda, faili meçhul cinayetler, yargısız infazlar, gözaltı-hapishanelerdeki ölümler ve siyasal nedenlerle zorla kaybedilenlerin sayısı 32 yılda 6.904 kişi olarak hesaplanıyor. İHD 1984 ile 2011 yılları arasında silahlı çatışmalarda 22.971 kişinin hayatını kaybettiğini açıkladı. AKP hükümeti döneminde 319 sivilin hayatını kaybettiğini ancak Roboski'de katledilen 34 kişinin bu bilançonun içinde yer almadığı görülüyor. Sivillere yönelik öldürmenin en fazla yaşandığı yıl 807 kişinin ölümü ile 1993 yılı olarak görülüyor.

İÜ'de 2 günlük açlık grevi

8-9 Mart günlerinde İstanbul Üniversitesi Beyazıt kampüsünde Abdullah Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için **DYG** tarafından örgütlenen, **YDG** olarak bizim de içinde olduğumuz açlık grevi Beyazıt kampüsü önünde yapılan basın açıklaması ile başladı. Beyazıt Kampüsü önünde gerçekleştirilen basın açıklamasının ardından kampüs içerisine geçildi. Akşam okul çıkışına kadar Beyazıt Kampüsü havuzlu bahçesinde bulunan kitle halaylarla, şarkılarla eylemimizi sürdürdük. Okul çıkışının ardından BDP Fatih ilçe örgütüne geçildi.

HDK: "Roboski'de katledilen 34 Kürt çocuğunun davasının takipçisiyiz."

HDK Mersin Meclisi, 10 Mart günü "**Sen de bir ses çıkar!**" kampanyası kapsamında bu haftaki eylemini BDP il binası önünde yaptı.

Eylemin ikinci gününde ise sabah saatlerinde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ne geçen kitle kapıda güvenlik görevlilerinin engeliyle karşılaştı. Fakat kararlı duruşumuz sonucunda kapılar açıldı ve fakültede bulunan "Hergele Meydanı"nda eylemimizi devam ettirdik. Yine Edebiyat Fakültesi'nde halaylarla, türkülerle eylemimizi sürdürdük. Edebiyat Fakültesi'nde eylemimizi 15.00'e kadar sürdürdük. Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılması için bir süredir BDP Bağcılar İlçe Örgütünde süresiz açlık grevinde olan eylemcilerin direnişleri selamlayarak eylemimizi sonlandırdık. (**İstanbul YDG**)

Medyada HDK'yi hedef gösteren haberlere de değinilen açıklamaya çok sayıda HDK bileşeni katılırken, açıklamayı kitle adına **Müslüm Tank** okudu. Söz konusu gazetelerde manşetten verilen haberin kaynağının belirtilmediğini aktaran Tank, haberin polis kaynaklı ve manipülatif amaçlı bir haber olduğunu vurguladı.

Dilkırım politiği nesnesi - KÜRTÇE

Bunların usta manipulatörler olduğu, aslında doğru değil. Sadece iktidar aygıtının nimetlerinden iyi faydalanıyorlar. Yoksa oyunlarını boşa çıkarmak için çok uyanık olmaya gerek yok. Halkın örgütsüzlüğünden güç alıyorlar. Hepsi bu...

Yeni eğitim yasasına ilişkin tasarıyı komisyondan nasıl geçirdiklerine hepimiz tanık olduk. Rezil bir operasyonla, yüz elli AKP parlamenterinin gard ve markajında "Kabul edenler? Etmeyenler?" modu geleceğimize ve elbette hayatlarımıza biçilen değeri, yeterince gösteriyor. Ne var ki, asıl konumuz, bu değil. Zira Kürtçe, bu tasarımda madde başlıklarından biri değildi.

Tasarı komisyondan geçtikten sonra milli eğitimin intihalci bakanı Ömer Dinçer, Kürtçe'nin de seçmeli ders olarak okutulabileceğini yumurtladı. Hemen akabinde ise amasını dile getirdi. Bu anayasal bir düzenlemenin işi, diye. Anayasanın son değişiklik sürecinde ise böyle bir şeyi hiç gündeme getirmemiş olması riyakârlığı ele veriyor.

Kürtçe diline karşı devlet tutumunun milli bir siyaset olageldiği bir gerçeklikte meselenin çözülmesi elbette hukuk tekniğine yedirilemeyecektir. Çözümü dayatan bir sıkışmışlık halinden bir parça nefes almak adına 1991'den itibaren yasaklı dil kavramının mevzuattan çıkarılmasının, fiili bir karşılığının olmaması, o nedenle tuhaf değildir. Çok değil, on yıl kadar önce yasaklı olmayan Kürtçe dilinin eğitim dili olması talebine yönelik dilekçe veren Kürt öğrenciler tutuklanmış, okullarından atılmışlardı.

Ya da Eğitim-Sen hakkında, tüzüğünde yer alan anadilde eğitim hakkı ibaresi nedeniyle, Genelkurmay talimatıyla kapatma davasını açan, başka bir

hükümet değildi. Onlar bunlardı, güya sivil siyasetin kahramanlarıydı, halka bomba yağdıran askere, teşekkürü borç bilen sivil siyaset temsilcileri.

Ya da yasaklı dil olmayan Kürtçe'ye, karar verme bağlamında dikkate alınacakları bir mahkeme savunmasında dahi tahammül etmemeyi yeminli bir görev sayanlar da kendileri. Çünkü onlar, hala inkarın ve elbette imhanın uygulayıcılarıdır. Kürtçe, seçmeli ders olabilir mi?

Böyle yarım ağız, üstelik seçmeli parantezinde, komisyon kapısından taşarak dövüşe tutuşan başkalarıymış gibi mutedil bir havayla, olabilir, demek, neyin nes! Başında bulunduğu bakanlık devletin bekası için yüklendiği misyonu gerçekleştirmekten bir an bile uzaklaşmış mıdır! Resmi ideolojinin kısmi revizyonu göreviyle kuşanmış bu egemen sınıf temsilcileri, resmi ideolojinin kurucularından bir adım bile ileride değildir. Oysa kuruculardan İsmet İnönü, milli eğitimin amacını açık bir şekilde izah etmişti:

"Bu yekpare milliyet içerisinde yabancı harslar hep erimelidir. Bu milliyet kütlesi içinde ayrı medeniyetler olamaz. Dünya üzerinde her millet mutlaka bir medeniyeti temsil eder. Kendilerini Türk milletinin medeniyetinden başka camialara bağ görenlere işte açıkça teklif ediyoruz: Türk milletiyle beraber olsunlar. Fakat halita (alaşım) halinde değil, 'konfedere' olmuş medeniyetler halinde değil, bir tek medeniyet halinde. Bu vatan işte tek olan bu milletin ve bu milliyetindir. Bunu yalnız söz olsun diye söylemiyoruz, süs olsun diye bu fikirde değiliz; bu siyaset vatanın bütün hayatıdır. Yaşayacaksa, yekpare bir millet kütlesi olarak yaşayacağız. İşte milli terbiye dediğimiz sistemin umumî hedefi." İ-

mail Kaplan, *Millî Eğitim İdeolojisi*, İstanbul: İletişim Yayınları, 2002, s. 789 – aktaran Coşkun, Derince, Uçarlar – age)

Yekpare yaşamak istemiyorsak, ne olacağımız, fazlasıyla pratik karşılıklarla açıklığa kavuşmuştur. Arzulanan yekpare millet tahayyülü için dilin taşıdığı önem oldukça büyüktür. Kürtçe konuşuyor olmak, yasaklanmakla kalmaz, gericiliğin, cahilliğin sembolü olarak sunulur ki, aşağılanmadan kurtulmak için bundan vazgeçmek gerekir. Milli eğitim kadroları, resmî ideolojiyi korumak adına silahsız ordular olarak iş görür; ellerine sopa verilmeleri, biraz da görüntüyü kurtarmak içindir.

"Genel olarak ulus-devletlerde eğitime 'millî' bir karakter kazandırılır ve bu millîleştirilmiş eğitimden iki temel sonuç üretmesi beklenir. İlki, yerel, dinî, etnik ve kültürel bağlantıları aşan ve asıl sadakat odağı olarak kurgulanan millî bir kimlik kurmaktır. İkincisi ise, millî kimliğin toplumun bütününe yayılmasını ve herkes tarafından içselleştirilmesini sağlamaktır. Bu bağlamda millî eğitim, hem millî kimliğin kurucusu, hem örgütleyicisi ve hem de yayıcısıdır." (Vahap Coşkun, M. Şerif Derince, Nesrin Uçarlar, Dil Yarası, 2010, DİSA Yayınları, s. 22)

Resmi ideolojinin, dil politikalarının dilkırım ekseninden hareket etmesi, siyasi niteliği dolayısıyla ve gösterilen hedef gereğidir. Dilin, iletişim aracının ötesinde kazandığı kültür taşıyıcısı niteliği, faşist diktatörlük açısından,

yasaklayarak ya da bozarak yok etmeyi koşullamaktadır. Bunun gerisinde kalan her adım, etkisini azaltma ve kontrol altına alma kaydıyla sınırlı kalmaktadır, kalacaktır. TRT 6, bu gerçeklik için iyi bir örnektir. Zira ilk sınırlama, yok etme güdüsüyle Kürtçe'nin bozuk bir şekilde kullanılmasıdır. İkincisi, daha çok taşıyıcı etkisini azaltmaya dönüktür, o da gerici propagandayla yüklü çocuk TV kanalları karşısında, TRT 6'nın çocuklara yönelik program yapmasının yasak olmasıdır. Kürt çocuklarına yönelik, gerici propagandanın Kürtçe yapılması bile endişe kaynağı olabilmıştır.

Kürtçe konuşmanın yaratacağı farkındalığın arzuladıkları yekpare millet tahayyülüne nasıl bir tehdit oluşturacağını kestirmek güç değildir. Kürtçe ezgiler eşliğinde halaya duran, büyük iş çıkarmışçasına sırtarak, çat-pat Kürtçe konuşan bakanların varlığı, bir aldatmacadan ibarettir. Zira bunlara rağmen aynı anda, aslına rücu etmekten geri durmayan haddini bilmezler hala Kürtçe dilinde eğitime, Kürtçe'nin bir medeniyet dili olmadığı savıyla karşı çıkabilmektedir.

Medeniyetiniz batsın!

Ferhat Encü gözaltına alındı

Amed: Şirnex'in Uludere İlçesinin Roboski köyünde devletin savaş uçaklarıyla bombaladığı 35 kişiden Ferhat Encü'nün ağabeyi olan **Ferhat Encü** gözaltına alındı. Okuduğu Çukurova Üniversitesi'ne giderken Uludere yol ayrımında jandarma tarafından gözaltına alındı. Uludere İlçe Jandarma Komutanlığı'na götürülen Ferhat Encü'nün gözaltına alındığını duyan Roboskililer, ilçeye gelerek adliye önünde toplandı. Uludere Kaymakamı Nafiz Yavuz'a yönelik saldırı nedeniyle hakkında "Kasten adam öl-

dürmeye teşebbüs etmekten" açılan soruşturma kapsamında Uludere Adliyesi'ne sevk edildi. Savcılık tarafından ifadesi alınan Encü, tutuklama istemi ile mahkemeye sevk edildi. Mahkeme tarafından ifadesi alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Daha öncesinde Uludere Kaymakamı Nafiz Yavuz'un dövülmesi ile ilgili olarak se-

kiz kişi gözaltına alınmış, Mehmet Altürk, Faris Kaya, Ferdi Alma, Faruk Encü ve Özcan Encü Uludere Cumhuriyet Savcılığı'ndaki işlemlerin ardından "kasten adam öldürmeye teşebbüs" iddiasıyla mahkemeye sevk edilmiş ve Uludere Sulh Ceza Mahkemesi'nce tutuklanarak Şirnex Hapishanesi'ne gönderilmişti.

Katliam sonrası Ferhat Encü, "Roboski Katliamı'nın bilinçli yapıldığını ve hükümetin verdiği kan parasının vicdanlarını sızlattığını" söylemiş, "Kürtsün öleceksin diyorlar. Senin yaşama hakkın yoktur. Yani öleceksin bu kadar net ve basit. Bu olaydan başka bir anlam çıkmıyor" demişti.

Qamişlo katliamını protesto edenlere saldırı

12 Mart 2004 tarihinde yaşanan Qamişlo Katliamı'nın 8. yıldönümünde Suriye'de Kürtlerin yaşadığı bölgelerde halk sokaklara çıkarak, protesto gösterileri düzenledi. Qamişlo kenti Qudurbeg Mahallesi'ndeki mezarlığa doğru on binlerce kişi yürüyüşe geçti. Suriye devlet güçleri sokağa çıkan halka gerçek mermilerle ateş açtı.

Gaz bombalarının da kullanıldığı saldırı sonucu olaylar Hileli ve Enteriye mahallelerine de yayıldı.

Protesto gösterileri Kürtlerin yoğun olarak yaşadığı Dêrika Hemko, Dirbêsiyê, Efrîn, Kobani ve diğer bölgeleri ile Suriye'nin ikinci büyük kenti Halep'te de gerçekleşti. Suriye'de devlet güçlerinin 12 Mart

2004 tarihinde Qamişlo'da gerçekleştiği katliamda 36 Kürt yaşamını yitirenken, yüzden fazla kişi de yaralanmıştı. Katliamı protesto eden bine yakın kişi de gözaltına alınmıştı.

... Roboski ...

KESK'li kadınlar olarak 28-29 Ocak tarihleri arasında gerçekleştirdiğimiz kadın meclisi toplantısında kadın mücadelesi ve emekçi kadınlara yönelik saldırılar doğrultusunda belli kararlar almıştık. Özellikle son süreçte Kürt kadınlara yönelik saldırılar da gündemlerimizden birisidi. Bu doğrultuda 28.12.2011 tarihinde Roboski'de devletin gerçekleştirdiği katliama dair KESK'li kadınlar olarak Roboski'li kadınlara acılarını paylaştığımızı ifade etmek amacıyla 8 Mart dolayısı ile ziyaret kararı aldık.

Roboski'ye gitmeden neredeyse bir hafta önce arkadaşlarımızın tutuklanması ziyaretimizi bir kat daha anlamlı kılıyordu.

KESK'li kadınlar olarak 26 Şubat günü Roboski'de olacak şekilde tüm illerden temsilciler şeklinde planlamayı yaptık ve diğer illerden gelen kadınlarla Amed'de buluşup Roboski'ye doğru yola çıktığımızda 60 kadar kadındık. Şirnex'te bize katılan 20 kadınla birlikte yola devam ettik. Roboski diğer yüzlerce Kürt köyü gibi dağların arasında ve dağınık bir köy. Her yanından yoksulluk ve yoksulluk sesleri yükseliyordu. Tarım ve hayvancılığın yapılmasına pek uygun olmayan coğrafi yapısı, bölgede tek geçim kaynağı olan kaçakçılığı gayet iyi açıklıyor. Bir grup köylü bizi karşıladı ve hep birlikte sloganlar eşliğinde taziye evine

yürüdük.

İnsanın içine ağır bir kurşun yarası gibi işleyen görüntüler burada daha netti. Anaların hepsinin elinde bir poşet vardı ve poşetlerini gözlerinden bile sakıyordu. Açtıklarında ise "Edî besê" dedirten fotoğraflar çıktı. Onlara bakıp ağladılar, ağlaştık. Gülüşleri vurulu kalmış çocukların fotoğrafları idi. Köyün neredeyse her evinde şehit olduğu için taziye evi çok kalabalıktı. Bazı KESK'li kadın arkadaşlarımız söz alarak failerin belli olduğuna, devletin faşist/katliamcı yüzünü saklama ihtiyacı dahi duymadığına vurgu yaparak, yıllardır süren bu savaşta çok ağır acı bedeller ödendiğine, bu acıların katliamların son bulması gerektiğine değindi.

KESK'li kadın tutsakların mesajları da burada okundu. Yine bir ananın oğluna yazdığı mektup ve katledilen bir oğlun dilinden yazılan bir mektup kız kardeşi tarafından okundu. Taziye evinde dikkat çeken konulardan birisi kadınların çok daha öfkeli olması ve öfkelerini gizlemeyen bir biçimde sergile-

dikleri idi. Erkeklerin ise ısrarla "başbakanımız, cumhurbaşkanımız sorumluları bulsun" diyen sözleri dikkat çekiciydi.

Konuşulan önemli konulardan birisi devletin katliamı unutturmak için halka vermeye çalıştığı sus payı meselesiydi. Bu konuda da yine özellikle kadınlar asla böyle bir şeyi kabul etmeyeceklerini söyleyerek çocuklarının canının/cenazelerinin bu kadar yoksulluk içinde bile satılık olmadığı idi. Yine konuşulan bir diğer konu ise Emine Erdoğan'ın Roboski'ye gelmesi ile ilgili özellikle kadınların tepkileri çok netti, gelmesini istemediklerini Tayyip'in kendisinin gelmesini istediklerini ifade ettiler. Bizden bir hafta sonra Emine Erdoğan gittiğinde kameralara ve basına izin verilmemesi sadece başbakanlığın kendi kameralarının çekim yapmalarına izin verildiği burjuva medyada da ifade edildi.

Orada saklanmak istenen de yine halkın tepkisiydi muhakkak. Özellikle çekimdeki kadınların bizlere sarılan şehit yakınları olmadığını ayrıca ifade etmek gerekir. Halka şirin görünme çabası tüm riyakarlığıyla gözler önüne serilirken buna halkın karnının tok olduğu bir kez daha ortaya çıkmış oluyor daha sonra halk tarafından yapılan açıklamalarda. Bunca sözün ardından şunu söylemek gerekir ki Roboski'yi unutmamak, unutturmamak, hesabını sormak tüm halk kesimlerini bu noktada harekete geçirmek hala bir görev olarak bizi bekliyor.

(Ankara'dan bir DDSB'li)

8 HPG gerillası çığ nedeniyle yaşamını yitirdi

Erzingan: 4 Mart günü yaşanan çığ düşmesi sonucu 8 HPG gerillası yaşamını yitirmiş 1 HPG'li ise olumsuz hava koşullarından kaynaklı rahatsızlanmış ve tüm müdahalelere rağmen kurtulamamıştır. Konuya ilişkin HPG Ana Karargah Komutanlığı yaptığı açıklamada "4 Mart günü Medya Savunma Alanları'na bağlı Kandil alanının Dola Koke mıntkasında çığ düşmesi sonucu görevde bulunan 8 yoldaşımız şehit düşmüştür. Değişik birliklerden gelen yoldaşlarımızın katılımıyla yapılan kurtarma çalışmalarına rağmen ağır kış koşullarından kaynaklı arkadaşlarımız kurtarılammıştır.

Yine 5 Mart günü rahatsızlanan Ferhat arkadaşımız olumsuz hava koşullarından kaynaklı yapılan tüm müdahalelere rağmen kurtarılammıştır" dedi.

Halkın Yanında Olan Her Gazeteciye "Terörist" Damgası

Amed: Devletin Kürtlere yönelik imha ve inkâr politikasının dönem dönem değişen taktik politikalar ile en faşizan haliyle devam ettiği aşikârdır. AKP'nin hükümet olmasıyla Kürt sorunu üzerinden açılım gibi ikiyüzlülüklerle yürüttüğü demokratikleşme söylemi, amacı dâhilinde Kürtleri sisteme yedekleyerek, Kürt halkının direnişini kırmayı başaramamıştır.

Bunun üzerine egemenler, faşizan yüzünü pervasızca sergileyerek, KCK adı altında tutuklama, gözaltı ve infazlar ile Kürt halkını sindirmeye çalışmaktadır. KCK denilerek öğrenciler, siyasetçiler, sendika ve gazeteciler ile birlikte birçok alanda tutuklamalar yapılmış, sokak ortası infazlar hız kazanmıştır. Devletin faşist politikaları Kürt sorunu çerçevesinde ulusal hareketi ve bu konuda kendisine

muhalif olan her kesimi hedeflemektedir. Dokunanın yanacağı mesajı verilerek Kürt halkını yalnızlaştırmayı ve direnişini kırmayı hedefleyen devlet, uyguladığı faşizmi ise muhaliflere yönelttiği "terörist" damgası ile meşrulaştırma hedefi gütmektedir. Aslında yeni değildir bu yöntem, tarih boyunca ezilen kesimlerin her isyanı, her demokratik talebi "anarşi-terörizm" şeklinde yansıtılarak, egemenler katliamlarını, faşist politikalarını aklamayı, ezilenleri katlederek kirlettiği kanlı ellerini yıkama(ma)sını sağlamıştır.

KCK tutuklamaları kapsamında birçok kesim yanında 105 gazetecinin tutuklanmasına muhalefetin tepki göstermesi üzerine Erdoğan'ın sarf ettiği "Onların çoğu gazeteci bile değil. Cezaevinde olan sadece altı kişinin basın kartı var... Gazeteci dedikleri kişilerin çoğu, PKK-KCK, DHKP-C, THKP-C üyeleridir" söylemi tekerrürden ibarettir. Yine 90'larda infazların, katliamların, tutuklamaların hüküm sürdüğü süreçte, gazeteciler de nasibini alarak özellikle Özgür Gündem gazetesi muhabirleri sokak ortasında enselerine tek kurşun sıkılarak katledilmiştir. Bunun üzerine 1992'de Süleyman Demirel'in sarf ettiği "gazeteci değil, gazeteci kılığındaki militanlar" sözleri aynı çabanın, zihniyetin ürünüdür.

Aradan 20 yıl geçmesine rağmen değil zihniyetin, sözlerin dahi değişmesi var olan tabloyu özetler niteliktedir. Gazeteciliğin özellikle şu süreçlerde

zor, bir o kadar da önemli olması devletin yönelimini iyice artırmaktadır. Çünkü basın, egemenlerin halkla arasındaki iletişimi sağlayan en önemli aktör olmasının yanında egemenlerin politikalarını halka teşhir edecek en önemli silahlardan biridir. Bu bilinçle susturamadığı basın onun için tehlikelidir. Bu minvalde düşünce ve ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü gibi demokratik haklar faşizm duvarına çarpmaktadır. Bugün olduğu gibi gazeteciler, yazarlar, basın faşist politikalarının teşhirini yapıyor, halkı bilinçlendirmeyi hedefliyorsa devletin politikalarının bekaası için tehlikelidir, haliyle "teröristtir".

Diğer bir trajikomik nokta ise Erdoğan'ın da vurguladığı gibi gazeteciliği, gazetecilere verilen "sarı kart" ile sınırlandırma algısıdır. Üstelik sarı kartı veren birim başbakanlığa bağlı bir birimdir. Haliyle basının tarafsız olmasının önüne ket vurularak basını kendi yanına çekme çabasını görüyoruz. Bugün Erdoğan'ın tutuklu gazetecilere yönelik "sadece 6 tanesinin sarı kartı var" yani 6 tanesi gazeteci söylemi bu anti-demokratik algının ve uygulamanın temeline dayanıyor.

TMY ve ÖYM'nin kaldırılması için platform oluşturuldu

İstanbul: İçlerinde KESK, DİSK, TMMOB, TTB, ESP, SDP, Kaldıraç ve Partizan'ın da bulunduğu 30'un üzerinde meslek, kitle örgütleri, siyasi parti ve çeşitli kurumlar bir araya gelerek "Milyonlar Adalet İstiyor" şiarıyla TMY-ÖYM'lerin kaldırılması için bir inisiyatif kurdular. Oluşturulan inisiyatifin deklarasyonu, 16 Mart tarihinde İstanbul TMMOB'da inisiyatif bileşenlerince açıklandı.

Yapılan açıklamada basın özgürlüğünün ayaklar altında olduğu, 100'ün üzerinde gazetecinin parmaklıklar arkasında tutulduğu vurgulandı. Açıklamada Kürt halkının seçtiği

belediye başkanlarının, 6400 BDP üye ve yöneticisinin, Kürt sorununa çözüm isteyenlerin hapisanelere konulduğu belirtildi.

Göğün yarısı

8 Mart'ın ardından...

Bir 8 Mart sürecini daha geride bıraktık. Bu 8 Mart'ta da kadın katillerine, katilleri korurken özgürlük için mücadele veren kadınları hapishanelere koyan katil devlete, emeğimizi "reform" yalanlarıyla gasp eden egemenlere var olduğumuzu ve var olacağımızı, bu düzenin yıkıldığı, özgürlüğe, geleceğe uzandığımız günlerin teminatı olduğumuzu bir kez daha gösterdik.

Bundan önce olduğu gibi bundan sonra da kadının kurtuluşu için verdiğimiz mücadele 8 Mart günüyle, miting alanlarıyla sınırlı kalmayacaktır. Kadın olmanın, ezilenin de ezileni olmanın sonuçları, yani değersizleştirme, yani tecavüz, yani ölüm, yani emeğimizin gaspı, yani kimliksizleştirme her gün her saat karşımıza çıkmaktadır. Binlerce yıllık geçmişle ataerkil sistem durmadan, nefes almadan tepemizde dikilmeye, kollarımızı, ayaklarımızı ama en çok zihinlerimizi zincirlemeye devam etmektedir. Tam da bu yüzden kadının kurtuluş mücadelesini bir günle sınırlamak mümkün değildir. Patriarka yaşamın her alanında kendini yeniden ürettiği sürece bizler de patriarkaya karşı olan mücadelemizi sürdürmek, bu mücadeleyi yaşamımızın her anına yaymak, faaliyetimizin her noktasında kendimizi ve örgütsüz kadınları örgütleme hedefimizi pratiğe yansıtmak zorundayız.

8 Mart'a/Dünya Emekçi Kadınlar Günü'ne atfettiğimiz değer elbette bu zorunlulukla ters düşmemektedir. Tam tersine 8 Martlar yılın 365 günü sürdürmekle yükümlü olduğumuz, ezilen cins olmaya karşı verdiğimiz mücadelemizi taçlandırarak, ivmelendiren bir gün olmaktadır. Emekçi kadınların ikinci cins olmaya karşı verdiği mücadele açısından sembol haline gelmiş 8 Martlar emekçi kadınların özgün taleplerinin en kapsamlı haliyle dile getirildiği, kadınların ve kadınların kurtuluşu mücadelesinin en somut haliyle kendini cümle aleme gösterdiği bir sürecin adı olmaktadır. Nitekim 2012 8 Mart'ında ezilen kadınların yaşadığı sorunların, taleplerinin, kadınların ve kadınların isyanının, mücadelesinin bir kez daha güçlü bir biçimde duyurulmasına vesile olmuştur.

8 Mart sürecinin bir başka özelliği de bir yıllık çalışmamızın en önemli göstergesi olmasıdır. Gerek ön çalışmalar gerek miting günü açısından bakıldığında her 8 Mart süreci kadının örgütlenmesine dair politikalarımızın, pratiklerimizin en objektif haliyle sınırdığı dönemdir. Nitekim bu 8 Mart'ta da kadınların örgütlenmesi için verdiğimiz mücadelenin olumlu ve olumsuz yanları, kat ettiğimiz mesafe daha net bir biçimde ortaya çıkmıştır.

Bu yıl bazı alanlarımız açısından çalışmalara geç başlanmış, bazı alanlarımızda ise sadece alana çıkmakla yetinilmiş, ön çalışmalar yeterince yapılmamıştır. Çanakkale gibi geçtiğimiz yıllara göre daha olumlu bir faaliyet sürecinin örüldüğü alanlarımız da olmuştur. Bir bütün bakıldığında tablonun olumlu olarak devam ettiği ancak yetersiz olduğu açıktır. Bu yetersizliği YDK'nın örgütlenme gücüne ve halihazırda örgütsüz olan kadınların, özelde bizim çevremizde olan kadınların, örgütlenmesi açısından var olan potansiyele göre değerlendirmek gerekmektedir. Gerek YDK'nın gücünü ve etki alanını, gerek kadınların ilgisini göstermesi açısından İstanbul pratiği önemli bir örnek olmaktadır. Çalışmalar biraz geç başlamış olsa da azımsanmayacak sayıda kadına ev ziyaretleri, etkinlikler vs. ile ulaşılmış, miting günü de önemli bir kitle katılımı olmuştur. Belki çalışmalarımızın sonucunu (miting alanında) yeterince alamadığımızı düşünebiliriz ama birincisi kadınları evlerinden, mahallelerinden çıkarmanın güçlüğü ikincisi ise miting alanında olmasa da evlerinde, mahalle etkinliklerimizde yüzlerce kadına ulaşılmış olmak, onların yaşamlarına dokunmak gelecek vaat eden çalışmalardır. Gecikmeli olarak başlayan ve belli başlı yetersizlikleri olan 2012 8 Mart sürecinin açığa çıkardığı sonuç daha uzun soluklu, daha güçlü bir çalışmanın getirilerinin neler olabileceğine dair objektif fikirler vermektedir.

2012 8 Mart'ı da bir süreç olarak değerlendirirsek, önemli ders ve deneyimler açığa çıkmıştır. Bu ders ve deneyimlerin ışığında, 8 Mart süreci sadece bir sonuç değil aynı zamanda bundan sonraki çalışmalarımız açısından bir kaldıraç görevi görmeli, "her gün 8 Mart her gün mücadele" sloganı faaliyetimizde somutlanmalıdır.

Ve yazıyoruz. Erkekler ne der diye düşünmeden yazıyoruz"

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde dünyanın her yerinde ikinci hatta üçüncü sınıf insan olmaya karşı sesini yükselten kadınların sesine bir ses de medyadan geldi. Amed'de kurulan Jin Haber Ajansı, 8 Mart günü açılışını gerçekleştirdi. **"Ve yazıyoruz. Erkekler ne der diye düşünmeden yazıyoruz"** sloganını benimseyen JİNHA, amacını şöyle özetliyor:

"Yaşama toplumsal cinsiyet eşitliği bakış açısıyla yaklaşanların, medyanın eril dilinden rahatsız olmaması mümkün değil dedik.

Ve; haber müdüründen editörüne, foto muhabirinden kameramanına, muhabirine kadar bütünüyle kadınlardan oluşan; Türkçe, Kürtçe ve İngilizce haber yapacak olan JIN HABER AJANSI, yaşama dair her haberi, kadın bakışıyla dünya kamuoyuna duyuracak."

JİNHA'nın Türkçe haber müdürü **Hazal Peker**'le JİNHA'yı konuştuk.

- Özgür Gelecek: Bir kadın haber ajansı kurma düşüncesi nasıl doğdu?

- Hazal Peker: Hangül Özbay ve ben 15 yıldır muhabirlik yapan kadınlarız. Bu süreçte en çok rahatsız olduğumuz şey eril dil oldu. Medyanın toplumda bir kültür yaratma konusunda çok etkili olduğunu düşünüyorum. Dolayısıyla medyanın dili ve kadına bakış açısının değişmesi toplumu ciddi şekilde etkiler.

Gazetecilik yaptığımız sürede kaleme aldığımız haberlerin son kontrollerini yapan haber müdürleri ya da genel yayın yönetmenleri hep erkekler oldu. Bu çok rahatsızlık veren bir durum! Çünkü erkek arkadaşlar cinsiyetçilik konusunda bizim kadar duyarlı değillerdi. Cinsiyetçiliğe varan bir dil kullanmaya çok yatkınlardı ve bu konuda hassas/sorgulayıcı değillerdi. Hazırladığımız haberler çoğu zaman son aşamada değiştiriliyor ve bu noktalara dikkat edilmiyordu.

Hangül ile düşündük ve dedik ki, öyle bir şey yapmalıyız ki; genel yayın yönetmeninden haber müdürüne, muhasebesinden foto muhabirine, hukuk danışmanından teknik servisine kadar tüm çalışanları kadınlardan oluşsun. Böylelikle **son noktayı bizim koyabi-**

leceğimiz bir haber ajansı kurmaya karar verdik. Haber ajansımızın da öyle bir dili olsun ki; kadının üretken, paylaşımcı, renkli tarzıyla bir üslup yakalayıp, okuyucuda bir farkındalık yaratsın istedik.

Bu haber ajansı ile oluşturacağımız farkındalık, okuyucularımız için bir model olsun istiyoruz. Okuyucuların diğer medyadaki eril dili sorgulamaya başlayacağını ve bunun basına da etkisi olacağını düşünüyorum.

Bu, uzun süreli bir değişim. Bunun farkındayız. Ama başa-

racağımıza inanıyoruz.

- Haber ajansınızı kurarken, hazırlık aşamasında neler yaptınız?

- Öncelikle kadın gazetecilerle bir araya gelerek, "Biz en çok hangi sorunları yaşadık? Alternatif olarak nasıl bir çalışma yapabiliriz?" soruları üzerine konuşmalar, tartışmalar yaptık.

Yine kadın gazetecilerle, kadın kooperatifleriyle, kadın sorunu üzerine çalışma yapan akademisyenlerle, Diyarbakır Özgür Kadın Akademisi'yle, feminist kurumlarla nasıl bir dil oluşturmamız gerektiğini konuştuk. Çok değişik fikirler çıktı. Ama onlarla birlikte konuştuklarımızı ortaklaştırdık.

Ayrıca bizimle çalışan muhabirlere toplumsal cinsiyet eşitliği dersleri verdik. Bu eğitimden geçmeyen muhabirlerin bu kalıpları kıramayacağını düşünüyorum. İnsanlara objektife nereden bakmaları gerektiğini öğretiyoruz.

- JİNHA'nın açılışı tam 8 Mart gününe denk getirildi. Bizce bu seçim önemli ve JİNHA'nın bakış açısını gösteriyor. Peki JİNHA yalnızca kadına dair haberler yapan bir haber ajansı mı olacak?

- Açılışımızın 8 Mart olmasının sebebi şuydu: 8 Mart, dünyadaki tüm kadınların se-

sini yükselttiği bir gün. Ve biz de haberlerimizi Kürtçe, Türkçe ve İngilizce yaparak dünyadaki tüm kadınlara ulaşmayı hedefliyoruz. Bu yüzden 8 Mart'ta kadınların sesine bir ses de biz ekleyelim istedik.

Biz sadece kadın haberi yapan bir ajans olmayacağız. Biliyorsunuz, "JIN" Kürtçe'de "kadın" demek. Ama İngilizce karakter sorunundan kaynaklı "JIN" değil "JİN" diye yazmak zorunda kalıyoruz. "JİN" de Kürtçe'de "yaşam" demek. **"Kadının yaşama dönüşmesi"...** Bu tam da bizim iste-

diğimiz şey! Yaşamın içindeki her şeyi eşitlikçi bir bakış açısıyla vermek amacımız.

Evet, kadın yaşamdan koparılmış. Ama tüm kadın kurumları gibi bizim de amacımız kadının sosyal çevreye dahil olabilmesi...

Bu yüzden de yaşama dair tüm haberleri kadın bakış açısıyla ele alacağız.

- Kadın, medyada çok fazla söz sahibi değil. JİNHA ise, yönetiminden muhasebesine kadar kadınların yer aldığı bir yer. Amacınız bu alana müdahale etmek, değil mi?

- Virginia Woolf'un bir sözü var; "Ve yazıyoruz. Erkekler ne der diye düşünmeden yazıyoruz" diye. Bu sözü çok önemsiyoruz.

Kadın yaşamın her alanında izin almak zorunda... Babasından, kardeşinden, eşinden! Babasının, kardeşinin, eşinin evi var, ama kadının evi yok!

Biz izin almadan yazacağız, kendimizi yazacak, kendimizi anlatacağız. Medyada kadın muhabirler var. Ama orada kadınlar kendileri olarak yazmıyorlar aslında. Çünkü son sözü hep başkaları söylüyor.

Biz diyoruz ki; **"Ve medyanın dilini değiştiriyoruz. Bizden sonra dünya medyası bir daha eskisi gibi olmayacak!"**

Kadının Kalemî...

da yenik gösterilir. Zira kalem egemenin elindedir. Anlatım ve önyargılar kadını rahatsız eder. Ama kadın kendisini ve dünyayı daha fazla anlatmaya başlamadığı sürece durum aynı şekilde devam edecektir.

Peki kadın neden kendini anlatmaktan kaçır?

Susmak, tepkisiz kalmak zayıf olmanın güçlü karşısında geliştirdiği bir savunma mekanizmasıdır. Uğranılan şiddet karşısında ilk anda bir kalkan vazifesi görmekte birlikte, bu şiddetin uzun vadeye yayılmasına neden olur aslında. Susmak mücadele etmek değildir. Anlık bir kurtuluş denemesi ve en önemlisi de yüzleşmekten kaçıştır. Kadının suskunluk mirası esaret tarihi boyunca olduğu gibi bugün de taşmakta olduğu en ağır yüklerden biridir. Kadını öylesine özdeşleşmiştir ki, o, sustuğunda değil suskunluğunu bozduğunda fark edilir. Bir şeylerin ters gittiği düşüncesi sustuğu sürece değil, konuştuğunda olur. Kadının böyle bir kuşatılmışlığın içinde aslında cehennemde olduğunu fark etmesi, birkaç bin yıllık bir yolculuğun sonunda olmuştur. Ve bu yüzleşme yolculuğu sınıflar tamamen ortadan kalkana kadar da devam edecektir.

Ama her şeye rağmen kadın artık erkek hakimiyetindeki dünyaya adım atmış bulunmaktadır. Kapitalizmle birlikte kitlesel olarak katıldığı toplumsal üretim ona yeni ufuklar açmıştır. Böylece bilim ve edebiyat, felsefe ve politika sahasında kendini göstermiştir. Bilindiği gibi erkek egemen zihniyet kadını buralarda görmeyi hiç istemez. Örneğin bu nedenle, ilk öncü kadınlar "çareyi" eserlerini erkek isimleri ile yayımlamakta bulmuşlardır. Girilen "yabancı" sahada kadının savaşı daha yeni başlamıştır. Bu savaş öncelikle kadının kendi zayıf yanlarına karşıdır. Zira erkek egemen dünyanın kadın üzerin-

deki baskısı fazlasıyla sürdüğü için kadın suskunluğunu ne yazık ki çeşitli biçimlerde halen devam ettirmektedir.

Kadın, yaşadıklarını olduğu gibi düşündüklerini de doğrudan aktarmaktan uzak durmayı seçmektedir. Bu nedenle, yazın türleri içinde yönelimi daha ziyade kurgusal eserlerden yana olmaktadır. Kendisini genelde öykü, roman, deneme gibi sanatın rötüşleyen fırçası ile anlatılır. Bu türler açık bir yüzleşme yapmaktan uzak tuttuğu gibi tarihe kayıt düşmede de direkt referans olmazlar. Kendini eleştiri oklarından uzak tutmaya çalışan kadın böylece kadının yaşamda özleşme mücadelesindeki adımlarını da yavaşlatmış olur. Yani onu erkek anlatıcıların eline daha fazla bırakır.

Anıt-anlatı, biyografi, araştırma yazıları, teorik ve felsefi çalışmalar ise farklıdır. Bunlarda direkt bir muhataplık ve yüzleşme vardır. Eserler anlattıklarıyla, yazar savunduklarını açıkça sunuşu ile ortadadır. Bu alanda çalışma yapmayı tercih eden devrimci kadın eleştirilerin hedefi olmayı ve fazlası ile yalnız kalmayı seçmiş olur. Kadının böyle bir adımı atmaktaki, tereddüdü boşuna değildir. Lakin kaygıları atacağı adıma da engel oluşturamaz. O kendinden önce yolu açmaya başlayanların devamcısı olduğunun bilincine varmıştır artık. Zor da olsa bu adımı atacaktır. Zira anlatılmayı bekleyen, ezilenlerin kurtuluşu mücadelesinde kadının serüvenidir. Bunu da ancak kadınlar yapabilir. "Kadının kölelik tarihi henüz yazılmamıştır, özgürlük tarihi ise yazılmayı beklemektedir."

Hepimiz tercihlerimizle tarihsel sorumluluklarımızı üstlenmekte ya da onlardan kaçmakta olduğumuzu bilmeliyiz! (**Ankara-Sincan Kadın Kapalı Hapishane'den bir okur**)

DOSYA

"Aile çıkmazı"nda kadın

Giriş

Kelimeler ve kavramlar önemlidir. Hele de milyonlarca kadının en başta yaşam hakkı dahil tüm hayatını etkileyen bir konuda ve yine milyonlarca kadının yaşamını doğrudan etkileyecek "konumda-yetkide" olan birilerinin tercih ettiği kavramlar söz konusu olduğunda bu önem artıyor.

Bunun en somut halini "Aile" ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Meclis'e getirilen "Ailenin Korunması ve Kadına Karşı Şiddetin Önlenmesine Dair Kanun" da görebiliriz. 2011 25 Kasım'ından bu yana 236 kadın örgütü ile bir araya gelmekle ve beraber politika üretmekle övünen AKP hükümetinin "bıyığı eksik" bakanı **Fatma Şahin**'in hazırladığı bu kanun taslağı, geçtiğimiz günlerde Meclis alt komisyonundan geçti.

Oysa kadın örgütleriyle biraraya gelindiğinde tasarının adının "Kadın ve Aile Bireylerinin Şiddetten Korunmasına Dair Kanun Tasarısı" olması gerektiğinde karar kılınmış, ancak görüldüğü üzere erkek egemen sistemin "kadın yüzü(!)" Şahin ve tasarısı üzerinde çalışan bakanlar "kelime ve kavramlarda ufak bir-iki değişiklik yapmakta sakınca görmemişlerdir"!

Peki ama nedir bu "ufak değişiklikler"? Ve neden bu kadar önemliler?

"Kadın ve Aile Bireylerinin Şiddetten Korunması" konusu tartışılması gerekirken, yasanın ibresinin "Ailenin Korunması"na çevrilmesi neye delalet eder? Çok açıktır ki bu durum; erkek egemen anlayışın; kadın tanımının "birey" değil hala "aile" ile sınırlı olduğu, "kutsal müessese aile"nin korunması için kadınların öldürülmemesi-ya da şiddetin "yaşanabilir/katlanılabilir" hale getirilmesi gerektiği, dolayısıyla da "kadının korunması" kavramının ancak ve ancak "ailenin korunması" ile gerçekleştirilebileceği politikalarına devam ettiğini gösterir.

İşin başka bir yönü de daha adının başına "Ailenin korunması" nı koyan yasanın, evli olmayan, sevgili, boşanmış ya da evlilik birliği olmadan birlikte yaşayan kadınları şiddetten korumama "hakkı" veriyor sisteme!

Kaldı ki, yasa tasarısının yalnızca isminde yapılmadı "ufak, bir-iki değişiklik"! Yasanın içeriği neredeyse tamamen değiştirildi ve koruyucu yasalar kırıntıya dönüştü. Tasarının kapsamı ve tanımlar daraltıldı, hukuki düzenlemelerdeki vurgu azaltıldı. Yalnızca şiddetin ihbarıyla ilgili maddenin çıkarılması, tedbir kararının verilmesinin bile zorlaştırılması, eğitim maddelerinin "toplumsal cinsiyet eşitliği", "kadının insan hakları", "kadın erkek eşitliği" gibi kavramlardan arındırılarak yetersiz hale getirilmesi örnekleri bile yeterince açık değil midir?

Bu konu; devletin erkek egemen yüzünü bir kez daha sergilemesi açısından olduğu kadar kadının ufak bir hak için bile ne denli çaba göstermesi gerektiğini gösterdiği için önemlidir. Yasal düzenlemeleri yakından takip etmek ve bunun da mücadelesini vermek bizim çalışmalarımızın bir ayağıdır. Bu sayımızla birlikte yasayı madde madde inceleyen bir dosya hazırlamaya başlıyoruz. Gelecek sayımızda görüşmek dileğiyle... (**Yeni Demokrat Kadın**)

TKP/ML militanlarından 8 Mart eylemleri

2012 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününü geride bırakırken, elimize e-posta kanalıyla geçen bir habere göre İstanbul'da TKP/ML militanları bugüne dair bir dizi eylem yapmışlardır. Militanlar tarafından gazetemize gönderilen bildiride şunlar ifade edilmektedir:

"Meral Yakar'dan, Beşlere Kavga Sürüyor
TKP/ML militanları kadının

kurtuluşu mücadelesinde kavga günü olan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününü eylemlerle karşıladı. Partimizin kuruluşundan bugüne ezilen ve yok sayılan kadınları kavgaya çağırarak kadın şehitlerimizin izinde yürüyeceğimiz yapılan eylemlerle emekçi ve yoksul halkımıza bir kez daha duyuruldu.

Gebze Feniş Köprüsüne 'Meral Yakar'dan Beşlere Kadınlar Kavgaya Çağırıyor

TKP/ML Kadın Komitesi' imzalı pankart asan militanlar **Sarıgazi'de de 8 Mart'ta kadınları sokağa ve mücadeleye çağırarak TKP/ML Kadın Komitesi imzalı bildirimleri dağıttı. Gülsuyu'nda Partimizin kadın şehitleri 8 Mart vesilesiyle yapılan yazılımlarla anıldı. Yine TKP/ML Kadın Komitesi imzasıyla yapılan yazılımlarla militanlar kadınları mücadeleye ederek partimiz saflarında örgütlenmeye çağırıldı."**

“Utanç davasında” karar

Siirt'te kamuoyunda büyük tepki çeken bir ilköğretim okulundaki ikisi kardeş 4 kız çocuğuna cinsel istismarda buldukları iddiasıyla tutuklu yargılanan 10 sanık, 31 yıl 8 ay ile 5 yıl 2.5 ay arasında değişen hapis cezaları çarptırıldı. Sanıklar ayrıca kamu haklarından da men edildi. Aynı cinsel istismardan 29 sanıklı iki ayrı dava ise sürüyor.

Siirt Ağır Ceza Mahkemesi'nde yapılan karar duruşmasına tutuklu sanıklar ile avukatlar katıldı. Mağdurların yaşının küçük olması nedeniyle duruşma gizli yapıldı. Kararın açıklanmasından sonra bazı sanık yakınları duruşmayı izlemek için gelen kadın örgütü temsilcilerine adliye binası içinde sözlü saldırıda bulundu.

Siirt Ağır Ceza Mahkemesi, böylelikle içinde okul müdür yardımcısı **Fahrettin Kuzu**'nun da bulunduğu ve üçe ayırdığı cinsel istismar davasının ilkini bitirdi. 10 sanığa ceza veren mahkemenin önünde Kuzu ve yaşı küçük olan çocuklardan oluşan iki ayrı dosya daha bulunuyor.

N.Ç davasında da zamanaşımı

Kamuoyunda N. Ç. davası olarak bilinen 26 kişinin tecavüzüne “rızası var” denilen dosya, Yargıtay'ın kısmi bozma kararından sonra tekrar görülmeye başlandı. 19 sanık duruşmaya mazeret belirtmeden gitmedi. Eğer Temmuz ayına kadar karar çıkmazsa dava zamanaşımından düşecek.

N.Ç'nin avukatı **Reyhan Yalçın- dağ**, yakalama kararının kendisini biraz olsun umutlandırdığını söylüyor. “Ama bu umut için çok fazla vakit yok. Bir sonraki duruşma 5 Nisan'da ve karar çıkmazsa dava Temmuz'da zamanaşımından düşecek” diyor. Dosya zaten “alkıyoma suçu”ndan zamanaşımına uğramıştı. Şimdi de “15 yaşından küçük biriyle birlikte olmak” suçunda da 10 yıllık zaman aşımı süresinin sonuna yaklaşıyor.

Ahlakın-namusun cinsiyeti ve sınıfı

“Bizim” erkekler (ya da erkek akıllı toplum), ahlakına pek bir düşkündür. Ve elbet “ahlak” dedin mi de kadın gelir akla. Kadının pek tabii ki “ahlaklı”sını sever bu toplum; onu “yüceltir”, koyacak bir yer bulamaz. Kadın “ahlaksız”sa iş daha kolaydır, onu koyacak yer bellidir, tahtadan yapılmış bir mezar taşının önündeki toprak yığını yeter de artar ona. Namus mu, o zaten kadının soyadı gibi üzerine yapışmış, yıkasan çıkmaz, derini yüzsen atılmaz. Namus deyince akan sular durur, namusa halel getiren ölümlerden ölüm beğenir; herkesin bir başkasının namusu hakkında konuşması, yorum yapması makbuldür.

Söylenen sözler hep gelip aynı noktada takılır; aç kalırsın, yiyecek ekme bulamazsın, ama “namusunla” yaşarsın. 50 yaşın üstündeki babalarda en sık dile getirilen söz dizisidir; onlar “bu yaşlarına kadar” hep “namusları için” yaşamışlardır. Ama namusları için derken, elbette eşlerinin, kızlarının namusundan söz edilmektedir. Yoksa erkek için namus da ahlak da “elinin kiri”nden başka bir şey değildir. Onların ellerinde bizim almımızdadır bu “kir”.

Tüm bu laf kalabalıklarının (artısı var eksisi yok) orta yerinde kadın vardır; Havva'nın yasak meyveyi yiyerek almımıza bulaştırdığı “kara leke”yi silmek için ne yapsak nafile... Her çocuk bembeyaz bir kağıt gibi doğar da, geleceğin kadın adayları kız bebekler üzerlerinde bu leke ile dünyaya gelirler; o yüzden topluluk içinde aniden sesler kesildiğinde, derin bir sessizlik çöktüğünde “kız çocuk doğdu” denir halk arasında. Sessizlik kulakları sağır edecek kadar derindir... Utancın sessizliğidir çünkü bu... Erkek çocuk doğduğunda çalınan davulların, zurnaların sesine inat...

Yani lafın kısıması ahlakın da, namusun da cinsiyeti olmadığını söylemek mümkün değil; ikisinin de cinsiyeti kadındır. Ve fakat sadece cinsiyeti değil bir de sınıfı vardır bu iki kavramın. Ekonomik durumuna göre, toplumsal statüye göre de değişirler. Durumlarda bir pekişme yaşanır, hem erkek ve hem de zenginsen; toplumun ahlak-namus anlayışının sınırları bir farklılaşır, yüz ifadeleri bile bir başka olur. Sadece erkek sen durum yine hoş karşılanır belki, yine bıyık altından gülücükler atılarak kızarmış ve de kınarılmış gibi yapılır. “Vay sen ne hinoğluginsin...” türünden omuzlara atılan şaplaqların altında yatan onaylamadır. Ama zenginsen, ahlakın/namusun tozunu attırsan hayran çevren büyür, gözlerdeki bakışlarda bir imrenme, onaylamanın ötesinde bir hasetlik belirir.

Yani neymiş; ahlak-namus hem kadın hem de yoksulmuş!

Biri bu adamı durdursun!!!!

İşte örnek: Zenginler zengini, kriz zamanında tam gaz büyüyen şirketleriyle gözümüze gözümüze sokulan, Forbes'in “en zengin 100 Türk”ünün ilk on sırasını kaçırmayan **ALİ AĞAOĞLU**...

Son birkaç yıldır, bu Ağaoğlu'nun hem iş hem özel yaşamında bilmediğimiz bir ayrıntı, anlatmadığı bir anısı kaldı mı hala bilmiyoruz ama medyanın reklamlarından magazin köşelerine kadar bu adam üzerimize faş ediliyor sürekli.

Ekranlardan taciz ediliyoruz; “iyi yaşamayı hak edenlere” satmaya çalıştığı evleri kendi evlerimizle karşılaştırıyoruz. “Bizim ev, acaba onun mutfağı kadar var mıdır?”, “villaların yüzme havuzları bizim mahallenin çukurlarına dolan sudan daha mı derindir acaba?” soruları meşgul ediyor bir süre kafamızı ama sonra vazgeçiyoruz karşılaştırma yapmaktan. Biz nasılsa o “iyi yaşamayı hak edenler” saflarına dahil değiliz.

Ama olmuyor, bu adam yaşamımızdan çıkmıyor bir türlü. O dergi senin, bu gazete benim, röportaj verip duruyor. Okumuyorum diyorsun, bu kez yapılan röportajın haberi yayımlanıyor. Kaçmak zor.

Röportajların temel konusu, bu adamın **sevgilileri, eşleri**... Hiç ara vermiyor, biri bitiyor biri başlıyor. Bir bakıyorsun, “20- 25 arası ideal, 25'ten sonrası yok bende” diyerek sevgililerinin yaşlarıyla gündemleşiyor; bir bakıyorsun, “Hep amelelerle uğraşacak deği-

lim ya. Arada bir gezip hayatın tadını da çıkarıyorum” diyerek sınıfını gözümüze ortasına indiriyor. Eşiyle 10 küsur yıldır ayrı olduğu halde boşanmayı bile yine aynı iğrençlikle açıklıyor: “Karım benim emniyet supabım. Kızlar bir süre sonra da ‘Hadi evlenelim’ diyor. Evli kalarak bu isteklerden kurtuluyorum.” Aymazlıkta sınır tanımıyor “İlk eşimden beş-altı çocuk istemiştim. İlk eşim daha fazla çocuk istemedi, ben de başkasından yaptım.” Vs. vs. vs.

Hadi, bu adam böyle de...

Ya haberleri yapanlar, onunla görüşenler, bu röportajları okuyup altına yorum yazanlar... Ya onlara ne demeli? Kimse çıkıp da “ya kardeşim, sen nesen?” demiyor. Kimse “ya şu adamı biri durdursun” demiyor. Herkes kedinin ciğere baktığı gibi hayranlıkla dinliyor onu. Çünkü o zengin, çünkü o zengin bir erkek. Öyle ya, o zaman “ahlak bekçileri”, “namus bilirkişileri” susuyor. Çünkü hemen devreye ikiyüzlülüğümüz giriyor, kadın olsa

“aşuften” çıkacak olan isim, “gönüllerimizi fethediyor!” “Yakışır sana, kurban olayım” yorumları altında bu adam, medyanın hangi köşesini bulsa oradan tacizine devam edebiliyor bu şekilde.

Tıpkı, FEMEN üyesi kadınlar Türkiye'ye gelip de eylem yaptıkları sıra polis tarafından yaka paça götürüldükleri Yabancılar Şubesi'nin penceresinden slogan atarken, aşağıda toplaşıp “ha soyundular, ha soyunacaklar” diye ağızlarındaki salyalarla bakan kalabalıktan birinin sorulan soruya verdiği yanıt gibi “Burası İslam ülkesi, bizim ülkemizde bu ahlaksızlara yer yok” bile demiyor kimse, söz konusu ALİ AĞAOĞLU olduğu için. Söz konusu erkek ve zengin olduğu için. Onun sınıfının da cinsiyetinin de “namusla”, “ahlakla” işi olmaz çünkü. “Namus” da “ahlak” da biz kadınlara en çok da ezilen, yoksul kadınlara...

(İstanbul'dan bir YDK'lı)

Mersin'de kadınlara 8 Mart soruşturması

H. Merkezi: 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü mitingi için izin başvurusunda bulunan 7 kişilik tertip komitesi üyeleri, savcılık kararı ile ifade vermeye çağrıldı. Bu duruma tepki gösteren tertip komitesi üyesi kadınlar, Mersin Adliyesi önünde basın açıklaması yaptı.

Valiliğin “izin verdiği” yerleri kabul etmedikleri için 8 Mart etkinliğinin başladığı sıralarda alan yüzünden polis ile kadınlar arasında gerginlik çıktığını aktaran platform üyeleri, polisin kadınları iterek sözlü ve fiziksel tacizde bulunduğunu, bu nedenle polisler hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını açıkladı.

Üniversitelerde artan faşist "MİSAFİRLER"

12 Eylül öncesi tüm Türkiye'de işçi ve öğrenci hareketleri müthiş bir ivme kazanmış, insanların yeni bir dünya yaratmaya dair inançları artmıştı. Üniversitelerde öğrenciler büyük oranda haklarına sahip çıkmak için mücadele yürütüyordu. Hemen her üniversiteden ders ve kantin boykotları gibi eylem haberleri geliyordu. "Doğallığına" devletin de bu güçlenen ivmeyi kırmaması gerekiyordu. Devlet toplumun çeşitli kesimlerinde var olan hareketliliği ezecek bir askeri faşist darbeye ortam yaratmak için her türlü kanlı oyunu oynayacak ve bunun sonucunda devletin darbe yapmaya bahanesi olacaktı. Bunun için 12 Eylül öncesinde "sağ-sol çatışması" şeklinde yansıttığı

toplumu korku ve endişeye sürükleyecek bir sürü eylem imza attı. 60'lı yıllardan başlayarak ülkücü-faşist örgütlenmelerin oluşması için büyük çaba sarf etti. Bu desteği arkasına alan faşistler, devrimci öğrencilere saldırarak çok sayıda devrimciyi katletti.

Günümüzde faşistlerin saldırılarını sağ-sol çatışması olarak değerlendirenler polis saldırdığında da "göstericiler yine ortalığı karıştırdı" diye toplumu galeyana getirerek bir linç kültürünün oluşmasına yardımcı olanlardır. Geçmişten bugüne aslında faşistlerin saldırılarında hiçbir değişiklik olmamıştır.

Özellikle son dönemde de Çanakkale, Konya, İstanbul ve Ankara'da devrimci ve yurtsever öğrencilere yönelik faşist saldırılar tırmanıyor. Devlet, desteğini esirgemediği faşist köpeklerini öğrencilerin üzerine salarak, devrimci mücadeleyi kendi haklı gerekçelerine dayandırarak yıpratmaya ça-

lıyor.

Geçtiğimiz Şubat ayının sonunda Hocalı katliamını "anma" bahanesiyle Türkiye'nin çeşitli yerlerinde yaptıkları etkinliklerle Ermeni halkını düşman ilan eden faşistler Ankara'da Hacettepe Üniversitesi ve Ankara Üniversitesi'ne saldırmış, birçok devrimci öğrenci yaralanmıştı. Hacettepe Üniversitesi'ne gelen bazı faşistlerin belleğinde silahlarının olduğu görülmüştür. Ancak silahlarını kullanmalarına fırsat bırakmayan öğrenciler saldırıları geri püskürtmüştür. Bu yaşananların ardından Türkiye kamuoyunda özgürlükçü rektör diye anılan **Murat Tuncer** faşistlerin kampüse "özgürce" girebilmeleri için elinden ne gelmişse yapmış olacak ki sonrasında üniversitenin sitesinde "kötü niyetli kişilerin üniversitemize gelen misafirleri darp ettiği" yönünde bir açıklama yapma ihtiyacı hissetmiştir.

Rektörün de tam dediği gibi üniversitelere giren faşistler, okul idaresinden polisine kadar tüm devlet kademeleri tarafından misafir sayılarak "ağırlanmışlar"dır. 70'li yıllarda faşistlerin saldırılarına karşı toplu çıkışlar yapan öğrenciler bugün de Türkiye'nin başkentinde aynı şekilde toplu çıkışlar yapmaya devam etmektedir.

Üniversitelerde devlet destekli sivil faşist saldırıların planlı ve bilinçli olarak artış gösterdiği, devrimci, demokrat yurtsever öğrenci kitlesinin korkutularak sindirilmeye çalışıldığı, öğrencilere "aman başınız belaya girmesin" diye telkinlerde bulunularak her şeyden uzaklaştırılmaya, öğrencilerin yanı başında gerçekleşenleri görmemeye, duymamaya itildiklerini biliyoruz. Bu saldırılara karşı bireysel cevaplar vermek yerine örgütlü bir karşı koyuş sergilemek en doğrusu olacaktır. Egemenlerin korkularını büyütmek ve artan faşist saldırıları geri püskürtmek için birleşik, kararlı, örgütlü bir mücadele yürütmeliyiz.

(Bir YDG'li)

Tutsak öğrencilere özgürlük

16 Mart Cuma günü, öğrencilerin tutuklamaları protesto edildi. **HDK Gençlik Meclisi**'nin düzenlediği eylem, belediyenin önünde yapılan basın açıklamasıyla başladı. Basın açıklamasında öğrenci tutuklamalarının durdurulması, "Terörle Mücadele Yasası" kapsamında yapılan baskıların sonlandırılması ve bununla birlikte polisin olmadığı bir üniversite istediğimiz belirtildi. Açıklamadan sonra PTT'nin önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdik. Burada tutsak öğrencilere kartpostallar göndererek eylemimizi sonlandırdık. (Denizli YDG)

Üniversitemize sahip çıkıyoruz

Ankara: Hacettepe Üniversitesi Beytepe Kampüsü'nde Kürtçe şiarların yazılı olduğu, YDG'nin 6. konferansının duyurusunu yapan afişlerin yırtılmasından bu yana faşist saldırılar devam ediyor. Bu saldırılara cevapsız kalınmayacağını göstermek amacıyla 7 Mart'ta Beytepe Kampüsü'nde "**İrkçiliğe ve faşizme karşı üniversitemize sahip çıkıyoruz!**" şiarıyla eylem örgütlendi.

YDG'nin de içerisinde olduğu **Özgür Beytepe Platformu**'nun örgütlediği eylemde Edebiyat Fakültesi önünden başlayan yürüyüş, kafelerde ve yemekhanelerde ajitasyon çekilerek kitleye eylemin çağrısı yapılmış ve sonrasında rektörlük binasının önüne gelinerek ortak metin okunmuştur.

(Hacettepe YDG)

Amed'de tutuklama terörüne karşı eylem

Aylardır yüzlerce öğrenci arkadaşlarımızı tutuklayarak üniversitelere korku salmaya çalışan egemenler yeni tutuklama furcasını yine Dicle Üniversitesi'ne yöneltti. Daha önce Roboski katliamını protesto eden Hukuk Fakültesi öğrencilerinden 30'u gözaltına alınmış, 16'sı tutuklanmıştı. Bu defa ise belediyelerde başlayan açlık grevine katılan **Dicle Üniversitesi Özgür Öğrenci Derneği** (DÜÖDER) üyesi 25 öğrenci arkadaşımız gözaltına alınmış, daha sonra ise dosyalarına apar topar gizlilik kararı getirilmiştir. Okulda resmen öğrenci avı başladı. Arkadaşlarımızın tutuklanması ile bizlerin geleceğine kelepçe vurulmak istenmesine karşı 8 Mart Perşembe günü bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Kantinden Fen-Edebiyat Fakültesi önüne sloganlarla geldik. Eylemi Yeni Demokrat Gençlik ve SGD olarak örgütledik. DYG ve DGH da eyleme destek verdi.

(Amed YDG)

Dersim'de yurt koşullarını protesto ettik

Namık Kemal Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri olarak kaldığımız pansiyonun ortamının sağlıklı olmasını ve önceki günlerde polisin yurda girerek öğrencileri gözaltına alarak darp etmesini protesto etmek amacıyla 13 Mart akşamı bir eylem gerçekleştirdik. Öğrenciler kaldıkları pansiyon önünde basın açıklaması yapmak istediler, ancak yurt idaresi tarafından buna izin verilmedi. Öğrenciler daha sonra yurt kapılarını kilitleyerek camlardan slogan atmaya başladılar. İçerisinde YDG'lilerin de bulunduğu öğrenciler, yurttan bulunan masa, sandalye, yatak, dolap gibi eşyaları yakarak camlardan aşağı attılar. Öğrenciler karşısında polis geri çekilmek zorunda kaldı. Öğrenciler önceki günlerde polisin yine yurda girmeye çalışarak yurt öğrencilerini darp etmesi ve biber gazıyla saldırmasına da büyük tepki göstererek polisin yurdun içine girmesine izin vermediler.

(Dersim Liseli YDG)

Öğrenciler, yurt yemeklerinin sağlıklı olduğunu, idarenin öğrenci sorunlarıyla ilgilenmediğini, yurt çalışanları tarafından hakarete uğradıklarını söylediler. Sorunları daha önceden de dile getirdiklerini söyleyen öğrenciler idare tarafından söz verilmesine rağmen sorunların çözülmediğini olay yerine gelen basın aracılığıyla kamuoyuna duyurdular. Dersim halkından kendilerine sahip çıkmalarını, polisin yurt önünden çekilmesini ve kimsenin gözaltına alınmamasını istedikler. Dersim halkı, öğrencilere alkış ve ıslıklarla destek verdi. Gençler halk eşliğinde yurttan çıkarıldılar.

Bu sırada görüntü alan polisler tepki gösteren öğrenciler polis aleyhinde slogan attılar. Daha sonra halkın da desteğiyle yaklaşık 300 kişiyle PTT önüne yürüdüler. Burada bir öğrenci tarafından basın açıklaması okundu. Açıklamadan sonra öğrenciler slogan atarak dağıldılar. Daha sonra yurt tahliye edilerek öğrenciler öğretilenevi ve farklı yurtlara yerleştirildi.

Dicle Üniversitesi'nde kantin eylemi

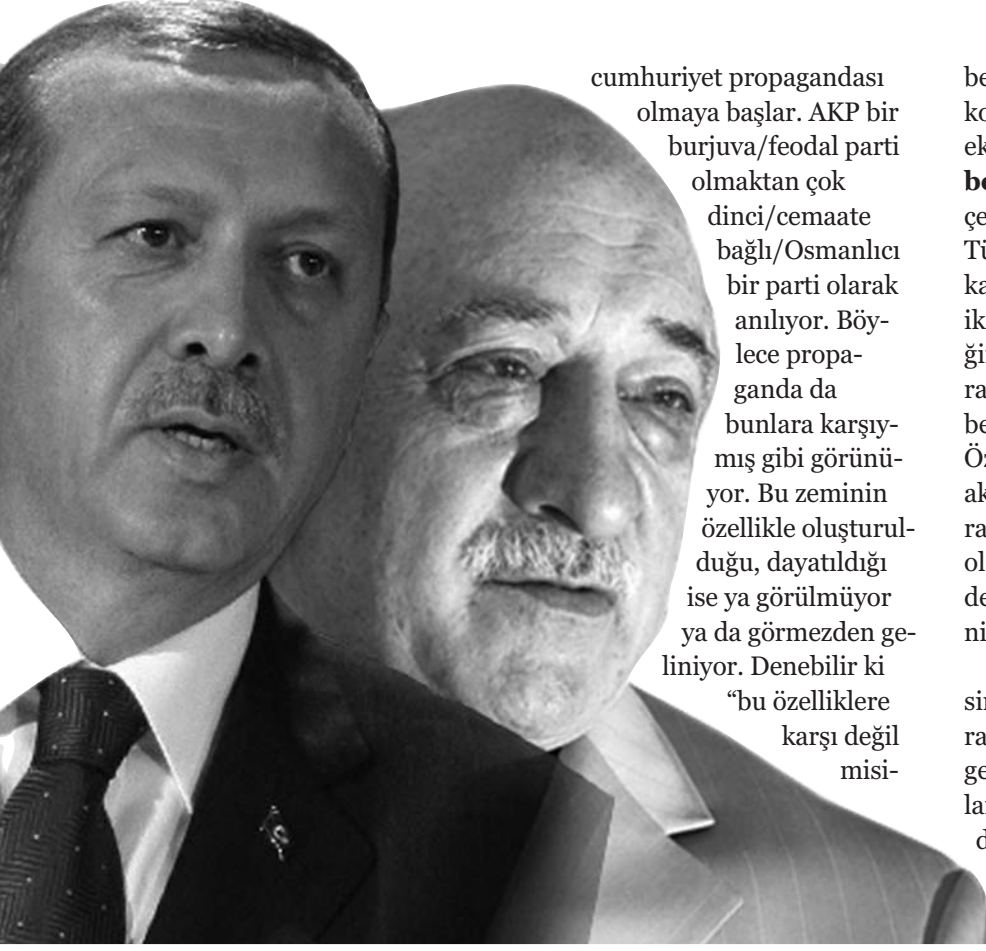
Amed: Mehmet Akif Ersoy A Blok Erkek Yurdu öğrencileri olarak aylardır sıkıntılar yaşamaktayız. Ziya Gökalp Yurdu'ndaki arkadaşlarımız fiş kullanırken kendi yurdu-muzda parmak sistemiyle yemek verilmekte, verilmekten ziyade dayatılmaktadır. Geçen sene daha az ücretle aldığımız yiyecekleri bu sene fazla para ile alıyor, yapılan zamlar ile yemeğin üzerine daha çok para ödüyoruz. Yurt öğrencileri olarak daha önce akşam yemeği olmadığı zaman bizlere kahvaltı dayatılıyordu ancak son günlerde akşam yemeğinde ücretsiz olan ekmekler "**Kahvaltı alırsan artık ekmek paralı, bizler daha önceden yanlış yapıyormuşuz**" diyerek ücretlendiriliyor.

Bizler bu duruma daha fazla sesiz kalmamak için bir araya gelip bir toplantı tertipledik. Farklı odalardan gelen arkadaşlarla çözüm yollarını tartıştık. Oylama sonucu ilk başta imza toplama kararı çıktı. Eğer idare olumsuz tavır takırsa boykota geçme kararı çıktı. Ertesi gün oda oda gezip imza topladık. Toplu şekilde kantine indik. Yurt müdürünün gelmesiyle taleplerimizi iletip, topladığımız imzaları verdik. Şaşkın halde olan müdür kendini savunup öğrencileri düşündüğünü iddia etti. Öğrenci arkadaşlarımızdan biri ihale usulünü sorudu. Müdürün "ihaleyle yapmadık" sözüne bir arkadaş "doğru torpil" cevabını verdi. Sık sık alkışlar ve "**Yaşasın öğrenci dayanışması**" sloganları atıldı. Taleplerimiz yerine getirilmediği durumda boykota gideceğimizi açıkça belirttik.

(Amed'ten Bir YDG'li)

Cemaat-devlet ilişkisi ve yanılısamalar

cumhuriyet propagandası olmaya başlar. AKP bir burjuva/feodal parti olmaktan çok dinci/cemaate bağlı/Osmanlıcı bir parti olarak anılıyor. Böylece propaganda da bunlara karşıymış gibi görünüyor. Bu zeminin özellikle oluşturulduğu, dayatıldığı ise ya görülmüyor ya da görmezden geliniyor. Denebilir ki “bu özelliklere karşı değil misiniz?”

beslendiği ve bunlara olanak sunduğu konusu açıktır. Dolayısıyla devletin ekonomisinde cemaatlerin **öteden beri** önemli roller üstlendiği bir gerçektir. Cemaatlerin sermaye yapısı Türkiye ekonomisinin gelişimine göre karakter kazanır. Görece zayıf ve ithal ikameciyken, devlet politikası değiştiğinde ihracata dayalı ve spekülatif karakter kazanan bu sermayenin belirleyici özelliği **bağımlılığ**dır. Özelleştirme ve yurtdışından sermaye akışına olanak veren politikalarla beraber belirleyici özelliği bağımlılık olan bu sermayenin 2000’li yıllarda devasa miktarlara ulaştığından kimse- nin kuşkusu yoktur.

Ancak bu büyümenin 1980 darbesine, daha doğru olarak 24 Ocak kararlarına kadar götürülebilecek bir geçmişinin olduğunu özellikle vurgulamak gerekir. Zira cemaatlerin devlet dışında ve hatta devlete rağmen büyüdüğü, yaygınlık kazandığı iddiaları ya da tezi ancak bu gerçeklik tam ve yeterince vurgulandığında reddedilmiş olur. 12 Eylül rejimi, cemaatlerin devlet odaklı olarak gelişmesine yönelik mümkün olan en uygun ortamı sunmuştur. Gerçi cemaatler oldu olası devlet kontrolünde varlığı benimsenen, devletin toplumsal dayanaklarından biri olan yapılar olmuştur. Burada, ayırıcı bir özellik olarak ekonomik yapılarının özgün bir sermaye yapısıyla büyümesinden ve buna koşut yaygınlaşmalarından bahsediyoruz. Öncesindeki sıkı ilişki kuşkusuz bu yöndeki gelişmenin zemini olmuştur.

Son günlerde çatışma/tartışma konusu bildiğiniz gibi MİT ve Oslo Görüşmeleri zemininde Cemaat-AKP çelişkisi. Müdahalelerle, uyarılarla bu çatışma dindirilmiş durumda. Zaten böylesi bir tartışmanın/kapışmanın önemli veya kayda değer bir sonucu olmadığını/olmayacağını önceden tahmin etmek zor olmazdı. Dolayısıyla özel bir önem vermek de gerekmez. Fakat ilgi çeken ve önemli olan bazı görüşler, kavramlar, yaklaşımlar bu tartışma bağlamında da sıkça ve daha bariz bir şekilde gündeme geldi.

Asıl konu cemaatlerin devletle, hükümetlerle, partilerle ilişkisi. Bu ilişkilerin varlığı, düzeyi, birbirini etkileme derecesi; tarafların bu ilişkideki misyonları, sınırları üzerinde kısa bir tarihçe oluşturmak faydalı olabilir. Bunun için de Türkiye’deki cemaatlerin, tarikatların genel durumu, güçleri farklı dönemlere göre irdelenebilir.

Günümüzde AKP ile özdeşleştirilen cemaat-devlet ilişkisi, artık daha da yaygınlaşmış biçimde “belli bir cemaatin devleti ele geçirmesi” kavrayışı ile ele alınıyor. Sınıfın yerine cemaat geçmiş durumda. Egemen sınıflardan ve sınıflara özgü devlet anlayışından/yönetiminden daha fazla cemaat ve dini anlayış/yönetimden bahsedilir oldu. Devrimci yayın organlarında da buna, daha az olmak kaydıyla rastlıyoruz.

Ne var ki “daha az” olması olgunun özü bakımından bir şey ifade etmiyor. Aslıolan bu anlayışın ne derece gerçeğe uygun olduğu ve gene ne derece eleştirildiğidir. Gülen Cemaatine dönük eleştiriler özel ve buna uygun olarak derin biçimler aldığı sürece propagandasını yaptığımız şey sınıflar mücadelesinden uzak laiklik propagandası,

niz?” Bu çok gereksiz bir sorudur. Çünkü ne AKP esas olarak bu özelliklere sahiptir ne de bu özellikler **esas** sorunlarımız, düşmanlarımızdır. Örneğin Osmanlıcılık uydurma bir kavramlaştırma. Bu kavram Ortadoğu’ya yönelik emperyalist politikaların Türk devletinde aldığı biçime dair yanılısamalı fikirler içeriyor ve düşündürüyor. Osmanlıcılık İslami yapıların özgün bir devlet-yönetim ve eskiye özlem ile eşanlı hale geliyor. Oysa bu politikanın İslam’la ilgisi yok; İslamiyet bir araç olarak,

ABD’nin bir aracı olarak kullanılmaya çalışılıyor. ABD Ortadoğu’da ne kadar dincidir! Elbette burada kültürü yok saymamak gerekir. Fakat konu Ortadoğu’ya hükmetmektir... **Bu projeler ekonomiye dayalı siyasi projelerdir.**

Aynı tartışma dincilik-cemaat bağlamında da yapılabilir...

Zira cemaatin ekonomik gücü de iyice kabul görmüş biçimde yeni bir burjuva yapıya dayandırılıyor.

Cemaatlerin feodal ve burjuva ekonomik yapılara dayandığı, bunlardan

12 Eylül rejimi hem “neoliberal” ekonomi politikalarına geçişi sağlayarak, hem de ideolojik ve siyasi “açılım”larıyla cemaatlerin günümüzdeki güçlerine erişmelerine tam destek sunmuştur. Hemen herkes gene bu dönemdeki

“Yeşil Kuşak” projesini hatırlayıp, söz konusu desteğin emperyalizmden kaynaklanan boyutunu da söylediklerimize ekleyecektir... Özelleştirme, yurtdışından sermaye akışının tamamen serbestleşmesi ve ideolojik-politik destek cemaatlerin her açıdan büyümesinde etken faktördür.

O halde cemaatler yeni bir burjuva sınıfının ya da katmanının üzerinde yükselmediler, tam aksine bildiğimiz bürokratik burjuvazinin, komprador burjuvazinin toplumdaki en gerici kat-

manlarla, örgütlenmelerle ittifağının üzerinde yükseldiler. Özelleştirme politikaları nasıl yeni burjuva yapılar (Anadolu burjuvazisi) oluşmasına olanak vermemişse veya verecek politika değilse, cemaatlerin de bunlara dayanarak mevcut güçlerine ulaştıkları söylenemez. Kısacası, devlet yerli üretimi neo-liberal politikalarla beraber büyük ölçüde uluslararası tekelin talan alanına dönüştürdükçe bu “yeni” yapıya uygun zenginler türedi ve bu zenginlerin de beslendiği ideolojik-politik ortam İslami yönü abartılı milliyetçilik ve neo-liberalizmdir. AKP’nin tüm belirleyici aktörlerinin karakterleri incelendiğinde sadece bu özellikler görünür.

ANAP, DYP ve RP de bu politikalara/özelliklere yabancı değildir. Farklı olan şey, bu partilerin hükümet kurdukları zamanda bahsini ettiğimiz özelliklerin ve tabii ki sürecin henüz olgunlaşmamış olmasıdır. Yoksa onların da bu aynı sürecin unsurları oldukları açıktır. **ANAP** ve **DYP**, devlet bürokrasisine daha bağımlı bir yapının egemen olduğu zamanda hükümettediler; dolayısıyla güçleri sınırlıydı, özgün karakterler sunmakta daha cılız yapıdaydılar. **Refah Partisi** devlet bürokrasisinin gerileme gösterdiğinin anlaşıldığı bir döneme rast geldi. Bu dönemde geleceğin yöneticileri de görünür olmaya başladılar.

12 Eylül rejimi öncesindeki yönetim anlayışı bu yöneticilerle beraber tamamen değişmiş olacaktır. Dikkatli bir inceleme ve izleme, burada devletin asli görevine uygun bir süreci yönettiğini görebilir. Örneğin 24 Ocak kararları devlet sayesinde uygulanabildi. İslami değerler devlet sayesinde olabildiğince sıkı bir şekilde topluma zerk edilebildi. Yeni yöneticiler devlet sayesinde, özenle korunup, uygun alanlarda gelişmeleri sağlanıp siyaset sahnesinde konumlanabildiler. Şimdiki her bir bakanın devlete tam anlamıyla borçlu oldukları kuşkusuzdur.

Ne tuhaf ki yaptıkları propaganda bu borçlarına rağmen ondan “hesap sorma” biçimindedir! Biz “hesap sorma”nın bir formalite, bir rol gereği olduğunu kesinlikle bilmeliyiz. ANAP özgülünde yaşanan değişim makro ekonomi politikaları seviyesindeyken henüz önceki yönetici kastların hükümlanlığı aşılamıyordu. Özal’ın birçok kez bundan mustarip olduğunu ifade ettiğini biliyoruz. Bununla beraber ANAP’a cemaatlerin desteği sır değildi. Devletin önünü açtığı cemaatlerin parti olarak buluştukları esas yer ANAP olmuştur. ANAP’ın politikalarında cemaatlerin yeri daima özel olmuştur. Yıllar sonra Refah’ın cemaatlerle daha sıkı bağlar kurmuş olması ANAP’ın zayıflamasıyla, gözden düşmesiyle açıklanabilir...

Refah Partisi'nin içi boş ekonomi politikaları ile gündeme gelmesi ve hızlı bir gelişme göstermesi ne Erbakan'ın dehasından kaynaklıdır ne de cemaatlerin "yeni" bir rolle sürece dahil olmasındandır. Refah Partisi 12 Eylül rejiminin kaçınılmaz ürünüdür. Dindar özellikleri eğitimle, cemaatlerin etkin çalışmalarıyla güçlendirilmiş, toplum içi boş da olsa İslami biçimli ekonomi politikalarını kendine yakın bulmuş ve kısmen buna yönelmiştir. Denebilir ki toplumdaki "İslami uyanış" ya da yönlendirme Refah Partisi'nde çoğunlukla samimi bir varlaşma olanağı bulmuştur. Refah Partili yöneticilerin bile beklemedikleri derecede bir odaklanma gerçekleşmiştir.

Bu dönem için İslami yönelişin partileşmesi ve bu partileşmenin de devlet kontrolünü zorlayacak ölçüde gelişmesi süreci olarak betimlemek mümkün! Refah Partisi'ne yönelik 28 Şubat darbesi esasen bu sürecin biçimlenmesini sağlamıştır. Bu darbeye beraber devlet dışı, ama elbette devrimci olmayan, bununla beraber devlet "eğitiminden geçmemiş" kaba unsurlar tasfiye edildiler. Şunu belirtmek gerekebilir: bu dönemde birincil tehlike olarak gündeme getirilen irtica büyük oranda sahte bir propagandaydı. Acz mendiler (Müslüm Gündüzcüler), Fatih'teki zikir ayinleri, kılık kıyafet üzerinden yapılan propaganda, türban dalaşı biraz aydınlık bir kafanın rahatlıkla görebileceği gibi abartılmış durumlardan ibaretti.

Şimdi çok daha rahat ifade edebiliriz ki irtica karşıtı olduğunu iddia eden 28 Şubat Darbesi, cemaatlere neredeyse hiç dokunmamıştır. Acz mendiler, Kaplıncılar kısmen hedef alındığı halde esas güçler sakınılmıştır. Kimse kısmen hedef alınanların Refah Partisi'nde egemen, hatta etken olduğunu dahi iddia edemez oysa! Nakşibendi şeyhleri korunmuştur, Kadiri tarikatı, Nurcular, Süleymanlılar, İsmailağa cemaati, Işıklar, Gülen cemaati, Zehra Vakfı vb. hep korunmuştur. 28 Şubat gibi irtica karşıtı bir hareketin, üstelik ordunun başı çektiği bir hareketin bunlara yönelmesi gerekmez miydi? Bu basiretsizliğin acemilikten kaynaklandığı iddia edilebilir mi? Elbette hayır! Kuşku yok ki bu cemaatler üzerine kurulu bir binanın "üst kat" sakinleri olan bu cemaatlere yönelemezdi! Cemaatler olmaksızın bu yapının ayakta durabileceğini sanmak/düşünmek Türkiye'deki cemaatler hakkında bir şey bilmemektir... Kuşkusuz bunu ifade ederken Türkiye'nin cemaatlerden mustarip yapısının emperyalizm destekli olduğunu da hatırlatmalıyız...

28 Şubat Darbesinden pek yaramayan cemaatlerin nihayet AKP ile buluşmaları sadece onların bir tercihi değildir. Refah Partisi'nden gelen ilişkilenmeye ek olarak egemen sınıfların ve işbirlikçilerinin AKP'ye yönelmesi, emperyalist odakların bu oluşuma icazet verip, tam destek olması da cema-

atlerin yönelimini belirlemiştir. 2002 tarihindeki olaylar ve gelişme AKP'nin bir cemaat yaratımı değil ama egemen sınıfların ve emperyalizmin ürünü bir parti olduğunu anlamamızı kolaylıkla sağlar: Üçlü koalisyonun icraatları ve dağılışı, YTP'nin kuruluşu ve "sürdürülemezliği", AKP'nin her açıdan destek aldığı belli eden kampanyası, ABD ziyareti ve bunun propagandası, Recep Tayyip Erdoğan'ın hapse konuluşu ve bunun lehte propagandası, onun milletvekilliğinin CHP'nin tam desteği sağlanarak ve yargının da katılımıyla gerçekleşmesi...

Bunlar ardı sıra gerçekleşen olaylardır. Kim bunların cemaatin işi olduğunu iddia edebilir, Fetullah Gülen'in başarıları olduğunu söyleyebilir? Eğer öyle

ise de, o zaman günümüzdeki durum abartılmamalı. Kuşku yok ki AKP Gülen Cemaati ile başından beri ilişkilidir ve bu yapının 12 Eylül'e dayanan bir geçmişi vardır. Gülen Cemaati 1990'lardan itibaren işbirlikçi yapısı ve politikalarıyla cemaatler içerisinde güçlenmiştir. Bu yapının dayanağı "yerel değerlere, üretime dayanan ve İstanbul sermayesine rakip olarak gelişen Anadolu sermayesi/burjuvazisi" değil, bürokratik ve komprador karakterli burjuvazi, emperyalizm ve toplumun geleneksel değerlerini sömüren ideolojik-politik karakteridir. AKP ile en ileri dereceye varmış bulunan ihracata dayalı büyüme, sermayenin serbest dolaşımı, spekülasyon sermayeye yaslanmış para politikaları, inşaatçılık, GDO'lu ürünlerin ticareti, özelleştirme, hizmet sektöründeki talanın genişlemesi, otoyol yapımları vb. bu gerici yapının ekonomik büyümesini sağlamıştır.

Bu icraatlara dayalı sermaye bağımlıdır ve bundan dolayı kalıcı değildir. Türkiye'de kalıcı sermaye sahipleri esas olarak değişmemiştir. Bu kesimler mevcut yapının gerçek savunucuları oldukları halde siyasi arenada karşı kutup olarak, Kemalist-laikler olarak tanıtılmaktadır. AKP'nin Kemalist-laik olmadığı bir efsanedir! Tayyip Erdoğan nasıl bir Kemalist-laik olduğunu Mısır'da ve Libya'da açıklamıştır. **Genel karakter açıktır ki devletin dini olmaz, Müslüman biri laik bir devleti**

yönetebilir. Müslüman bir millet dini olmayan bir devlet tarafından faşizm ile yönetilir! İşin özü budur. AKP de, cemaat de Müslümanlığı bir devlet rejimi olarak değil ama toplumu biat ettirmenin bir aracı olarak kullanmakta hemfikirdir. TC'nin de öteden beri, belki farklı biçimlerde uyguladığı şey budur...

Cemaatlerin devletin toplumsal destek sağlayan dayanakları olduğu bilinerek; bununla beraber cemaatlerin hemen her alanda daha açık ve güçlendirilmiş olarak, AKP'nin formatlanmış TC politikalarıyla birlikte devletin kurumlarında hissedilir "bir yapı" olarak görülmesi daha doğru olur. Gülen cemaati bunlar içerisinde halihazırda etkin olan cemaattir. Onun emperyalizm ve egemen sınıflarla olan uyumunu gerek AKP'ye tam desteğinde, gerekse de AKP'ye yönelik

Cemaat ya da AKP değil, devletin kendisi bir düzeltme operasyonuna girişmiş, AKP yönetimi de, hükümet de buna kendi sorumluluğu bulunduğu için müdahale etmiştir.

kimi eleştirel değerlendirme ve uyarılarında görebiliyoruz.

Bu yapıdan Türkiye'ye özgü bir yeni "devletleşme" beklemek gaflettir. Bu yapı doğası gereği AKP'ye biçilmiş görevlerin propagandasıyla, bu anlamda gerek AKP'nin tabanını, gerekse de icraatçı unsurlarını tek merkezde bütünleştirme göreviyle sorumlu durumdadır. MİT ile girişilen kavga sıradan bir parti içi ya da cemaat içi, daha çok ifade edilen biçimiyle parti-cemaat arası kavga değildir. Kavganın kişilerin tasfiyesi ile ilgili bölümleri olsa da esas olan bu kişilerde somutlaşan devlet politikalarının başarısızlığıyla ilgisi mevcuttur. Cemaat ya da AKP değil, devletin kendisi bir düzeltme operasyonuna girişmiş, AKP yönetimi de, hükümet de buna kendi sorumluluğu bulunduğu için müdahale etmiştir. Bu tartışmalar içinde Hakan Fidan'a yönelik İsrail tepkileri vurgulanırken kuşkusuz bir gerçekliğe vurgu yapılmış oluyor ve biz dışarıdan izleyenler Hakan Fidan'ın tasfiyesini arzulayanların cemaat ile sınırlandırılmayacak boyutta olduğunu düşünebiliriz. Çünkü MİT'e yönelik iddialar PKK üzerinden daha önce de benzeri biçimde dile gelmişti. MİT, sürecin asli unsurlarından biri olarak ye-

terli/uygun görülmeyip operasyona tabi tutulmak istenmiştir.

Sonuç olarak bir başarısızlık söz konusudur. Her başarısızlık gibi bunun da bir düzeltmeye, bu gibi önemli alanlarda ise tasfiyeye ihtiyaç gerektirmesi olağandır! Hükümet bu tasfiye operasyonunu, dışında olduğu için durdurmuştur. Aynı zamanda kendi sorumluluğunu da başkasının soruşturmasına izin vermeyeceğini göstermiştir. Kişiyi özel yasa olduğu bariz olan bu önlemin devamı olmalıdır. Hükümetin bununla yetinmesi beklenemez. Fetullah Gülen de sonuç olarak hükümetin yanında yer almıştır. Fakat bu tavrı onun "devleti yönlendiren" güç olmasından değil, nihayet hükümete "şirle koşamayacak" olmasındandır. Cemaat devletin ve dolayısıyla hükümetin hizmetinde olduğu sürece etkili olabilecektir. Bunun ötesindeki belirlemelerin bir gerçekliği yoktur...

Son olarak, AKP özgülünde cemaat olgusunu devleti ele geçirmiş bir güç olarak gösterenlerin ne cemaatlerin öteden beri sahip oldukları güç hakkında doğru fikre/bilgiye sahip oldukları ne de devlet denen mekanizmanın sınıfsal niteliği hakkında yeterli bir teoriye sahip oldukları söylenebilir. Bir zamanlar orduyu devletin sahibi olarak görenler, şimdi aynı sahipliği cemaatle açıklıyor! Burada abartılı değerlendirmeler yapıldığı üzerine düşünülmalıdır.

Devletin genel politikaları bağımlı kapitalizm, feodal kalıntıların ve emperyalizmin çıkarlarına uygun işlediği sürece yeni bir "cumhuriyet süreci"nin başlayacağını iddia etmek doğru değildir. Biz bunu belirttiğimizde örneğin Kürt ulusal sorununda hiçbir adım atılmayacağını, bu anlamda Kemalizm'in iflas etmiş politikasının kısmen de olsa değişmeyeceğini savunmuş olmuyoruz.

Kemalist anlayışın katı savunucuları olduğu gibi "esnek" savunucuları da olmuştur ve vardır. M. Kemal'in kendisi dahi bu esnekliğe sahiptir. Onun cemaatlerle, aşiretlerle, emperyalistlerle ilişkisi bunu somutlaştıran örnekler içerir. Kürt ulusal sorunu bölgedeki gelişmelere de koşut olarak kimi yenilikler gerektiriyor. Devlet halihazırda bunun arayışı içindedir. Dolayısıyla temel çelişkide değil ama kimi önemli çelişkilerde kısmi "iyileştirmeler" mümkündür. Bu iyileştirmeler devletin bekasını içeren adımlardan öte anlam da taşımazlar elbette...

Annelerin güvercini Roboskili çocuklar

Özellikle genç bir kadının *"buraya yeni projeler, ihaleler yapılacağı söyleniyor. Biz şehit aileleri olarak projeler, ihaleler istemiyoruz. En büyük talebimiz sorumluların yargılanması. Bizim acımız üzerinden kimse nemalanmasın. Biz faillerin peşindeyiz. Biz tazminat da istemiyoruz. Bizim kardeşlerimizin yaşamı parayla ölçülmez"* sözleri devletin katliamın üzerini örtme çabalarına en iyi cevaptı.

Aşağıda katliamda yaşamlarını yitiren kardeşlerinin dilinden yazdıkları mektuplarda anlatılanlar, aslında fazla söze gerek de bırakmayacak kadar yalın anlatıyor gerçekliği...

"Ben Fadıl Encü'yüm..."

Babamın gözbebeği, annemin güverciniyim. Sene 1991. Arkasından ağır bir karakış yerini bahara bırakıyordu Roboski'de doğduğum gün. Roboski köyü yoksul ve mağrur, çok belalar, çok sevinçler görmüş bir köydür.

8 çocuklu bir ailenin ilk ve en büyük erkek çocuğuydum. Büyük dediysem o kadar da büyük değil, daha 20 yaşındaydım. Hayatımın en güzel baharındaydım. En büyük oğul, babanın sağ koludur. Roboski köyünde, nereye gitse beni de götürürdü. Gelmediği gün kardeşlerimi bana emanet ederdi.

Babamın vekiliydim. Bana çok güvenirdi. Canım annem az kahrımı çekmedin. 6 yaşındayken hastalandığımda ne zorluklar çektirmiştim sana. Babam askerlikte iken hep sen ilgilendin benle, affet anneciğim. Küçük yaşında bana Kuran okumayı, namaz kılmayı öğreten babama da ne kadar teşekkür etsem azdır.

Anneciğim, babacığım affedin beni. Hakkınızı ödeyemeden o koca bombalar ayırdı beni sizlerden.

Roboski'de fakirlik ve yoksulluk vardı. Tatlı ve parlak umutlarla başlamıştım okul hayatıma. Zor bela liseye kadar geldim. Oysa okusaydım neler yapardım neler...

Okumak, güzel bir hayat kurmak benim de hayalimdi elbette. Ama diğer kardeşlerim okusun, ailem rahat etsin diye gidiyordum "Sınır"a. Ev halkı ben Sınır'dan dönmeden uyumazdı. Annam, babam büyük umutlarla dönüşümü beklerdi. İkisi de gitmemi istemiyordu ama başka şansımız yoktu. Hem can yoldaşım kardeşlerim Celal ve Serhat da gidiyorlardı. Birbirimize söz vermiştik her yere birlikte gideceğimize dair. Güle oynaya yola koyulduk. Sevinçliydik, sanki kaçığa değil de düğüne gidiyor gibiydik o akşam. O sevinç, o mutluluk sonumuz olmuştu meğerse. Serhat kardeşim bizleri dört gözle bekleyen babalarımıza bizi merak etmeyin diye telefon açmak için yanımızdan ayrılmıştı.

İlk bomba bizleri birbirimizden ayırdı. Babam parçalanmış bedenimi tanıyamadı. Ya da tanımak istemedi. Maç yapmıştık o gün arkadaşlarımla. Alelacele eve gitmişim. Maçtan sonra üzerimdeki formamı çıkartmamıştım giderken. İşte babam üzerimdeki formamdan ve bana verdiği elimdeki bastonumdan tanımıştı. Hakkınızı helal edin anneciğim, babacığım dönemedim sizlere...

Ben Fadıl Encü'yüm... Belki kızacaksınız ama bir çift sözüm var;

Eğer beni öldüren bombalar ADALET'i de öldürmediyse, ADALET talep ediyorum...

Herkesin hakkı değil mi ADALET?

YOKSA o kocaman, pahalı bombalarınızı, beni öldürmekte harcadığınız için devletten ÖZÜR, hedefi şaşırma-yıp beni öldürdüğü için; Genelkurmay'a TEŞEKKÜR mü etmeliyim!?

Annesinin Güvercini Ben Serhat Encü...

Bir çöl çiçeği gibiydim. Gencecik ve yalnız. Hayata tutunan tek hayallerim vardı. Küçük kardeşlerime bakmak ve abilerimi okutmak. Aslında çok da fazla bir şey istemiyordum.

Oysa yaşadığımız kanunların içinde hayat şartları çok zordu. Ne beğeneceğim ne de geleceğim bir yer vardı. Dedim ya bizde yaşamak böyleydi. Ha-

yatta kalabilmek için zor olsa da ölüme meydan okuyorduk. Ve bir gün ölüm, en acı şekilde buldu beni ve kardeşlerimi. Umutlarımız ve hayallerimiz uçakların ve bombaların hedefi oldu. Paramparça ettiler gencecik bedenlerimizi. Aslında biz bunu hak etmiyorduk.

Ey eli kanlı katiller, bizim suçumuz neydi de gencecik bedenlerimizi paramparça ettiniz. Hayat bizde niye böyledir? Niye, yoksa fakir olduğumuz için mi bu acıyı annelerimize reva gördüler. Hiçbir annemizin dökecek gözyaşı kalmadı ki.

Böyle ölüm nereye kadar? Böyle ezilmek ne zamana kadar? Söylüyorum size. Ey ben insanım diyenler, söylüyorum size. Adalet, eşitlik, barış nerede? Ne zamana kadar bu böyle gidecek? Hani biz barışın güvercinleri olacaktık...

Ey ben insanım diyenler, bu adaletsizliğe ve bu zulmünüze bir son verin. Size sesleniyorum, yeter artık. Annelerimizin yüreği yanmasın. Ocaklarımıza ateş düşmesin, gencecik bedenler paramparça olmasın. Umutlar ve hayaller yarım kalmasın...

Eğer bizi öldüren bombalar ADALET'i öldürmediyse ADALET talep ediyorum. Yoksa herkesin hakkı değil mi ADALET?

Hanım Encü
(Serhat Encü'nün ablası)

Benim abim satılık değil

O bombalar, o uçaklar, o karanlık ve soğuk geceleri hiçbir insan duymasın, görmesin. Benim yaşadığım acıyı hiçbir abla, kardeş görmesin, duymasın ki, acım o kadar büyük...

Benim ciğerimden bir parça gitti. Benim abimin taziyeleri devam ederken devlet tazminattan bahsetti. Benim abim satılık değil. Annem abimi para için büyütmedi. Dünya kadar para verseler, abimin tırnağına bile değmez. Benim abim gitti. Hiç kimsenin abisi gitmesin. Benim evime ateş düştü, hiç kimsenin evine ateş düşmesin.

En büyük isteğim, abimin katillerinin bulunması. Ben Adalet, Barış, Çözüm istiyorum. Bu akan kanın durmasını istiyorum...

Benim abim gitti. Hiç kimsenin abisi gitmesin.

35 insanın katilleri bulunsun...

Kımet Encü (Fadıl Encü'nün kız kardeşi)

Pınar Sağ "Iraksamalar" albümüne Uludere'de klip çekti

Pınar Sağ, 35 kişinin öldürüldüğü Roboski Katliamını anmak ve bu katliama dikkat çekmek için "Iraksamalar" isimli albümüne 13-16 Mart tarihleri arasında Uludere Roboski'de klip çekti.

Mezopotamya Kültür Merkezi

Sinema Birimi tarafından çekilen klipte katliamda yaşamını yitirenlerin aileleri de yer aldı. Bölgede kaçakçılık ve koruculuk dışında yaşamak için hiçbir alternatifleri olmayan gençlerin kervan geçişleri, onların yollarını gözleyen analar, katliam anı ve sonrasının anlatıldığı klipin en önemli özelliği; anlatılanların gerçek yaşamla örtüşüyor olması...

Klipin çekimleri sırasında Jandarma tehdidi

Uludere Alay Komutanlığı korucuları ve köy muhtarını arayarak köylülerin çekime katılmamalarını, aksi durumda haklarında soruşturma başlatılacağını söyleyerek köylüleri tehdit etti. Roboski Köyü Zaviye Mevkiinde kervan geçişi çekimlerinin yapıldığı sırada tepelerde askerlerin ve sivil giyimli özel timlerin dolaştığı öğrenildi.

Jandarmanın tehdidinden sonra ertesi gün de çekimlere katılan gençler, bu tehditlerin, baskıların artık yaşamalarının bir parçası olduğunu, yaşamak için kendilerine korucu olmak ya da kaçakçı olmak dışında başka seçenek bırakılmadığını söylüyorlar. Katliam sonrasında da "sınır"ı geçtiklerini söyleyen gençler, nasıl hayatta kaldıklarını, havanlardan nasıl korunduklarını da sonrasında yaşananlardan örnekler vererek anlatıyorlar.

'SENİN DE DAĞLARIN VAR SİVAS, DAĞLARINDA ŞAHANLARIN'

Katletmeyi marifetten sayan faşist TC devleti, geçen bunca zamanda zulüm severliğinden zırnık bir şey kaybetmediğini 13 Mart günü yeniden ilan etti. 2 Temmuz 1993'te, Madımak Otelinde yakılarak katledilen 35 can ile ilgili dava "piyesi" son sahnesini sergileyerek "kapamış" yaptı!

Sivas'ta Ne Olmuştu?

Pir Sultan Abdal Şenlikleri kapsamında, ülkenin birçok yerinden aydınlar, sanatçılar, yazarlar, halk oyunları ekipleri Sivas'ta bulunuyordu. Aleviliğe bakış açısı faşistliğinden muzdarip olan TC devleti ise bu zamana kadar asimilasyona tabi tutup Sünnileştirmeye çalıştığı, bunu "başaramadığı" oranda katletmekten geri durmadığı hasımlarına karşı bu fırsatı değerlendirmekten geri durmayacaktı. Aziz Nesin'in açıklamaları üzerinden yaratılan anti-propaganda kampanyası yaşanacak tezgâhın habercisi niteliğindedir. Üzerinden geçen yıllara rağmen hala bir türlü "bulunamayan" bir takım kişiler, 1 Temmuz gecesi Sivas halkını "şehre kâfirlerin, İslam düşmanlarının çıkarma yaptığı" konusunda "uyaracak" ve tüm halkı "planlı bir katliama, cihad" davet edecekti.

2 Temmuz günü ise, yaşanacaklar kimse için şaşırıcı olmayacak kadar aleniydi. Buradan doğru, otelin içinde mahsur kalan **Hasret Gültekin, Behçet Aysan ve Metin Altıok** kendilerini ve oteldeki canları korumak için ellerine birer sopa parçası almış, kapının arkasında bekliyorlardı. Onca çabaya, devlet erkanın haberdar edilmesine rağmen kılımı kıpırdatan olmadı. Sonrasında, hepimizin aklına kazınan, yüreğini kazıyan o görüntülere

koca şehir teslim oldu. Ağzlarından salya saçarak, "Allahuekber" nidalarıyla oteli ateşe verenler, hep birlikte 35 insanın ölmesini seyrettiler. Bunca yıldır da seyretmeye devam ediyorlar!

Dava Süreci

Devlet cephesinden bu tarz kıyımların "münferit" sayıldığı hepimiz açısından aşikâr. Hrant Dink'in katlinde dahi zahmet edilip "örgüt bağlantısı" olduğu düşünülmeye "rağmen", bahis geçen örgütün "bir türlü tespit edilememesi" ne anlama geliyor varın siz düşünün! Aksinin olması faşizmin boyunu aşar türden idi, nitekim aşamadı! Sivas Davası da bu devletin katliam, kıyım dolu tarihine ardından sergilenen pişkinliği de alarak geçmiş oldu. Roboski'den sonra "istihbarat hatası" deme cüretini gösteren mantık, Sivas'ın "zamanlaşımına" uğramasının "devlet ve millet için hayırlı olmasını" dileyebiliyor!

TC'nin de taraf olduğu uluslararası anlaşmalara göre "bir topluluğun inancından, mezhebinden, fikirlerinden, tercihlerinden ötürü öldürülmesi insanlığa karşı suç kapsamındadır." Ve yine TC Anayasası'nın 90. Maddesine göre "usulüne uygun olarak yürürlüğe giren uluslararası anlaşmalar ile iç hukuk arasında bir ihtilaf (uymama) durumu ortaya çıktığında,

uluslararası anlaşmanın maddeleri uygulanır." Buradan doğru TC Mahkemeleri Sivas Katliamını "insanlığa karşı suçlar" kapsamında değerlendirebilir ve "zamanlaşımına uğrayamayacağı" biçiminde karar verebilirdi. Sivas Davası avukatları, davadan sonra "mahkeme heyeti, Madımak Otelinde yaşananların insanlığa karşı suç olduğunu düşündüğünü ancak bu yönde karar vermediklerini" ifade ettiler. Faşist yargının bu mantığı "vicdanımız sızıyor ama yine de bu kararı veriyoruz" diyerek tüm muhaliflere dudak uçuklatan cezalar yağdıran, Hrant Davasında "örgüt var ama bulaamadık" deme ayımağlığını gösteren, "12 yaşındaki kız çocuğunun tecavüze rızası olduğuna hükmeden" rezaletin kendisidir!

Davadan sonra, "ölen zanlılar için zamanlaşımının geçerli olduğu", "davanın yeniden açılabilirliği" vs. gibi çıkışlar 18 yıldır egemenler cephesinden oynanan piyesin devamını sağlamak içindir. Alevi halkının bu piyesi izlemeye tahammülü kalmamıştır. Acılarımızla dalga geçiyorlar, Madımak Oteline sıklıktan imtina ettikleri suları, kararı ülkenin dört yanında protesto edenlere karşı hunharca kullanmaktan geri durmuyorlar.

Bu devletin "adaletinden medet umulamayacağı" her pratikle yeniden ortaya çıkmaktadır. Bunu akıldan çıkarmamak, aldatmacalara kanmamak, kanlımız olan faşizmi iyi tanımak büyük önem taşımaktadır. Elbette ki Sivas'ın ışığı sönmeyecek, hesabı görülecektir. Ama bu devletin hukukuna, üst mahkemesine, Yargıtay'ına, hakimine güvenerek değil! Sivas'ın da dağları olduğunu bilincimize çıkararak!

İzmir'de Aleviler hedefte

İzmir: Ankara'da Sivas katliamının faileri aklamır ve tüm buna tepki gösterilirken; İzmir Harmandalı'da Alevilerin evleri işaretlendi, kapılara bildiri bırakıldı. Cumhuriyet Mahallesi'nde yaşayan Aleviler 15 Mart günü saat 21.00 sularında kapılara bırakılan bildirimlerle karşılaştılar. Bu duruma tepki gösteren halk 16 Mart Cuma günü Pazar yerinde toplanarak yürüyüş yaptı. Onur sitesine gelen kitle bir basın açıklaması yaptı.

"Herkesi insanlığa sahip çıkmaya çağırıyorum"

363. Hafta

İlk olarak 31 Kasım 1994 yılında gözaltında kaybedilen Nihat Aydoğan'ın eşi Halime Aydoğan Kürtçe bir konuşma yaptı. Aydoğan, "Bize bu acıyı yaşatanlar aynı acıyı yaşasın. Devlet bize sevdiğimizimizin kemiklerini versin" diye konuştu. Haftanın açıklamasını annelerden Ezgi Üçkardeşler okudu.

364. Hafta

İlk sözü Murat Yıldız'ın annesi

Hanife Yıldız aldı. Yıldız Emine Erdoğan'ın Roboski'de söylediği sözleri okuyarak "17 yıldır buradayız, göz yaşı da döküyoruz, hakta arıyoruz. Adaletsizlik gözyaşlarıyla çözülmez" dedi.

Yıldız'ın ardından konuşan milletvekili Gülten Kışanak da "Herkesi insanlığa sahip çıkmaya çağırıyorum" dedi. Konuşmaların ardından haftanın basın açıklamasını Başak Can okudu.

"Gazi'den Roboski'ye katleden devlettir!"

İstanbul: 12 Mart günü Gazi Mahallesi'nde, Eski Karakol Durağı civarında toplanan binlerce kişi, yoğun yağmura ve soğuğa karşın 12 Mart 1995 Gazi katliamı ve direnişinde yaşamını yitirenleri andı.

Eylemler başlamadan önce Gazi çevresine TKP/ML-TİKKO imzalı "Gazi'den Roboski'ye faşist devlet hesap verecek" ve MLKP imzalı "Yeni ayaklanmalar için ileri" yazılı pankartların asıldığı görüldü.

İlk olarak BDSP, DHF, Kaldıraç, Mücadele Birliği ve PDD'nin içinde bulunduğu Gazi 12 Mart Platformu Gazi

Mezarlığı'na yürüyüş yaptı.

Alibeyköy Mezarlığı'nda Gazi katliamı şehitleri Mümtaz Kaya ve Fevzi Tunç'un mezarlarını ziyaret eden Gazi ve Ümraniye Şehit Aileleri; "Gazi ve Ümraniye katliamını unutmadık, unutturmayacağız" yazılı ve üzerinde katledilenlerin resimlerinin bulunduğu bir pankart eşliğinde Eski Karakol Durağı civarına gelerek, 6 kişinin yaşamını yitirdiği bu bölgede kısa bir anma gerçekleştirildi.

Katledilenlerin anısına gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından aileler adı-

na Engin Engin bir açıklama okudu ve katliam bölgesine karanfiller bırakıldı. Daha sonra Gazi Mezarlığı'na yürüyüş geçiren ailelerin ardından diğer kurumlar da yerini aldı. BDP, EMEP, SODAP, Partizan, ESP, SDP, Halkevleri bu sene HDK pankartı arkasında biraraya gelerek "Gazi'den Roboski'ye katleden devlettir" yazılı ortak bir pankart açtı.

1 Mayıs Mahallesi

Kartal: Ümraniye direnişinin 17. yıldönümünde, 1 Mayıs Mahallesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirildi. 1 Mayıs Mahallesi 15 Mart Platformu tarafından gerçekleştirilen eylemde, kitle, sloganlar eşliğinde 2 Eylül Meydanı'na yürüdü. Es-

Sivas kararına tepkiler

İSTANBUL

- 1 Mayıs Mahallesi: Sima Düğün Salonu önünde biraraya gelen kitle "Sivas'ı unutmamak, unutturmayacağız" pankartı arkasında toplanarak önce mahallenin giriş noktası olan 2 Eylül Meydanı'na doğru yürüyüş geçti. Eylem 2 Eylül Meydanı'nda, saygı duruşu ve açıklamanın ardından bitirildi. Partizan, DHF ve Halk Cephesi tarafından örgütlenen eyleme ESP, Sodap, Köz, 2 Eylül Kültür Derneği, Anadolu Yakası Dersimliler Derneği, Doğu Spor Kulübü ve Pir Sultan Abdal Kültür Derneği de katılarak destek verdi.

- Sarıgazi: Vatan İlköğretim Okulu önünde başlayan yürüyüşümüze bine yakın kişi katıldı. Eylem, Demokrasi Caddesi'ne yapılan yürüyüşle başladı. Halkın katılımı yoğun olur da polisin katılımı olmaz mı? Yiğınlarca polisin varlığı halkı geri adım attırmazken, kitle sloganlarla karşılık verdi. Merkeze gelindiğinde saygı duruşu gerçekleştirildi ve basın metni okunduktan sonra eylem sona erdi. (Sarıgazi Partizan)

- Gazi: Gazi Mahallesi'nde, eylem öncesinde mahallemizin sokak aralarına, duraklarına afişler asılarak eyleme çağrı yaptık. Çağrılar sonrası Eski Karakol önünde biraraya gelen Gazi halkı Cemevi önüne doğru yürüyüş geçti. Partizan ve devrimci ve demokrat güçlerin örgütleyicisi olduğu eyleme çok sayıda kurum destek verdi. (Gazi Partizan)

DERSİM: "Halkın Belleği 'Zaman Aşımına' Uğramayacak! Sivas'ın Hesabı Sorulacak!-Dersim Halkı" imzalı pankartın arkasında bir araya gelen kitle, Sanat Sokağı'ndan sloganlarla AKP İl Binası önüne yürüdü.

AMED: PSAKD, ESP, BDP, Partizan ve birçok kitle örgütünün katıldığı eylemde "Canlarımızın hesabını soruncaya kadar mücadelemiz devam edecek" dedik. Basın açıklamasını PSAKD Diyarbakır Şube Başkanı Av. Cafer Koluman yaptı.

nafın kepenk kapattığı eylem kitle de alkışları ile destek verdi. Yürüyüşün ardından saygı duruşu gerçekleştirildi. Ümraniye şehitlerinden Genco Demir'in kızı Berrak Demir basın metnini okudu.

Çanakkale

15 Mart Perşembe günü ÇOMÜ Terzioğlu Yerleşkesi'nde ÖSEM önünde Beyazıt, Gazi ve Halepçe katliamlarını protesto amacıyla ÇOMÜ Öğrencileri olarak bir basın açıklaması gerçekleştirdik. Yapılan açıklamada geçtiğimiz günlerde zaman aşımına uğrayan Sivas davasına ve ardından Gazi, Beyazıt ve Halepçe katliamlarına değinildi.

(Çanakkale YDG)

Tecrit can yakmaya devam ediyor

Mersin: Tecrit politikası can yakmaya devam ediyor. Adana'nın Seyhan ilçesinde oturan **Abdulkadir Atilla** isimli genç, Abdullah Öcalan üzerindeki tecrit politikasını protesto etmek amacıyla bedenini ateşe verdi. Hastane'ye kaldırılan gencin hayatı tehlikesinin sürdüğü öğrenildi.

Aliğa protesto edildi

İzmir: Hapishanelerdeki tecrit saldırısı tüm hızıyla sürerken; bunu büyütmenin ve tecrit ve tredman uygulamaları artırmanın bir parçası olarak kurulan **Aliğa Hapishaneler "Kampüsü"**, **İzmir Tecride Karşı Mücadele Platformu** tarafından protesto edildi. **9 Mart** günü biraraya gelen platform bileşenleri Kemeraltı girişinde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Açıklamada; Aliğa hapishaneler Kampüsü'nün koşulları ve dayatılan uygulamalar anlatılarak; "Biz İzmir TKMP olarak; tutsaklara dönük tüm hak gasplarının, işkencelerin takipçisi olacağız. Tüm devrimci, demokrat kurum ve kişileri ve emekçi halkımızı da; tutsaklarımızı sahiplenmeye; içerde ve dışarda büyütülen tecridin ancak mücadele ile ortadan kaldırılacağı bilinciyle devrimci tutsaklarla dayanışmaya çağırıyoruz" denildi.

YENİ HAPİSHANELER "HAYIRLI OLSUN"!

Türkiye'yi yarı-açık hapishaneye çevirenler, F tiplerinde özel "metotlar" uygulayarak tecrit içinde tecrit yaşatanlar, hasta tutsakları ölüme mahkum edenler, ağırlaştırılmış müebbetlik tutsaklara çok daha keyfi uygulamalarda bulunanlar, işkence yöntemlerine yeni bir madde daha eklemişlerdi. Zaten dolu olan hapishanelere kapasitenin üzerinde bir yerleştirme yapmaya başlamışlardı.

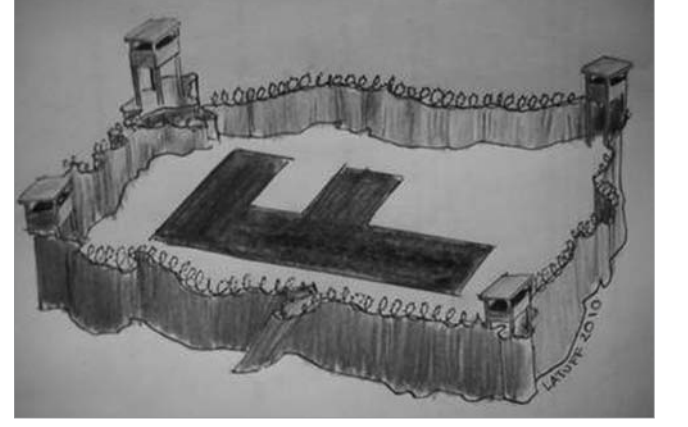
Durum böyle olunca özellikle de koğuş sisteminin devam ettiği hapishanelerde düşük olan yaşam standartları daha da düşmüş, tutsaklara neredeyse yaşam alanı bırakılmamıştı. Bu durumun çözümünün de "yeni hapishaneler yapmaktan geçtiği" vurgusunu yapan egemenler sözlerinde durduklarını göstermek için yeni hapishane ihalelerini çoktan yapmışlardı zaten.

Uzun tutukluluk sürecinin "deniz feneri davasından" yargılananlara "ceza" olabileceği ihtimaliyle onları tahliye ederken, yıllardır hiçbir gerekçe, delil olmaksızın sadece "şüpheli" olmaları nedeniyle yüzlerce tutsağı hapishanelerde tutmaya devam etmekle kendi çelişkilerini ortaya da koymuşlardı. Halkın hassas yanlarını kullanarak sömürenlere "ceza" için tahliye kararı veren devlet erkanı, düşüncelerinden dolayı binlerce insanı hapishanelere koyarken hapishanelerin dolacağını da düşünmüş olacak ki, yeni hapishanelerin

gerektiği mesajını çoktan verip işe koyulmuştu.

Aslında kendi cephelelerinden haklılık payları da var, çünkü salt kendi yandaşlarını, katilleri, tecavüzçüleri, hırsızları, hortumcuları tahliye ederek veya hiç tutuklamayarak veyahut hiç yargılamayarak, binlerce "düşünce suçlusuna" hapishanelerde yer bulmak zor olacaktı. "Madem tutukluyoruz, bari 'iyi' yaşasınlar, üst üste kalmasınlar" diye de düşünmüş olacaklar ki yani aslında "bizlerin iyiliklerini" düşünmüşler ki yepyeni hapishanelerle bizlere hizmet sunuyorlar!

Bunun son örneği 11 Mart günü yaşandı. İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi yazılı bir açıklama yaparak, Bakırköy Hapishanesi'ndeki siyasi kadın tutsakların sürgün sevk saldırısıyla karşı karşıya olduklarını bildirdi. Bakırköy Kadın ve Çocuk Hapishanesi'nde bulunan siyasi tutsakların 19'unun 11 Mart günü sürgün sevk edileceği, kadın tutsaklardan 12'sinin İzmir Aliğa Hapishanesi'ne, 7'sinin de Gebze Hapishanesi'ne sürgün olarak sevk edileceğini bildirdi. Zaten yoksul olan aileler de doğal olarak bu duruma tepki gösteriyorlar. Bakırköy Hapishanesi'ne bile

binbir güçle gelebilen aileler, şimdi İzmir'e, Gebze'ye gitmek zorunda kalacaklar ya da daha doğru bir ifadeyle gidemeyecekler. Zaten F tipleriyle beraber hem tutsakları hem de aileleri yalnızlaştırmak-parçalamak isteyen sistem, sürgün sevklerle de durumu daha çekilmez, daha katmerli hale getiriyor.

Sevki yapılan tutsakların isimleri şöyle: **İzmir Aliğa Hapishanesi;** **Dilek Öz,** **Newroz Bozkurt,** **Sona Mengütay,** **Beyaz Yakut,** **Elif Vural,** **Hazine Alçı,** **Nibel Genç,** **Nurgül Doğan,** **Gamze Eroğlu,** **Gülây Efendioğlu** ve soyadını bilmediğimiz **Lale** isimli bir tutsak.

Gebze Hapishanesi; **Gazal Dülek,** **Leyla Yılmaz,** **Emine Kaçar,** **Gülây Çakmak,** **Münevver Aşçı,** **Nazire Ayata Civelek,** **Serpil Aslan Düzgün.**

Devlet, hasta tutsakları ölümün eşğine gelmeden serbest bırakmıyor. Bütün organlarıyla (hapishanesiyle, hastanesiyle) saldırıyor. Muhafız olan hiçbir sese tahammül edemiyor. Hukuksuz bir şekilde insanları tutukluyor, sağlıksız hapishane koşullarında tedavi olmalarına engel oluyor. Yavaş yavaş ölüme itiyor. Birçok isim var buna örnek; **Güler Zere** ve **Suzan Zengin** gibi. Güler Zere ölümün eşine geldiğinde serbest bırakılmıştı ve tedavisine ömrü yetmemişti. Keza Suzan Zengin'in

Hapishanelerde onlarca ağır hasta durumda olan tutsak var. Yasemin Karadağ da onlardan biri. Yasemin'in yaşam hakkını savunmak hir insanın görevidir.

durumu da pek farklı değildi. Bir kompo sonucu tutuklanmış, hapishanede tedavisi engellenmişti. Sağlık durumu iyice kötüleşmişti ve serbest bırakıldığında geçirdiği kalp ameliyatını kaldıramamış, yaşamını yitirmişti. Aynı durum Yasemin Karadağ'a yaşatılmak isteniyor. Yasemin'in Karadağ'ın durumuna ilişkin avukatı **Ebru Barkın Timtik**'ten görüş aldık.

- **Yasemin Karadağ'ın tutuklanma süreci ve hastalığıyla ilgili kısaca bilgi verebilir misiniz?**

- Yasemin Karadağ daha önce çok defa gözaltına alınmıştı. Hasta olduğu biliniyordu ve her geçen gün ağırlaşıyordu. Gözaltılarından birinde savcı Karadağ'ın ağır hasta olduğunu dolayısıyla onu tutuklayamayacağını, bu ağır yükün altına giremeyeceğini söylemişti. Ancak daha sonra devlet bilinçli olarak tutukladı. Yasemin'in Anevrizma diye bir hastalığı var. Bu hastalık damar dokusunda tahribat yaratıyor, bu durum kemik erimesine neden oluyor. Ve şu anda Yasemin Karadağ'ın kemikleri 7 cm kısalı. Hastalık aynı zamanda yüksek tansiyona da neden oluyor. Hastalığı hayati tehlike taşıyor.

Yasemin'in tek böbreği % 18 çalışıyor. Hastane raporları var, böbreğine ilişkin, diyalize bağlanması gerekiyor ama diyalize bağlanmadığı için vücudu her geçen gün biraz daha zehirleniyor. Tüm bu saldırılara rağmen, Yasemin Karadağ, çok güçlü, inançlı ve iradeli bir insan olduğu için tüm bunlara dayanabiliyor.

- Yasemin Karadağ'a özgürlük!

"Yasemin Karadağ'a özgürlük!"

İstanbul: TAYAD, 17 Mart günü AKP il binası önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. TAYAD'lı aileler adına yapılan açıklamada; "Yasemin Karadağ bir devrimciydi ve devrimci olduğu için şimdi hapishanede. Devrimci olmak, açlığın, yoksulluğun, sömürünün sahiplerinin, bu düzenin pisliklerinin halka anlatılarak bağımsızlık ve demokrasi mücadelesine çağrı yapmak demektir" denildi. Yasemin'i Güler Zere gibi hapishanede ölüme mahkûm etmek isteyen devlete izin vermeyeceklerini belirten TAYAD'lı aileler, bunun için 2 günlük açlık grevine başladıklarını duyurdu. Aileler binanın karşısına çadır kurdular.

Amed isyanının ve serhildanın renginde

2007 yılında takvim yaprakları 28 Mart'ı gösterdiğinde öfkeli bir güne uyanıyordu Amed. Hüzünlü ama en çok da öfkeli bir güne. Nasıl olmasındı daha dört gün önce Mûş- Şenyayla'da kimyasal silahlarla 14 HPG gerillası katledilmişti. Evlatları diri diri yakılmış, bir çatışma bile yaşanmamıştı. Devlet, gerillaya karşı bir kez daha kimyasala sarılmıştı. O gün, altı gerillanın cenazesi son yolculuğuna uğurlanacaktı Amed'de. Medine Bulvarı insan kalabalığıydı. Kalabalıktan yükselen "İntikam" sloganları Amed'in kadim surlarına yüzyılların damıttığı öfkeyi işliyordu. Esnaf kepenk kapatmış, çocuklar okula gitmemiş, hayat neredeyse durmuş sarı, kırmızı, yeşile kesmişti tüm renkler. Dört evladını toprağın bağına emanet eden on binler, 10 Nisan Polis Karakolu önüne geldiğinde zincirlerlerini koparmış polis ve Özel Tim'in azgın saldırısıyla karşı karşıya kalacaktı. Patlamaya hazır volkanı harekete geçirdiğinin henüz farkında değildi düşman. Ve artık ok yaydan çıkmış, çatışmalar kısa zamanda kentin dört bir yanına yayılmıştı. Sento, Kuruçeşme, Dörtöl ve Emek Caddesi, Ofis; Bağlar, Dağkapı, Suriçi ...

Güçleri eşit olmayanların savaşıydı bu. Bir yanda ABD'li efendilerinden, İsrail'den eğitim alan, silah temin eden son teknoloji silahlarla donanmış, vahşet ve saldırganlıkta sınır tanımayan, önüne çıkan her canlıyı öldürmeye ant içmiş devlet güçleri. Öte yandan genci, yaşlısı, kadını, erkeği çıplak elleriyle bulabildiği her şeyle direnen, çatışan Amed halkı.

Kurşun sesleri yankılanıyordu şehrin her yanından. Yakılan ateşlerin çıkardığı duman kentin üstünü örtmüş, şehir adeta savaş alanına dönmüştü. Asker, 14 yıl sonra kışladan çıkmış, kentin merkezi yerlerine konumlanmış, barikatlar kurmuştu, Amed'de ikinci bir 12 Eylül fotoğrafı için resim çektirilebilirdi. Kentte yapılacak olan Diyarbakırspor- Fenerbahçe maçı, "güvenlik" gerekçesiyle Malatya'ya alındı. 1-2 Nisan tarihlerinde ülke genelinde yapılacak Açık Öğretim Sınavı da ertelendi.

Kürt coğrafyası direnişe büründü

Kürt coğrafyası yalnızca Amed'den yükselen isyan alevle-

riyle ısınmıyordu. Êlih'te 14 HPG'liden Abdullah Rükün'ün (Berxwedan Garzan) cenazesine katılan 10 bin kişi yürüyordu. Kenan Demir'in (Mervan) cenazesi ise Sêrt'in Gökçebaş beldesinde, binlerce kişinin katılımıyla toprağa verilecek cenaze töreni esnasında 16 yaşındaki Muhlis Ete, askerler tarafından silahla vurulacaktı.

Şirnex, Cizra Botan, Riha (Urfa), Merdîn, Dersim... Zulme, yok sayılmaya karşı ayağa kalkmıştı. 30 Mart akşamı Başbakan televizyonlara çıkarak gelişmelerle ilgili kamuoyunu bilgilendirecek ve önemli mesajlar verecekti: "**Terörün maşası haline gelen her kim olursa olsun, kadın da olsa çocuk da olsa gereken yapılacaktır!**"

Devletin başbakanı açıkça sırtını sıvazlamıştı zebanilerin, yol göstermişti. Polis taş atan Kürt çocuklarını özellikle kendisine hedef seçmişti. Özel Harekât polislerinin taş atsa da atmasa da Kürt çocuklarına yaklaşımı hedef gözeterek vurmaktı. Sakarya Caddesi üzerinde bulunan evinin damından gösterileri izleyen 9 yaşındaki **Abdullah Duran**, bu kurşunlarla can verecekti. 10 Nisan Polis Karakolu önünde konumlanan yüzlerce polis ve Özel Harekât Timi, 7 yaşındaki **Enes Ata**'yı, gazetecilerin gözleri önünde sırtından vurdu. Çatışmaları izlemek üzere orada bulunan Devrimci Demokrasî muhabiri **İlyas Aktaş** da hedef gözetilerek açılan ateş sonucu toprağa düşecekti.

Çatışmalar 3 Nisan'a kadar devam etti. Bilanço korkunçtu: Amed'de 5'i çocuk 10, Merdîn'in Qoser (Kızıltepe) İlçesi'nde 2 ve Êlih'te (Batman) 1 kişi olmak üzere 13 ölü, 300'e yakın yaralı, 500'ün üzerinde gözaltı. Amed Barosu'nun kayıtlarına göre 199 çocuktan 91'i, 344 kişiden ise 278'i tutuklanarak hapisaneye gönderildi. Baroya göre, gözaltına alınan çocukların tümü sistematik bir şekilde işkenceden geçirildi. Açılan soruşturmalardan ise bugüne kadar bir sonuç alınmadı. Çocuklar hakkında "**Örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek**" ve 2911 sayılı "**Toplantı ve gösteri yürüyüşleri kanununa muhalefet**" etmekten dava açıldı. Bu davalarda yetişkinlerin çoğu çok yüksek ceza aldı. Öldürülenlerin büyük bir kısmı göğüs ve

baş bölgesine aldıkları kurşun darbeleri sonucu yaşamını yitirmişken hiçbir polis hakkında ceza verilmedi.

Polisin açtığı ateş sonucu yaşamını yitiren lise öğrencisi **Emrah Fidan**'la ilgili olarak İçişleri Bakanlığı hakkında Diyarbakır İdare Mahkemesi'nde açılan tazminat davasında mahkeme devletini korudu. Faileri bir kenara bırakarak maktul ve müştekinin olaylar sırasında neden olay yerinde bulunduğunu soran mahkeme, hayatını kaybeden Fidan'ın failinin tespit edilemediğini ve olayın münferit olduğunu iddia ederek tazminat talebini reddetti.

Amed'den Roboski'ye değişmeyen devlet

Amed serhildana durduğunda AKP henüz açılım paradisini sahneye koymamıştı ama 2002 seçimlerinde bölgeden önemli bir oy almayı başarmıştı. "**Kürt sorunu benim sorunumdur**" açıklamalarıyla Kürt halkının azımsanmayacak bir bölümünün desteğini almayı başaran ve açılımın ilk dönemlerinde Ulusal Hareketin de kısmen umut bağladığı AKP, Amed serhildanıyla gerçek yüzünü gösterdi. Yalan ve sahtekârlıktan başka Kürt halkının kanıyla beslendiğini gösterdi. "**Aynı bağımlıyuz**" yaklaşımıyla Kürt halkının duygularına hitap eden ve özellikle de cemaatler üzerinden bölgeye yoğunlaşan AKP, geniş kamuoyu nezdinde uzun süre gerçek yüzünü gizledi. Ancak bu uzun süremeyecekti. Çünkü devletle kıyasıya bir mücadele veren, kimliği, dili ve kültürü için savaşan bir hareket ve onu destekleyen yığınlar vardı. Elbette yol kazaları kaçınılmaz olacak, maskeler düşecekti.

Amed serhildanı "**hepimiz kardeşiz bu öfke niye, birlik beraberlik**" masallarının tavan yaptığı günlerde devleti ve AKP'yi köşeye sıkıştırmış, gerçek yüzlerini deşifre etmişti. Sokağa inilmediği, haklar talep edilmediği, çarkın işleyişi bozulmadığı sürece her hükümet sonuna kadar "demokrat", "değişimden yana" hatta çoğu örnekte görüldüğü gibi "halkçı", "sosyal demokrat" olabilirdi.

nunu'nun bir an önce yürürlüğe konulması, işçiye grev hakkı tanınması, işçi yayımlarına izin verilmesi konularında girişimde bulunmak üzere bir komisyon kuruldu.

* **30 Mart 1972:** THKP-C lideri Mahir Çayan ile THKO liderleri Cihan Alptekin ve Ömer Ayna, THKP-C üyeleri Nihat Yılmaz, Sinan Kazım Özudoğru, Saffet Alp, Hüdayi Arıkan, Ahmet Atasoy, Ertan Saruhan ve Sabahattin Kurt Tokat'ın Niksar ilçesine bağlı Kızıldere köyünde devlet güçleriyle girdikleri çatışmada toprağa düştüler.

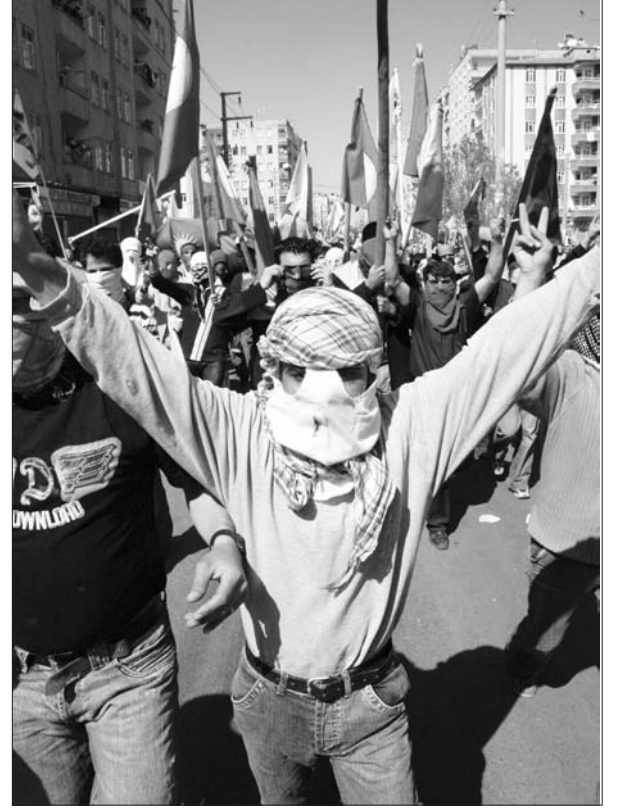
İşçi ve emekçilerin, Kürt halkının taleplerindeki kararlı duruşu ve savaşımı karşısındaki yaklaşım; devletlerin, hükümetlerin ve siyasi partilerin (Düzen partileri) niteliği için adeta bir turnusoldur.

Büyük iddiaları yüklenerek, yanına liberalleri ve devşirilmiş Kürtleri alarak açılım yolculuğuna çıkan AKP'yi bekleyen son hiç de hayırlı olmayacaktı.

Yerel ve genel seçimlerde yurtsever hareketin güçlenmesine engel olamayan AKP'nin sabrı giderek tükeniyordu. Açılım balonu patlamış, Kürt halkının direnişi AKP'nin oyunlarını ve hamlelerini boşa düşürmüştü. Devlet zaten hiçbir zaman değişmeyen yalnızca güncellenen geleneksel imha ve inkâr politikasına yeniden daha sıkı sarılacak, bunu öne çıkaracaktı.

Bu kapsamda bir yandan kış ortasında askeri operasyonlar sürecekte öte yandan KCK adı altında Kürt siyaseti deyim yerindeyse hapse doldurulacaktı. Bu gidişatın en çarpıcı durağı ve virajı ise Roboski olacaktı. Amed'de "**kadın da olsa çocuk da olsa**" katleden zihniyet Roboski'de 35 Kürt gencini bombalarla paramparça edecek, ardından askerine sahip çıkacak ve "**operasyon hatası**" diyerek Kürt halkına hakaret edecekti. Amed serhildanı ve Roboski, devletin imha politikasının değişmeyen birer gerçeği olarak hafızalarımıza kazınacak!

Elbette Kürt halkının direniş, isyan ve öfkesi eşliğinde!

Tarihten kısa kısa...

- * **22 Mart 1978:** 1971'de İstanbul Maltepe'de **Hüseyin Cevahir**'i vuran emekli Deniz Yarbayı Cihangir Erdemiz 23 Haziran 1978'de MLSBP tarafından cezalandırıldı.
- * **22 Mart 1975:** Amed'i ziyaret etmek isteyen MHP Genel Başkanı ve Başbakan Yardımcısı Alparslan Türkeş'e bölge halkından yoğun tepki geldi. Yaptıkları eylemlerle Türkeş'i protesto eden Amed halkı polis ve askerlerin saldırısına uğradı. Saldırılarda bir

kişi öldü. Türkeş bir yıl sonra aynı gün tekrar Amed'e gitmek istedi, tepkiler üzerine gezi iptal edildi.

- * **27 Mart 1972:** THKP-C lideri Mahir Çayan veyoldaşları Ünye Radar Üssü'nden 3 İngiliz teknisyeni kaçırdı
- * **28 Mart 1977:** İzmir Buca Hapishanesi'nde devrimci tutsaklar bir isyan örgütledi ve bu sırada 20 devrimci tutsak firar etti.
- * **29 Mart 1929:** Tütün Amelesi Cemiyeti'ne üye 300 kadar kadın ve erkek tütün işçisi, İstanbul Beşiktaş'ta olağanüstü bir toplantı yaptı. İş Ka-

Kızıldere, bu tarihten sonra işçi ve emekçiler, ilerici ve demokratlar için devrimci dayanışma ve dostluğun, direnişin ve mücadelenin çarpıcı bir örneği olarak anılacaktır.

- * **31 Mart 1925:** Şeyh Sait Ayaklanması'nın olduğu bölgede, Divan-ı Harb tarafından verilen idam cezalarının onay gerektirmeden yerine getirilmesi hakkındaki kanun kabul edildi.
- * **4 Nisan 1968:** Amerikalı siyahların hakları için verdikleri mücadelenin önderlerinden Martin Luther King Jr. Memphis'te öldürüldü.

Evrensel Bakış

AKP Taraf kardeş kavgasına tutuştular

Taraf gazetesi ile AKP cenahının zaten bozuk olan arasının "açılmasına" neden olan Stratfor belgelerinin yayımlanmasıyla, aslında hepimizin bildiği bazı bilgiler de ortaya saçılmış oldu.

Her ne kadar AKP'nin, AKP çizgisinde yazılar yazanların, Stratfor belgeleri için dedikodu, iftira vs. nitelendirmeler yapsa da gerçeğin o kadar basit olmadığı ortada. Stratfor "Gölge CIA" olarak adlandırılan bir istihbarat örgütü. Stratfor'un "müşterileri" arasında TÜSİAD'ın da bulunduğu birçok "patron örgütü", Amerikan Hava Kuvvetleri, Amerikan Deniz Piyadeleri Komutanlığı, Amerikan İstihbarat Teşkilatı, ABD Savunma İstihbarat Ajansı gibi kurumlar bulunuyor. Bu kurumların hepsi yüz binlerce dolar ödeyerek, bu "dandik" dedikoduları öğrenmek istiyor. Gerçekten bilgiler dedikodudan ibaret olsaydı, egemenlerin bu çabaları karşısında eğlenebilirdik.

Stratfor'un istihbarat ağı, burjuva gazeteciler, kapitalist emperyalist sistemin kanaat önderleri, başbakan danışmanları vb. birçok unsurdan oluşuyor. Türkiye'deki en önemli uzantısı da Başbakanlık Kamu Diplomasisi Koordinatörü sıfatını taşıyan danışmanlarından birisi olan **İbrahim Kalın**...

Türk egemenlerinin bu konuda bilhassa büyük bir sessizlik içerisinde olduğunu görüyoruz. Somut ciddi cevaplardan ziyade, fitne-fesat söylemiyle gündemi sulandırmaya çalışıyorlar. Zaten AKP'nin ve egemenlerin bu konuda verecekleri ciddi bir cevap da mümkün değil. Olay o kadar net ki, konuyu sulandırmaktan başka çareleri yok.

Ne diyecekler? Emperyalistlere bağımlılıklarını mı anlatacaklar. Gerçekten de Stratfor belgeleri Türkiye'nin emperyalistlere bağımlılığını farklı bir açıdan gösteriyor. Öyle ki en önemli kaynaklarından birisi Başbakan'ın danışmanı...

Bilindiği gibi milliyetçilik burjuvazinin en önemli argümanıdır. Ancak milliyetçilik dendiğinde yarı-sömürge egemenlerinde fazladan bir içerik kazanır. Bütün milliyetçilik vurguları, emperyalistlerle ilişkilerin gizlenmesi amacını taşır. Türk egemenleri ve bunun bir parçası olan AKP sürekli "dış mihrak"lardan da bahsetse, "dış mihrakların" uzantıları olmaktan başka bir misyonları yoktur. Stratfor belgelerini, egemenlerin emperyalistlerle nasıl bir ilişki ağı geliştirdiği perspektifiyle okunursa, ortaya çıkan manzara daha da netleşir. Devletin bağımsızlığı konusunda egemenlerin bütün söylediklerinin yalan olduğu daha bir belirginleşir.

Taraf'ın Stratfor belgelerini yayımlamasının amacı nedir? Kendilerinin propaganda ettikleri gibi gerçeklerin açığa çıkması mıdır? Düne kadar AKP ile uyumlu olanların arası açılmış gibi yapılarının sebebi nedir? Taraf gazetesi, AKP'ye farklı bir açıdan destek vermektedir. Biliniyor ki, belgeler internet üzerinden yayımlanıyor, sessizlikle üzerinden atlanılmasının şansı yok. Sessizlik daha büyük bir dikkat çekecektir. Bunun yerine Taraf belgeleri yayımlayarak, egemenlere taze kan taşıma amacını güdüyor. Elbette belgelerin Taraf gazetesinde yayımlanması bile AKP'nin sinir tellerine dokunmuştur, ancak ülke egemenlerinin "sağlığı" açısından belgelerin yayımlanması önemlidir.

Taraf'ı dikkatli okuduğumuzda karşımıza çıkan Erdoğan'ın burnunun dibine kadar sızan Stratfor kaynaklarından bahsedildiğini görürüz. Bunun ince bir dezenformasyon olduğu açıktır. Çünkü Başbakan'ın danışmanına kadar sızma gerçekçi değildir. Daha gerçekçi olanı, görevi emperyalistlere hizmet etmek olan Erdoğan'ın bu hizmeti daha rahat gerçekleştirmesi açısından birilerini işe almasıdır. Taraf'ın yayımladığı belgelere yaptığı yorumlarda bilhassa Erdoğan'ı aklamaya çalıştığını görürüz. Sorunu çevresiyle sınırladığını fark ederiz.

Belgelerin yayımlanmasına karşı çıkanlar da yayımlanmasını savunanların da ortak dertleri, emperyalistlerle kurulan ilişkilerin kitlelerce fark edilmesini engellemek. Taraf bunu farklı bir açıdan yapıyor. Aralarındaki fark da bundan ibaret...

Bağış devletin niyetini açıkladı: Kıbrıs ihlak edilebilir

Avrupa Birliği Bakanı ve Baş Müzakereci **Egemen Bağış**, Kıbrıs konusunda yaptığı açıklamayla, gündem maddelerinde üst sıralarda kendisine yer buldu. Bağış Kıbrıs gazetesine verdiği demeçte "Kıbrıs'ta çözüm için her opsiyon masada" diyerek Türkiye'nin Kıbrıs konusundaki "çözüm" önerilerine sıraladı. Bağış'ın kendi görüşü mü yoksa AKP'nin ve Türk devletinin görüşü mü olduğu anlaşılmasa da Bağış'ın önerileri şöyle(*): Birinci olarak Kıbrıs'ın bir devlet altında birleşmesi, ikinci olarak her iki tarafın uzlaşısına dayalı iki devletli bir çözüm, üçüncü olarak Türkiye'nin Kıbrıs'ı ilhak etmesi...

İlhak tezlerinin dillendirilmesi ilginç bir noktayı oluşturuyor çünkü bu tez Türkiye'nin şimdiye kadar savunduklarıyla çelişiyor. Hatırlanırsa, tarihin bir "civesi" olarak, kendi ülkesindeki Kürt ulusunun inkâr edildiği bir ortamda Türkiye Kıbrıs Türklerin ayrı bir ulus olduğunu ve kendi kaderini tayin hakları olduğunu vurguluyordu. Türkiye'nin KKTC kurulduğu günden bu yana çabasının temelini KKTC'nin tanınması oluşturuyordu. Bu konuda Türkiye'ye kimsenin destek vermemesi üzerine, gelişen AB süreciyle birlikte Türkiye Kıbrıs'ta tek devletli bir çözümü arzuluyor. Çünkü birinci olarak Kıbrıs, Türkiye ekonomisi açısından ciddi bir yük oluşturuyor ve Kıbrıs'ın işgal edilmesinden kaynaklı, üzerindeki olumsuz imajdan da kurtulmak istiyor.

Türkiye'nin gönlünden geçen her ne kadar tek devletli bir çözüm de olsa, Türk egemenlerinin ilhak düşüncesini hafifsememek gerekiyor. Çünkü Türk devleti uzun bir zamandır Kıbrıs'ta deyim yerindeyse koloni kuruyor. Adaya yerleştirdiği Türkiyeli nüfus, Kıbrıslıların nüfusunu geçmiş bulunuyor. Türk devleti ilhakın alt yapısını oluşturmuş bulunuyor, sorun sadece uluslararası koşulların uygun olup olmamasıdır. Adada Kıbrıslıların Türk devletine karşı olumsuz bir bakış açısı olduğu hepimizin malumu. Bununla birlikte Kıbrıslılar Türkiye'nin "82. ili" olmak da istemiyorlar. Ancak adadaki Türkiyeli nüfusta genel ağırlığın Kıbrıslılardan farklı olduğunu varsayabiliriz. Bunun için de Kıbrıs'ın ilhak edilmesi için uluslararası şartların oluşması gerekiyor.

Zaten Kıbrıs ilhakına karşı çıkan burjuva ka-

lemşörler da Türkiye'nin uluslararası arenada yalnızlaşacağı, Türkiye'nin işgalci imajının pekişeceği kaygısını açıktan dillendirdiler. Yoksa Kıbrıslıların düşüncesini almak kimsenin lügatinde yok. Ancak Türkiye'nin taraf olduğu hiçbir uluslararası anlaşma Kıbrıs'ın ilhakına olanak vermiyor. Bu anlamda Türk egemenlerinin bir rüyası olacak olan bir şeyden bahsediyoruz.

Egemen Bağış, ilhak fikrinin neden gündemde olduğunu açıklarken, Rumların Enosis'ini kendisine dayanak yapıyor. Rum yönetiminin Enosis'i uzun zamandır savunmadıkları biliniyor. Bilindiği gibi Rumların Enosis ile savundukları şey, adanın tamamının Yunanistan'a bağlanması. Ancak gündemde bir Enosis projesi yokken ilhak fikrini savunması, Egemen Bağış'ın nasıl da şursuzlaştığını da gösteriyor. Basit bir dil sürçmesi değil, Türk devletinin niyetini yansıtıyor bu düşünceler. Kürdistan'ın ilhakından sonra Türk devleti Kıbrıs'a göz dikmiş durumda. Fırsatını kolluyorlar, koşullar oluştuğunda da ilhak etmekten de imtina etmeyecektir, Türk devleti.

Kıbrıslıların Bağış'a açıktan karşı çıkması üzerine, Egemen Bağış, karşı çıkanları Rum sempati-zanı olarak ifade ederek, demagojide sınır tanımayacağını da göstermiş oldu. Aslında Türkiye de dâhil hiçbir ülke Kıbrıs halkının düşüncesini umursamıyor.

Nerede emperyalistleri ve onların uzantılarını görsük, halklar tarifi imkânsız acılar, sıkıntılar yaşıyorlar. Bizzat bu sistemin ürettiği uluslar, halklar arasındaki ön yargılar, toplu katliamlara, birbirlerini katletmelerine yol açmış. Kıbrıs'ın tarihinde de bunun örnekleri mevcut.

Emperyalistler ve onların uzantıları neden oldukları hiçbir sorunu çözemezler. Eşyanın tabiatına aykırıdır bu. Adadaki çözüm emperyalist masalarda gerçekleşmeyecek, halkların kendi mücadelesinde gerçekleşebilecektir.

Bilindiği gibi, böylesi durumlarda kendi geleceği üzerine söz hakkı sadece Kıbrıslıların olmalıdır. Kıbrıs ulusları nasıl bir gelecek istiyorsa, sadece kendileri karar vermelidirler. İster tek devletli bir çözüm, isterlerse iki devletli ya da başka bir ülleyle özgür bir birleşme. Karar tamamen Kıbrıslılara ait olmalıdır. Ancak bunun temel şartı da öncelikle emperyalistlerin, işgalcilerin bilhassa Türk devletinin Kıbrıs'tan elini ayağını çekmesi, demografik yapıyı bozacak her türlü hamlenin geriye alınmasıdır. Bu şartlar sağlandığı koşullarda Kıbrıslılar kendi geleceklerini belirleyeceklerdir ancak emperyalistler ve uzantıları buna izin vermeyecektir. Ta ki Kıbrıs halkı içinden çıkan devrimci, sosyalist hareketlerin başarılı mücadelelerine kadar...

* Gerçi Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu bu konuda her iki tarafın uzlaşısına dayalı bir çözüm ya da mevcut statükonun korunması olarak formüle etti.

İsrail, Filistin halkına yönelik saldırılarını sürdürüyor

Gazze'de 12 Mart günü sabah saatlerinde bir okulun yakınına füze atan İsrail, üç kişi daha öldürdü. Saldırıda ölenler arasında 12 yaşında bir çocuk da bulunuyor. İsrail Cuma günü başlattığı saldırılarda toplam 23 kişinin ölümüne neden oldu.

Akabindeki üç gün içerisinde Siyonist İsrail'in düzenlediği saldırılarda 23 Filistinli hayatını kaybetti ve 100'e yakın kişi de yaralandı.

İsrail'in son saldırısı ise bir okul yakınına

oldu. Gazze'nin kuzeyindeki Tal Zaatar Okulu yakınlarına atılan füze sonucu 2 kişi hayatını kaybetti.

Gazze'nin denetimini elinde tutan Hamas, Mısır'ın ateşkes için çaba sarf ettiğini ancak önce İsrail'in hava saldırılarını durdurması gerektiğini açıkladı. Bu katliamların ardından ise Gazze'den de İsrail'in güneyine 100'den fazla roket fırlatıldı, 2 İsraili ağır yaralandı. İslami Cihad ve Filistin Halk Direniş Komiteleri Örgütü, eylemlerin sorumluluğunu üstlendi.

Bunun üzerine İsrail Başbakanı Benyamin Netanyahu ise İsrail'i hedef alan militanlara sert karşılık vereceklerini belirtti.

Bahreyn halkı isyanın birinci yılında sokaklara çıktı

Geçtiğimiz yıl, tarihe Ortadoğu halklarının uyandığı bir yıl olarak geçti. Kimilerince halk isyanları, kimilerince emperyalistlerin dalaşının yansıması olarak adlandırıldı. Herkes tarafından genel kanı olarak da “Arap Baharı” olarak kodlandı hafızalarımıza. İşte halkların bahar yaşadığı bir başka yer de **Bahreyn**’di.

Bahreyn’in başkenti Manama’da on binlerce kişi, geçen sene bu zamanlarda başlayan isyanın bastırılmasının ardından en kitlesel eylemi gerçekleştirdi. Demokrasi talepleri, gerçekleşen eylemlerde en ön safta yerini aldı. Eylemde isyanın kalbi olan İnci Meydanı’na varmak isteyenlere Bahreyn polisi saldırdı. Polis saldırısı sonucu 21 yaşındaki **Fadıl Mirza** hayatını kaybetti. Bunun dışında onlarca kişinin de yaralandığı kamuoyuna yansdı.

Tunus’la başlayan Mısır’la devam eden Arap isyanları, Şubat 2011’de Bahreyn’de de kıvılcımı çakmış, El Halife diktatörlüğüne karşı Bahreyn halkı sokakları zapt etmişti. İsyarla başa çıkamayan Bahreyn, Körfez ülkelerinden aldığı destekle zorlukla isyanı bastırmıştı. Üzerinden bir yıl geçen isyanı ana hatlarıyla birlikte hatırlayalım...

“Batı’nın” sırt çevirdiği Bahreyn ayaklanması

Tunus’la Mısır’da halkların isyanı ilk patlak verdiğinde emperyalistler, ayaklanmayı yok saymak, engellemek, bastırmak için mevcut diktatörlüklerin arkasında durmuştu. Ancak gelişen halk isyanının önünde duramayacağını anladığı andan itibaren koltuğu sallanan diktatörlerden desteğini çekerek halkların kendiliğinden oluşan isyanına yön vermeye, müdahil olmaya çalıştılar. O günden bugüne Batı merkezli emperyalistler birden demokrasi aşığı, özgürlüklerin savunucusu oldular(!) Suriye’de Esad rejiminin zalimliğinden bahsedener, öncesinde Kaddafi’nin mezalimlerinden bahsediyorlardı. Bunların içerisinde diktatörlerin çoğunlukta ol-

duğu Arap Birliği ülkeleri bile bu ülkelerde özgürlüklerden yana oldular. Ancak konu Bahreyn olduğunda işin rengi birden değişti. Bahreyn’deki isyancılar, halk değil, terörist oldular.

Emperyalistler ve uzantıları, Ortadoğu halklarının memnuniyetsizliklerini, egemenlik dalaşında bir kaldıraç gibi kullanarak amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar. Bahreyn’in pozisyonu bu halde daha belirleyici oluyor.

Bahreyn, her ne kadar 1.2 milyonluk bir nüfusa da sahip olsa, ülkenin stratejik pozisyonu çok önemli. Ülke nüfusunun yüzde 70’ini oluşturan Şii ülkenin yönetiminde söz sahibi değiller. El Halife diktatörlüğü Sünni bir azınlık üzerine kurulu...

Saddam Hüseyin’in devrilmesinden sonra bölgede İran’ın nüfuzunun arttığını bugün herkes kabul ediyor. İran’ın nüfuzunun artırılması demek, aynı kampta bulunan Rusya ve Çin’in nüfuzunu artırması demek... Bahreyn’deki Şii çoğunluğun isyanı bölgede İran’ın nüfuzunu artıran bir gelişme olacak. Bunun karşısında ABD’nin bölgedeki önemli üşaklarından olan Suudi Arabistan, Bahreyn diktatörlüğünün arkasında duruyor, gerekli silah yardımlarını yaparak, Şubat 2011’deki ayaklanmanın bastırılmasındaki gibi yeri geldiğinde destek kuvvet göndermeye kadar bir dizi müdahalede bulundu. Her yerde görüldüğü gibi halkların, ezilenlerin kendi bağımsız önderliğini yaratmadığı koşullarda, halkların bütün hareketlerinden emperyalistler kazançlı çıkmaya çalışacak, bunun için gerekli müdahalelerde bulunmaktan çekinmeyeceklerdir. Bahreyn’in tarihi de bunun örnekleriyle doludur.

Bahreyn’in tarihindeki ayaklanmalar

Bahreyn topraklarında Şiiiler ile Sünniler arasındaki çelişki her daim güncelliğini korumuştur. 1971 yılında bağımsızlığını kazanan Bahreyn’de Şiiilerin ilk isyanı Eylül 1979’da gerçekleşti. 1980’ler boyunca toplumsal “huzursuzlukların” devam etmesi, Bahreyn devletinin de sürekli bir Şii isyanı korkusuyla yaşamasına yol açtı. 1994 yılında ise Bahreyn’in genç nüfusu artan işsizliğe karşı isyan etti. Genç nüfus içerisindeki işsizliğin yüzde 25’lerde seyretmesi ve işsiz gençlerin çoğunun Şii olması Şiiilerin bir kez daha isyan etmesine yol açtı. 1979 isyanında İslam devrimi sloganları göz önünde, 1994 yılındaki isyanda parlamento ve reform talepleri ön plandaydı. 1995, 1996, 1997 yılları sürekli Şii’lerin ya büyük çaplı süregelen eylemlerine ya da isyanlarına tanık olurken, Bahreyn’deki eylemlerin kendi ülkesine sıçramasından korkan Suudi Arabistan her fırsatta Bahreyn’e destek çıkmıştı. En sonucusu geçen sene olan isyana 1000’in üzerinde Suudi askeri müdahale ederek, isyanın bastırılmasında aktif görev almıştır.

Bahreyn’deki Şii eylemleri geldiğimiz aşamada görece bir durgunluk içerisine girse de, önümüzdeki dönemler halkların ayaklanmalarının devam edeceği bir dönem olacaktır. Elbette bundan Bahreyn’in payına da düşen olacaktır.

İspanya’nın 60 kentinde işçiler sokaklarda

İspanya’da hükümetin, meclise sunduğu ve çıkarmakta kararlı olduğu iş reformuna karşı işçi sendikalarının çağrısı ile 60 kentte çalışanlar sokağa döküldü.

29 Mart’ta genel grev kararı alan ülkenin iki büyük sendikası CC.OO. ve UGT, iktidardaki sağcı hükümetin, ekonomik krizi atlama için çıkarmak istediği iş reformuna karşı yapılan gösterilerde; hükümetin yapmak istediği iş reformunu “demokrasi tarihinde işçilere yönelik en saldırgan hamle” olarak değerlendirdi.

Yeni yasanın işçileri 30 yıl geriye götürdüğünü belirten sendikalar, kazanılan sosyal hakların tek tek kaybedildiğine dikkat çektiler.

CC.OO sendikasının kadın koluna sözcüsü Maria Jesus ise yaptığı açıklamada “işçi haklarına yönelik kötü bir saldırıya karşı olmak için buradayız. Hükümetin meşruluğu yok. 11 milyon kişinin oyuna sahip olan hükümet İspanyol halkının tamamını temsil etmiyor. Bu yasa İspanya’daki tüm işçileri etkileyecek. Patronlara yarayan, işçileri bedava işten çıkartan, şirketleri daha çok yolsuzluğa iten bir yasa. İşçilerin büyük çoğunluğu greve katılacaktır” diye konuştu.

ABD Yemen’de katliam yapıyor

Yemen’in Abyan ve Bayda bölgelerine 3 gündür süren Predatorlu hava saldırılarında çoğunluğu sivil 64 kişinin hayatını kaybettiği açıklandı. Yemen güvenlik güçleri ise ABD’nin sivilleri katleden Predatorlarından beşini imha ettiklerini duyurdu.

ABD Predatorları Yemen dışında ayrıca Somali, Afganistan, Pakistan, Libya ve Irak’ta da kullanıyor. (Kaynak:ETHA)

4 Mart 2012 tarihinde İsviçre’de faaliyetlerine devam eden 12 Kürdistani derneğin çatı kuruluşu olan İsviçre Kürt Dernekler Federasyonu (FEKAR) Bielefeld’de 200 delegenin katılımıyla 20. Olağan Genel Kongresi’ni gerçekleştirdi. Saygı duruşu ile başlayan kongrenin açılış konuşmasını Avrupa Kürt Dernekleri Konfederasyonu (KON-KURD) Başkanı İsmet Kem yaptı. Kem, gündemdeki siyasal gelişmeleri değerlendirerek, Kürt Halk Önderi Abdullah Öcalan’a uygulanan ağırlaştırılmış tecride dikkat çekti.

Temel gündem tecrit

İsmet Kem, Kürtlerin yaşadığı tüm alanlarda temel gündemin tecrit olduğunu belirterek, “tecridin kırılması ve Öcalan’ın özgürlüğüne kavuşması Kürt

FEKAR 20. KONGRESİNİ YAPTI

özgürlük mücadelesinin en temel önceliği olmuştur” diye konuştu. Avrupa’nın değişik şehirlerindeki açlık grevlerini de değerlendiren Kem, “Kürtler, kendilerini önümüzdeki süreçte tüm demokratik eylem biçimlerine hazırlamalıdır” dedi. Kem’in siyasal değerlendirmelerinin ardından FEKAR delegeleri, bu misyon doğrultusunda örgütlü yapılarını ve buna ilişkin sorunları tartışmaya başladı.

“Kurum temsiliyeti kendisini dayatıyor!”

FEKAR kongresinde, 19. dönem faaliyet ve maliye raporu okundu. Raporların onaylanmasından sonra dernek

temsilcileri ve delegeler, kurumun çalışmalarına yönelik görüş ve önerilerini beyan etti. Yapılan tartışmaların odak noktasını ise, “klasik dernekçilik” anlayışının geline aşamada Kürtlerin sosyal, siyasal, kültürel ve diplomatik ihtiyaçlarına cevap vermediği tespiti oluşturdu. Delegeler, derneklerin artık Kürtlerin yaşadığı her alanda Kürt temsil gücünü ortaya çıkarması gerektiğini vurgulayarak, “Kürtleri her alanda temsil eden ve onun toplumsal koşullarına cevap olabilen yeni bir yapılanmanın kendisini dayattığını” söyledi.

Delegeler, özellikle Kürtlerin sosyal ve siyasal ihtiyaçlarına karşılayabilecek yeni araçların devreye konması gerekti-

ğini vurguladı.

Kongrede hazır bulunan Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) İsviçre temsilcisi de bir konuşma yaptı. Temsilci, “Devrimci, demokrat, yurtsever dernek ve federasyonlar kendi aralarında iyi bir iletişim kurarak ortak projeler üretmeler” dedi. Kongre, FEKAR yönetimine aday olanların kendilerini tanıtmalarından sonra yeni yönetim seçimleriyle devam etti.

200 delegenin oy kullanması sonucu yeni yönetime; Metin Tekçe, Xace Sonu, Metin Mintaş, İbrahim Güler, Nuran Tekdağ, Zübeyde Demir ve Ömer Kral seçildi.

20. dönem FEKAR kongresi yeni yönetimini alkışlarla kutlayarak kongresini sonuçlandırdı.

“4+4+4; Yoksulların sürekli yoksul kalmasına neden olacak bir sistem”

İstanbul: Meclis komisyonunda tekme-tokat, yumruklarla geçirilen ve kamuoyuna eğitimin bölünmesi, 4+4+4 şeklinde yansıyan yasa tasarısı tartışılmaya devam ediyor. AKP'nin ne söz konusu yasadaki etkileyecek tarafların görüşünü aldığı ne de meclis içindeki partileri dinlediği değişiklik adeta meclise paraşütle indi. Tasarının neler getireceği etraflıca tartışılmadan tasarının kavga-gürültü geçti.

Özgür Gelecek gazetesi olarak biz de yapılan değişikliği on yıllardır bilimsel, parasız ve anadilde eğitim mücadelesi veren Eğitim-Sen'den 3 No'lu Şube Başkanı **Hüseyin Tosu**'ya sorduk.

- İsterseniz söyleşimize basına 4+4+4 olarak yansıyan değişikliğin ne olduğu ile başlayalım. Tam olarak nedir bu değişiklik?

- Bu sistem eğitimin kademelendirilmesi demektir. Halihazırda eğitim özellikle 28 Şubat'la birlikte zorunlu sekiz yıl olarak yeniden yapılandırıldı ve İmam Hatiplerin orta kısmı kapatıldı. O süreçte yine Kuran-ı Kerim kurslarına gidecekler için yaş sınırı yükseltildi. Bu iktidar, 28 Şubat'ın bir ürünüdür. Bu sistem çocuğa, ilkökul 4'ncü sınıfa geldiğinde mesleki yönlendirme yapılması demektir. 9 ve 10 yaş arasında çocuk tercih yapmak durumunda kalacak. Bu durumda tamamen ailenin tercihiyle göre meslek seçimine yönlendiriliyor. Bu mesleki yönlendirmede ise ikinci 4'te çok seçenek yok önümüzde. İki durum var; bir orta öğretime normal devam etme bir de İmam Hatip var.

İmam Hatiplerle ilgili önceki okullar var, kadro da var. Bu okullar hemen açılacak. İkinci 4'ten sonra da yönlendirme bitmiyor. Özellikle komisyon çalışmalarında bu getirildi. Önceki taslakta yoktu. “2'nci dört”e paket programlar koydular. Öğrencinin “2'nci dört”te eğer Fen'e ilgisi varsa Fen paketine, teknik anlamda ilgisi varsa teknik pakete, İmam Hatip içinde din paketi var. Bunu tersten okursak yani “2'nci dört”te İmam Hatipler dışında Kuran-ı Kerim, Fıkıh gibi İmam Hatip dersleri bütün ilköğretime yayılmış olacak.

Aslında yapılan tüm öğretimin İmam Hatip haline getirilmesidir. Tam da başbakanın “dindar nesil yetiştirme” projesine denk düşen bir durum.

“2'nci dört”ten sonra İmam Hatip'te var olan programlar konulacak. Bu kadar din dersi, İmam Hatip vs. ile aslında mevcut İlahiyat mezunlarının altından kalkması mümkün değil. Buna da bir çare düşünmüşler. Anayasa referandumuyla müftülerin, cami hocalarının okullarda ders vermesinin de önü açıldı. Herhangi bir mahallenin okulunda o mahallenin cami hocası gelip Kuran-ı Kerim dersi, fıkıh dersi verecektir. Dolayısıyla bu ne kadar bilimseldir ne kadar pedagojiktir? Ciddi bir sıkıntıdır. Bizi düşündürülen konulardır bunlar.

Olay sadece çocuğunu İmam Hatibe veren ailelere bir özgürlük tanıma sorununu değildir. Yeni bir nesil oluşturulmaya çalışılıyor. İdeolojik perspektif belirlenmiş. Kendi siyasal amaçlarına uygun bir Türkiye yaratma çabası var.

- AKP 10 yıldır hükümette, neden bu değişikliği şimdi yapıyor. Veya daha önce neden yapmadı?

- AKP, başbakanın söylemiyle çıraklık döneminde henüz iktidar olamamıştı. Politikalarını hayata geçirebilme cesaretine sahip değillerdi. Çıraklık ve kalfalık dönemlerinde kendileri açısından riskli buldukları ordu, emniyet, yargı vs. alanlarda kendilerine uygun bir kadrolaşmaya gittiler. Engel gördükleri, muhalif gördüklerini Ergenekon, KCK, Devrimci Karargah adı altında gazeteci ve aydınları da bunlara dahil ederek toplumu bir şekilde hizaya getirdiler. Usulük döneminde artık ortada engel yok, muhalefet yok, dolayısıyla politikalarını rahatlıkla yaşama geçirebilecek bir ortam yakaladılar. Yoksa ilk geldikleri dönemde yaparlardı.

- Değişikliğin çok tartışılan bir yanı da çocuk emeğine ilişkin. Değişiklikle bu alanda yoğun bir sömürünün de önü açılmış

oluyor değil mi?

- Gelişen eğitim sistemleri dikkate alınarak hazırlanmış bir sistem değil bu. Çocuğun eğilimleri henüz belli değilken mesleki bir yönlendirme yapılmış olacak. Dünyada öngörülen ortalama yönlendirme yaşı 14-16 arası. Çocuk ya 8. sınıfta ya da 9. sınıfta yönlendiriliyor. Bu sistem bunu ortadan kaldırıyor ve yönlendirmeyi 9-10 yaşına indiriyor.

Kademeli eğitimden önce çıraklık yaşı 14 civarındaydı. Yine ucuz işgücü vardı ama bu yasal bir statü kazanmış durumda değildi. Şirketler stajyerleri belli bir sayı oranına göre alabiliyorlardı. 10 işçiye bir stajyer şeklinde. Bunu da kaldırabilecek bir yasa olmaydı.

Yasada çalışma yaşı stajyer öğrencilerde 14'ten 11'e düşürüldü. 11 yaşındaki bir çocuğun çalışmasına yasal bir statü kondu. Yani siz herhangi bir firmaya gidip stajyer olarak çalışabilirsiniz. Yani bir firma istediği kadar işçiyi stajyer statüsünde işe alabilir. Referandumdaki değişiklikte birlikte örneğin daha önce ortalama 240 TL geçiyordu öğrencinin eline, şimdi 20 çalışanın üstünde ise işyeri 180, altındaysa 90 TL geçiyor. Ücretler referandumla düşürüldü.

Diyelim ki X şirketinin 10 bin çalışanı var. İşçi sayısı toplam üzerinden değil bunun bir şubesindeki çalışan üzerinden hesaplanıyor. Ortalama ise 20'nin altıdır. Dolayısıyla ücret çoğunlukla 90 TL. Meslek öğrencileri yasına göre şirket 10 işçiye bir stajyer çalıştırıyordu, bunu kaldırdılar. İki kadrolu işçi, 50 stajyer çalıştırabilir. Dini boyuttan ziyade çocuk emeğinin sömürsünü öne çıkarıyoruz. Vatandaşla doğrudan karşı karşıya geliyoruz “Bunlar dinsiz, AKP karşıtı” gibi ama aslında yoksulların sürekli yoksul kalmasına, onların emeğinin sömürülmesine neden olan ve bunu yasalaştıran bir sistem olmasından dolayı karşı çıkıyoruz.

- Peki ya kız çocukları bundan nasıl etkileenecek?

- Eski taslakta; **“kız ve erkek öğrencilerinin okutulması zorunlu ve parasızdır”** diye bir ifade var. Yeni düzenlemede bunu çıkardılar. Yarın anayasadaki küçük bir değişiklikle eğitim zorunlu olmaktan çıkarılıp paralı hale getirilebilir. Kız çocuk vurgusunun çıkarılmış olması bizi kaygılandırıyor. Yeni yasada durum şöyle: **“Mecburi eğitim çağı 6-13 arasındaki çocukları kapsar...”** ne parasız olduğuna dair bir vurgu var ne de kız çocuklarına dair bir vurgu. 12 yıllık eğitim zorunlu görünüyorsa aslında öyle değil, zorunlu eğitim sekiz yıla sınırlanıyor ve kız çocukları için 2'nci dörtten sonra açık

öğretimin önünü açıyor. Bu kız çocuklarının okutulmamasına yol açabilecek önemli bir değişikliktir.

- 4+4+4'ün meclise gelme şekli de bir hayli ilginç. Milyonları etkileyen böyle bir değişiklik birkaç milletvekilinin önerisi ile daha ne olduğu bile yeterince anlaşılmalıdır...

- 17 milyon öğrenciden bahsediliyor, yalnızca anne babayı sayarsak 34 milyonluk bir nüfusu etkiliyor. Bu konuda kafa yoran çevreler var, akademisyenler var, sendikalar var. Geçmişten bu yana yaptığımız 4-5 tane eğitim kurultayımız, hükümete sunduğumuz kitaplar var. Bu eğitimin taraflarının görüşlerinin alınmaması bir garabet ortaya çıkarmıştır.

Çoğunluk anlayışına dayanarak kendi ideolojik bakış açılarını dayatmışlardır. Bu ya darbeye belli bir fikrin dayatılması ya da iktidardaki çoğunluğun dayatması aynı anlama gelmektedir. Uzun vadede onların başına bela olacaktır. Çünkü sistemin bilimsel bir yanı yok. 20 dakika gibi bir süre içinde 30 madde komisyondan geçti.

- Eğitim-Sen'in bu alanda önemli bir birikimi söz konusu. Siz nasıl bir eğitim sistemi öneriyorsunuz? 4+4+4'e karşı bundan sonra ne yapmayı hedefliyorsunuz?

- Eğitim-Sen, eğitime politik, ideolojik tahlillerle yaklaşmıyor. Eğitim-Sen'in öngördüğü sistem bilimsel, demokratik, anadilde eğitimidir. Anadil vurgusu özellikle önemlidir. Sistem olarak öngördüğümüz okul öncesi 2 yıl, daha sonra 9 yıl kesintisiz eğitim olmalıdır. Ve sonrasında lise olmalıdır. Bu şekilde 14-15 yaşa tekabül etmektedir. Dünyadaki yaygın uygulama da budur. Çocuğun tercihleri, özellikleri, yetenekleri bu yaşlarda ortaya çıkar. Mutlu olacağı bir meslek seçecektir bu durumda. Okul öncesi çocukların sosyalleşmesi önemlidir. Ama Doğu'da bu uygulama asimilasyon amacıyla kullanılmıştır. Kürtçe'nin unutturulması amacıyla hiçbir yerde uygulama yokken burada uygulanmıştır. Tabii burada amaç çocuğa anadilinin unutturulmasıdır.

Uzun bir süredir ciddi bir eylemlilik süreci içindeyiz. Kamu emekçilerini ve işçileri ilgilendiren birçok yasaya karşı bir mücadele hattı öngörüyoruz. Bir miting örgütleyeceğiz. TMMOB, TTB, DİSK ve KESK olarak. Muhtemelen Ankara'da bir miting olacak. Açıkçası biz bu birlikteliği genişletmek istiyoruz. Buna Türk-İş'in de dahil olması gerekiyor. Sendikalarla sınırlı bir birlikteliği de öngörmüyoruz. Kapsamlı bir saldırı dalgası var. Geniş bir cephe yaratmak gerekiyor.

“Devlet bu çocuklara karşı suç işlemiştir”

İstanbul: Pozantı Çocuk Hapishane’de açığa çıkan neydi? Hapishanelerde çocuğa yönelik başta cinsel işkence olmak üzere tüm işkence yöntemlerinin ne kadar yaygın ve “sıradan” olduğuydu. Devletin çocuklar karşısında ne kadar suçlu ve kirli olduğuydu açığa çıkan. Çocuk hapishaneleri ve Pozantı’da yaşananlar üzerine insan hakları savunucusu Av. Eren Keskin’le bir söyleşi gerçekleştirdik.

- Pozantı’da çocuk tutsaklara yönelik cinsel işkencelerin açığa çıkmasının ardından çok tartışıldı bu konu. Bakanlara kadar herkes konu ile ilgili konuştu. Neydi yaşananlar?

- Pozantı Cezaevi ile ilgili Adana İHD’ye çok sayıda başvuru oluyordu. Oradaki çocukların şiddet gördüğüne, taciz hatta tecavüz olaylarının yaşandığına dair ben de bilgi sahibiydim. Adana İHD’den de bilgi alıyordum.

Ama benim bu konu ile ilgilenmeye başlamam, esasta, konu ile ilgili Taraf gazetesine yansıyan F.G rumuzlu bir çocuğun röportajının ardından oldu. Bu çocuk beni aradı Adana’dan. Artık konuşmak istediğini, yaşadıklarını kaldıramadığını ve beni kamuoyundan tanıdığını ve güvendiğini söyledi. “Abla, benim anlatacağım çok şey var. Anlatamıyorum. Senin yanına, İstanbul’a gelmek istiyorum” dedi.

Bu arada Adalet Bakanlığı da çocukla görüşmeye başladığımı öğrenmişti. Beni Müsteşar Yardımcısı aradı. “Biz bu olayla çok ilgiliyiz. Bu çocuğu koruyacağız. Her türlü korumaya alacağız” dedi.

Ertesi gün çocuk yeniden aradı. Annesi endişeliydi İstanbul’a gelmesi konusunda. “Sen gelsen olur mu?” dedi. “Olur” dedim. Sonra çocuk alçak sesle “Abla, senin yanına geleyim. Buradan biraz uzaklaşmak istiyorum. İntihar etmekten korkuyorum” dedi. “Tamam” dedim. Ertesi gece binebilmesi için otobüs bileti aldık.

Biz, burada aramızda konuşuyorduk; “Geldiğinde nerelere götürelim onu? Yaşadıklarını biraz unutturalm. Psikiyatriste götürelim” diye. Biz bu planları yaparken, kalacak yer ayarlarken; o sabaha karşı bir haber geldi: Çocuk tekrar gözaltına alınmış!

Bu çocuk, “**taş atan çocuklar**” olarak bilinen ve gösterilerde yakalanan çocuklardan biri. Bu yüzden cezaevinde daha önce de yatmış. O gün gözaltına alındığında hem bu taciz suçlamasıyla ilgili ifadesi alındı hem de eski bir yakalama kararı olduğu iddia edilerek tutuklanıp, cezaevine konuldu!

Şimdi burada şu önemli: Adalet Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı beni arıyor ve diyor ki “Biz bu çocuğu koruyacağız, her türlü koruma önlemini alacağız!” Buna rağmen bu çocuğun tutuklanıp, cezaevine konulması; bu konudaki ciddiyetsizliğin en açık göstergesi!

- Çocuk hapishanelerinin varlığı bile ciddi bir sorun değil mi?

- Bir kere biz, çocukların cezaevine konulmadığı bir dünya istiyoruz. Çocukların cezaevine konması kadar büyük bir hak ihlali olamaz diye düşünüyorum. En fazla suç işledikleri sabit olan çocukların belli merkezlere konularak; insan haklarına uygun, insan hakları savunucusu hekimler, psikologlar tarafından rehabilite edilmeleri gerekir.

Onun dışında çocuklara uygulanacak hiçbir hapis yöntemini kabul etmiyoruz. Ama böylesine kamuoyuna yansımış, cezaevinde şiddet gördüğü anlaşılmış bir çocuğun tekrar cezaevine gönderilmesi gerçekten korkunç!

Aslında cezaevlerinde çocuklara yönelik bu tür hak ihlallerinin yaşandığı çok uzun yıllardır bilinen bir gerçek. Ve

hiç kimsenin de değinmediği bir gerçek. Çünkü özellikle erkekler ve erkek çocuklar hiç anlatmıyor. Kadınlar da cinsel işkenceyi çok anlatamıyor ama son yıllarda daha fazla anlatmaya başladı. Ama erkekler feodal baskılar nedeniyle hiç anlatamıyorlar. Ve bu da ciddi travmalar yaşamalarına sebep oluyor.

Bu çocuğun bana “İntihar etmeyi düşünüyorum” demesi de böylesi bir şey. Hem çok kötü bir şey yaşamış hem de bunu açıklamak istiyor ve dolayısıyla bunun baskısı altında yaşıyor.

Cezaevlerindeki çocuk mahkumların durumu son derece önemli. Bu konuda acilen yasal bir düzenleme yapılarak, çocuk cezaevlerinin kaldırılması ve bunların rehabilite merkezleri haline getirilmesi gerekiyor. Bu, çocukların hem güvenceli hem de üzerlerinde bir baskı hissetmeden kalabilecekleri bir yer olabilir. Çocuklara yönelik her türlü kapatma insan hakkı ihlalidir.

- Çocuk hapishanelerinde ne tür hak ihlalleri yaşanıyor? “Taş atan çocuklar” olarak bilinen Kürt çocuklara baskıların daha fazla olduğu bilinen bir durum.

- Burada ırkçı ve şoven yaklaşım

kendini çok fazla açığa çıkarıyor. Oradaki mahpuslar çocuk olmasına rağmen, “taş atan çocuklar”dan biri olduğunda adeta bir gerilla yakalanmış gibi görülerek; özellikle faşizan görüşlere sahip gardiyanlar tarafından şiddete maruz kalıyorlar. En çok görülen; kaba dayak, ölümlü tehdit, uyutmama, taciz, tecavüz iddiaları...

Her şeyden önce çocuk mahpusların kaldığı cezaevlerinin sivil denetime açılması gerekiyor. İnsan hakları heyetlerinin rahatça buralara girebilmesi ve çocukların ifadelerini alabilmesi gerekiyor. Çocukların kendilerini baskı altında hissetmemeleri gerekiyor.

Oda/hücre sistemi yani izolasyon normal bir birey için bile büyük bir hak ihlali. Çocuklar üzerinde çok daha

büyük bir etkisi var. Ve bu çocukların başına gelecek fiziki ya da psikolojik her türlü arazdan devlet sorumludur.

- Pozantı’daki çocukları Sincan’a götürdüler. Bu yeni bir

travma değil mi sizce?

- Elbette. Kesinlikle yeni bir travma. Bir kere Sincan Cezaevi, hücre sisteminin olduğu bir yer. Bu tabii ki de bir travma.

Konu, kamuoyuna yansdı. Bu, bir yönüyle iyidir. Fakat bu çocuklar korkuyorlar, çünkü “Başımıza daha neler gelecek?” endişesi içindeler. Yani demek istediğim, **devlet bu çocuklara karşı suç işlemiştir.**

- Sincan’daki çocukların artık mahkemelere getirilmeyerek mahkemelere uzaktan yaygın aracılığıyla katılacak oluşu en çok gündeme gelen konulardan oldu. Mesela o yaygın esnasında sadece çocuğun yüzü görünecek ve etrafında kendisini tehdit eden, baskı

altına alan bir şey var mı/yok mu bilemeyeceğiz!

- Evet, tüm bunlar hak ihlalidir. Bunun çözümü de, biraz önce konuştuğumuz gibi, çocukların hapsedilmeden/kapatılmadan yargılamalarının yapılmasıdır.

Cezaevleri zaten terapiye, iyileştirmeye uygun alanlar değil. Bağımsız psikiyatristlerin girmelerinin mümkün olmadığı yerler. Ve çocuklar, tedavi edilmeden travmalarıyla baş başa kalmak zorunda bırakılıyorlar. Tedavi edilmeleri gerekirken, tam tersine, bir de kapatılmanın getirdiği ayrı bir travma yaşıyorlar. O nedenle bu durum, gerçekten çok büyük bir sorun!

- İşin bir de aileler yanı var. Bu çocukların çoğunluğunun ailesi oldukça yoksul ve Pozantı’ya giderken dahi çok zorluk yaşayan insanlar... Dolayısıyla Sincan’a giderken daha fazla zorlanacaklar ve çoğu zaman da gidemeyecekler. Bu, izolasyonu artıran bir durum değil mi?

- Bu durum da izolasyonun başka bir yöntemi! Bu ailelerin çoğu Kürt ve alt gelir sınıfına dahil. Pozantı’ya dahi zor giderken, Ankara’ya gitmeleri daha da zorlaşacak. Bu nedenle bu, çocuklarda bir de anne-babalarını görememe, yakınlarıyla görüşememe ayrı bir travmaya neden olacak. Kendilerini daha fazla yalnızlaştırılmış hissedecekler.

- Sizce devlet neden, bu çocukları hapishaneden çıkarıp ailelerine vermiyor da Sincan’a götürüyor?

- Aslında bu konu ile ilgili çok rahat, yasal bir düzenleme yapabilirler. İstedikleri zaman birçok konuda hızlıca yasal düzenlemeler yapıyorlar. Ama onlar için bir kıymeti yok. Çocuk da olsa...

Bunu aslında **politik bir tavır** olarak değerlendirmek gerekiyor. Kürt sorunu ile bunu ayrı tutamayız. O nedenle bu tavır aynı zamanda, Kürt sorununda uygulanan çözümsüzlük politikalarının çocuklara yansıyan bölümüdür.

“Taş atmak yasak da tecavüz yasal mı?”

Eskişehir HDK Gençliği 13 Mart Salı günü tutuklu öğrenciler ve Pozantı Hapishanesi’nde çocuklara uygulanan cinsel istimara karşı Yunus Emre Kampüsü KYK’dan yemekhaneye doğru bir yürüyüş gerçekleştirdi.

Yürüyüşte öğrencilerin elleri kelepçelenirken, birbirine bağlı iplerle şeytan maskeli temsili devlete verildi. Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyonlarda evinde Nazım Hikmet’in şiir kitabı bulunan, puşi takan gençlerin dahi tutuklandığına vurgu yapıldı. (Eskişehir YDG)

Pusul

Devrimci çıkışlar
planlı çalışmanın eseridir

Genel devrimci çalışmalarda ve özellikle de örgütlü veya yakın çevremizdeki güçler arasında "tartışmalıyız", "eleştirilerden korkmamalıyız" vb. kavramlar sıkça kullanılır. Eleştiriden korkmamanın yolu, onun geliştirici yanını, hatalarımızı gidermede oynadığı rolü kavramaktan geçer. Eleştirinin devrimci çalışmadaki önemini yeteri kadar bilince çıkarmayanlar, tüm temenni dileklerine rağmen eleştiriden korkmaya devam ederler. Tabii ki burada sözünü ettiğimiz eleştiri yapıcı eleştiridir.

Tartışma sorunu da bundan pek farklı değildir. Dinleme ve anlama eylemi güçlü olan tartışmalar, her zaman geliştirirler. Bugün bu biçimdeki tartışmalara muazzam derecede ihtiyacımız olduğu bir gerçektir. Siyasal gerilikleri aşmak için tartışmak, ideolojik derinliği sağlamak için tartışmak, kolektif aklı oluşturmak için tartışmak vb. Eğer bu tartışmalar sağlıklı bir tarzda yürütülürse, tartışmalı her sorunda daha somut sonuçlara ulaşılır. Çünkü; tartışmalar bazı soruları soru olmaktan çıkarır, tereddütleri giderir ve netlik sağlar. Netlik güç demektir. Nelerin nasıl yapılacağını bilmektir. Pratiğe kararlı bir şekilde yüklenmektir. Başarılı olabilmek için önce anlamak-netleşmek gerekir.

Elbette ki gelişmeye açık, çözüme dönük tüm tartışmalar başlangıç açısından ileriye doğru yapılan hamlelerdir. Bu hamlelerin somut devrimci sonuçlara ulaşması için büyük bir plan dahilinde kararlıca uygulanması gerekir. Her devrimci çıkış planlı bir hamleyi gerektirir. Sözgelimi, plansız, örgütlenme ve denetim düzeyi geri, hesap verme, hesap sorma eylemi zayıf bir çalışmada nasıl başarı elde edilebilir? Tabii ki edilemez. Burada başarıdan ne anladığımız önemli bir sorudur. Kıyaslama yöntemleriyle bazı nicel farklılıkları başarı olarak göstermek özünde kendini kandırmaktır. Gerçek başarı için verilmesi gereken emeği sınırlamaktır. Yürünmesi gereken zorunlu yürüyüşü kesintiye uğratmaktır. Bir çalışmanın başarılı veya başarısız olduğunu belirleyen şey, belirlenen hedeflere ulaşıp ulaşılamadığıdır. Yani başarı burada aranmalıdır. Sürekli çabalardan söz edip sonuçlar üzerinde durmamak, değerlendirmeleri kapsamlı bir tarzda yapmamak, ortaya sağlıklı sonuçlar çıkarmaz. Yeni devrimci hamlelerin önünü açmaz.

Devrimci Eğitim Devrimci Ahlak kitabında Kalinin'in başarı elde etmek için yapmış olduğu şu değerlendirmeleri de günümüze ışık tutmaktadır: "*Savaşta başarı kazanmak, asker olan insandan çok büyük bir enerji, kararlılık ve manevi bakımdan esneklik istemektedir. Öyle bir enerji ki, kurtuluş için umut kalmamış bir anda bile başarı kazanacağından kuşkuya düşmez. Öyle bir kararlılık ki, gösterilmiş hedeften geri çekilmemek için güç verir. Öyle bir esneklik ki, her an içinde bulunduğu durumu değiştirmeye yeteneklidir.*" (s. 117)

İçinde bulunduğu durumu değiştirmek için öncelikle başarıya, zafere olan inancın sarsılmaması gerekir. Bu, sorunun esas ve kilit yanını oluşturur. Daha sonra ise neyin nasıl yapılacağı konusunda bir planlamanın yapılması gerekir. Plan örgütlülükle, güçlü kadroların varlığıyla kendine yaşam alanı bulur. Kendine güvensiz, yaratıcı dinamiği zayıf, tek düze bakış açısına sahip bir militan şekillenmesiyle hiçbir plan kendine gerçek manada bir yaşam hakkı bulmaz. Dolayısıyla örgütlenme, kadrosal nitelik, planlı çalışma vb. tüm görevler iç içe ele alınması ve çözülmesi gereken sorunlardır. Niteliksel düzeydeki gelişme; planlı çalışmayı, örgütlülük düzeyini her bakımdan yükseltir. Dolayısıyla sınıf mücadelesini geliştirmeye dair plan yaparken nereden ve nasıl başlamamız gerektiği noktalarında da doğru hesaplar yapmak zorundayız. Her çalışma alanının ortaya esas ve tali olanı düzgün bir plan dahilinde netleştirmesi için daha ayrıntılı ve derinlikli bir tartışma içine girmesi gerekir. Çalışma alanının özgünlüklerini gözden kaçıran, yüzeysel genellemeci bir yaklaşımla doğru bir pratik örgütlenemez. Bu düşünüş tarzını hakim kılmak sanıldığı kadar kolay olmayacaktır. Ama her halükarda bu zor yolda yürünmesi gerekir. Bunun için devrimci pratiğe endeksli bir tarzda bıkmadan, usanmadan tartışmalıyız. Tartışmalarda ikna etme yöntemlerinde daha bir zenginlik yaratmalıyız.

Düşmana korkulu bir rüya, eli tetikte bir gerilla olarak
YAŞIYOR DİLEK YOLDAŞ!

Zulmün ve direnişin sürekli ve kılıç ağzı gibi keskin olduğu bir diyarda; Dersim'de doğduğunda, Dersim dağlarının şahinleri gerillalarla da tanışma şansına sahip olmuştu Dilek yoldaş. İçine ilk kıvılcım, çocukluk yıllarında düşmüştü. Sonrasında üniversitede örgütlü mücadeleye başlamıştı. Henüz eğitim fakültesinde bir öğrenci, yeni örgütlenmiş bir devrimciyken bile hep dağlarda olmayı hayal ediyordu.

Dersim'den çıkılan yol, İzmir'de üniversitede dönemeçten geçip Karadeniz dağlarının doruklarına ulaşmıştı sonunda. Egemenlerin zulmünden kurtulmak için yüzyıllardan bu yana güçlü, geçilmez kaleler olmuştur dağlar. Geçmişin ve günümüzün Dehaklarına düşman, Kawalarına dost olmuştur her zaman. Ve şimdi halk savaşçılarına açmıştır kollarını. Ama ille de en çok ezilenlere, kadınlara... Özgürlüğe en çok susayanlar patikalarda, ormanlarda, sarp kayalıklarda, kleşin tetiğinde dindirir susuzluğunu. Ve Dilek yoldaş da kana kana içer bu suyu, damarlarında özgürlük aşkının yakıcı kanı dolaşır...

Büyük güzellikleri kadar büyük zorlukları da vardır gerilla olmanın. Dilek yoldaş da zorlanır en başlarda. Uzun, yorucu yolculuklar, ağır yükler, uykusuzluk ve yorgunluk, yaşamla ölümün her an yan yana durduğu gerilla şartlarına adapte olmak kolay değildir ilk zamanlar. Fakat neden var olduklarını bilenler için aşılır tüm zorluklar.

Dilek yoldaş, gerillaya katıldığında hareketli birlikte yer alır. Uzun ve zorlu yürüyüşlere alışkın olmayan ayak tabanları kısa sürede patlar. Bu durum büyük acı verse de grubu engellemek, yavaşlatmamak için kendini çok zorlar. Yoldaşın bu tutumu bundan sonraki karşılaştığı tüm zorluklara karşı yaklaşımının da ipucunu verir aslında. Mesela, bir faaliyete gitmiştir bir gerilla birimi. Bu birimde Dilek yoldaş da vardır. Ve tüm yoldaşlar 24 saat boyunca kısa molalar dışında hiç dinlenmeden, uyumadan, sürekli yol yürümüşdür ağır çantalarla. Çantalar gibi görevin önemi de ağırdır. Çünkü gerilla için en önemli şeyi; askeri malzeme, cephane taşımaktadır grup. Çantalar oldukça ağır, grup oldukça yorgun ve uykusuzken, tam bu sırada düşman birimiyle karşılaşılır ve çatışma başlar. Ayfer (Dilek) yoldaş da anında düşmana ilk karşılık verenlerden birisidir. Tüm dezavantajlı duruma rağmen çantasını bırakmaz çatışmada. Emeğin değerini gerillada bulunduğu

sürede çok iyi kavramıştır. Düşmana bir iğne dahi bırakmamak gerektiğini, tüm parti değerlerinin gözbebekleri gibi korunması gerektiğini o zor anda göstermiştir. Bunu yaparken en büyük değer, yoldaşlarını da daha fazla korumaya çabalar.

Tabii ki onun da hataları ve eksiklikleri vardı hepimiz gibi. Fakat eksiksiz ve hatasız olmak zaten mümkün değildir. Önemli olan eksiklik ve hataları yoldaşların yardımıyla görmek, görmeye açık olmak ve hataları yoldaşların yardımıyla değiştirme çabasında olmaktır. Asıl olan budur. Ayfer yoldaşın yaptığı da buydu.

Ayfer yoldaşın kendini en çok sorguladığı, kendinde en çok müdahale ettiği ve tabii ki tüm bu çabalar sonucunda değiştirdiği yanı toplumdan edindiği edilgen, kendine güvensiz kadın özellikleridir. Üzerinde taşıdığı gerici değerlerin zincirlerini kıran, kadın olmanın gerçek anlamda bilincine ulaşip özgür ve inisiyatifli olma çabası meyvelerini veriyordu. Yoldaş geliştikçe değişiyor, geliştikçe geliyordu. Ayfer yoldaş bir anneydi aynı zamanda. Toplumun kadına biçtiği kılıpları dışına çıkıp özgürleşmeyi başarıyordu.

Baharın serinliği, diriliği yayılsın diye tüm canlara, o uzun bir yolculuğa çıktı. Uzun yolun zorluklarını aşarken bir bir, büyük bir ışık bıraktı geride. Zalimleri yakan, halkları-yoldaşlarını aydınlatan bir ışık. Nisan güneşi her zaman parlarsın diye gökyüzünde, bu bayrağı geride kalanlara uzattı. Dilek yoldaş, 7 Nisan 2006'da Ordu ilinde, devrimci bir eylem hazırlığındayken yaşanan patlama sonucu ölümsüzleşti. Gözyaşı, yas değil; inanç, bağlılık, kararlılık ve özgürlüğün yolunu bıraktı ardından.

KAVGA OKULU

Cemal Ferhat: Dersim Hozat Peyik köyü doğumlu olan yoldaş, Nisan 1980'de Hozat'ta Halkın Kurtuluşu taraftarlarının bıçaklı saldırısı sonucu ölümsüzleşir.

Emin Uğurlu: Proletarya Partisi saflarında mücadele yürütürken 27 Mart 1982'de Almanya'da bir trafik kazasında ölümsüzleşir.

Veysel Yıldız: Kürt milliyetine mensup olan Yıldız, bir Partizan olarak 28 Mart 1982 tarihinde Malatya'da gözaltına alınır ve yoğun işkencelere rağmen ser verip sır vermeyerek 31 Mart 1982'de katledilir.

Ali Uçar: 1959 Dersim Ovacık Güney Konak doğumlu olan Uçar, Proletarya Partisi'nin düşünceleriyle '76 yılında tanışır. Bu süreçten sonra birçok kamulaştırma ve cezalandırma eyleminde yer alan Uçar, '80 sonrası oluşturulan ilk askeri komisyon içerisinde yer alır. Son olarak

görev yaptığı Bakırköy-İncirli'de bir evi boşaltmaya gittiğinde düşmanın kurduğu pusuya düşer ve çatışmaya girer. Bu çatışma sırasında 6 Nisan 1983'de ölümsüzleşenler arasında yerini alır.

Şerif Ahmet Aslan: Nisan 1984'te İzmir Buca Hapishanesi'nde yakalandığı bir hastalık sonucu ölümsüzleşir.

Cihan Çetinkaya: Zeytinburnu'nda lümpen arkadaş çevresinden çıkıp Partizanlarla yeni tanıştığı bir dönemde eski arkadaş çevresinde çıkan bir kavgada Nisan 1997'de ölümsüzleşir.

Davut Kirman: 1950 Artvin Şavşat doğumlu, Gürcü milliyetindedir. Proletarya Partisi'ne her türlü olanağını sunmaktan geri durmamıştır. Son günlerini Ulucanlar Hapishane'de geçiren Partizanların Davut amcası, tahliye olduktan sonra yakalandığı kanser hastalığı nedeniyle Nisan 1998'de yaşamını yitirir.

Gerilla Alanında Kitle Faaliyetinin sorunları, nedenleri ve çözüm yolları

Genel Olarak Küçük Burjuvazi Üzerine

Ülkemizde küçük burjuvazi emperyalizm ve faşist egemen sistem tarafından sömürü cenderesinin içindedir. Sömürü sisteminin tüm politikalarından doğrudan etkilendiği için sürekli olarak yıkım tehlikesi ile karşı karşıyadır. Söz, örgütlenme, eylem hakkı elinden alınmıştır. Bu gerçeklik kendisini, küçük burjuvazinin çıkarlarını, ezen sınıflara karşı mücadelede aramasında ve proletaryanın devrim mücadelesine eğiliminde gösterir. Bu küçük burjuvazinin devrimci yanındır.

Öte yandan küçük burjuvazi, başkalarının emeğine muhtaç olduğu ya da kendi emeğinin patronu olduğu müddetçe burjuva ideolojiden kopuş sağlayamaz. Sahip olduğu mülkiyeti korumaya ve büyütme çabası. Bu anlamda egemen sömürü sisteminden pay alma çabasında yüzünü burjuvaziye dönmüştür. Bu küçük burjuvazinin tutucu yanındır.

Küçük burjuva ideoloji onun sınıfsal karakterinin temelini oluşturan bu iki yanın çelişkisinden oluşmuştur. Bu çelişkide esas olan devrimci yöndür. Ancak bu çelişkinin niteliği doğru kavranmalıdır. Aksi halde bu temel çelişki anlaşılmamış olur ki bu, küçük burjuva olanın proleter olana dönüşümünü sağlamamızı ve yine bu dönüşümün sancılı olacağını görmemizi engeller.

Bu çelişkinin sosyal alandaki yansıması ülkemizde köylü ve onun şehirde aldığı biçim olan esnaf zihniyetinde kendini göstermektedir. Ülkemizde köylülük sosyal yaşama baskın rengini vermektedir. Köylü ya da esnaf olarak küçük burjuvazi, dar sınıfsal çıkarlarıyla kendisini sürekli yıkımla karşı karşıya bırakanın ne olduğu konusunda asla tam bir aydınlanmaya kavuşamaz. Bu nedenle, sezgilere sahip olsa bile bunu örgütlü bir güce dönüştüremez. Bunun yerine kendi kurtuluşunu, kendisi gibi olana üstünlükte arar ve hedef olarak ona yönelir. Bu anlamıyla sınıfsal olarak niceliğine rağmen esas olarak bireycidir. **Bireycilik** küçük burjuva ideolojinin baskın rengidir.

Küçük burjuvazinin sosyal yaşamına rengini veren bir diğer olgu ise **istikrarsızlığıdır**. Bu istikrarsızlık onun devrimci ve tutucu yanlarından oluşan çelişkisinin ekonomik temellerinden doğmaktadır. Sömürüden pay almaya çalışmak ancak diğer yandan sömürüye karşı bir tepki duymak küçük burjuvazi sınıf mücadelesinin gelişim seyrine ve güçler dengesine göre proletaryanın ya da burjuvazinin arkasında konumlanmaya zorlar. MLM ideolojiden etkilendiği oranda bu istikrarsızlığı giderebilir. Ancak bu etkilenme kendi sınıf karakteri ile tam bir hesaplaşmaya dönüşmediği ölçüde istikrar da tam anlamıyla sağlanamayacaktır. Ülkemizde küçük burjuvaziye rengine veren bir diğer gerçeklik **feodalizm-**

dir. Ülkemizin yarı-feodal niteliği ve köylü kitesinin yarım kalan dönüşümü feodal kültürün alt yapısına dair yerrince fikir vermektedir. Feodal kültür küçük burjuvazinin düşünce ve eylem dünyasındaki yerini sosyal darlıkta, şiddete eğiliminde ve güç karşısındaki konumlanışında bulur. Aile, akrabalık, aşiret, hemşerilik bağlarının güçlü olması veya yeterince güçlü olması, dar bir sosyal çevrenin işareti- dir. Feodal bilinçle harmanlanmış küçük burjuva düşünce yapısı, kendisinden güçlü olana, egemenlik aracını elinde tutana karşı sürekli bir tepki beslediği gibi bir boyun eğişe de sahiptir. Güç taklit edilir. Elbette hiçbir taklit gerçeğin yerini tutmaz.

Saflarımıza aydın/yarı aydın kesimlerden katılımın yoğun olması, küçük burjuva aydın bilincinin -saflarımıza yansımaları açısından- incelenmesini zorunlu kılmaktadır. Küçük burjuva aydın bilinci, onun emeğe yabancı karakterinden ve teori ile pratik arasındaki kopukluğu yoğun olarak yaşamamasından oluşur. Emeğe yabancılık sadece fiziksel emeğe yabancılık değildir. Emekçi sınıflara yabancılığı da koşullar. Öte yandan teoriye olan "hâkimiyeti" onda kitlelerden ileri olduğu düşüncesini yaratır. Sahip olduğu teorisinin kitlelerin dolaysız pratiğinden çıktığını ve ancak onların elinde bir güç olacağını göremez. İkinci emeğe yabancı olduğu oranda kitleleri bilencilendirme ve örgütlemenin düşünsel ve pratik olarak bir emek istediğini göremez.

Tüm bu olgular küçük burjuvazinin bilinç ve eyleminin genel karakterini bize vermektedir. Sonuç olarak küçük burjuvazinin sosyal yaşamının ve bunun üzerinde yükselen düşünsel faaliyetinin darlığı onun kavrayışına da darlık olarak yansır. Olay ve olguları bütünlüklü olarak görmeyi engelleyen bu bilinç kendi eylemini doğurur ve ona yön verir.

Kitle Faaliyetimizde Küçük Burjuva Anlayışın Yansımaları

Küçük burjuva düşünce yapısı ve çalışma tarzının kitle faaliyetimizde açığa çıkan ideolojik temeli nedir? Önce bu soruya yanıt vererek başlayalım.

Kitle faaliyetinde en önemli sorunumuz kitle gerçeğini kavrayışta küçük burjuva bakış açısının yansımalarıdır. Küçük burjuvazinin, dar bakış açısı kitlelerin tarihsel misyonunu ve devrimdeki rolünü göremez. Bu bütünlükten yoksun olduğu müddetçe kitlelerle ilişki, yaşanan anla sınırlıdır, günü birliktir. Bir tarihi ve bir geleceği yoktur. İkinci olarak küçük burjuvazinin kitle gerçeğini kavrayışı tek yanlıdır, metafiziktir. Yani onun olumlu ve olumsuz yönlerinin bir arada olduğunu göremez. Olumlu yanlarını gördüğünde coşkunluğa kapılıp, aşırı güven

yanlışına düştüğü gibi olumsuzluklarını gördüğünde karamsarlığa kapılır, kitlelere güven sorunu yaşar ve kitleden uzaklaşır.

Öte yandan küçük burjuva bakış açısı gerçeği kavrayışta olduğu gibi ona yaklaşımında da sorun yaratır. Asıl olanın bu gerçeği değiştirmek olduğunu, bu görev kavranmadan değiştirme pratiğine girilemeyeceğini anlayamaz. Bu anlamıyla kitle gerçeğine yaklaşımda ortaya çıkan sorun saflarımıza kendi gerçeğini abartma ya da güven kırılması tarzında yansımaktadır. Kitle gerçeğinin kavranmasındaki sakatlık, doğrudan kitle çizgisinin uygulanmasında da sakatlıklara yol açmaktadır. Kitle çizgisi, hedef kitlelerin kavranmasında sorunlar olduğu sürece kendiliğindencilik ve darlaşmaya mahkumdur. Böylesi bir durumda kitlelerin ilerisinde veya gerisinde yani kitleden kopuk bir duruş kaçınılmaz olarak ortaya çıkmaktadır. Bu durum sınıf mücadelesine müdahalenin somut ifadesi olan politikanın kitle ile buluşması ya da buluşamaması ile doğrudan ilintilidir. Sadece doğru zamanda doğru bir politika yetmeyecektir.

Bugün sorun esas olarak politikanın yaşama uygulanması, kitle faaliyeti sürdürmenin bir aracı haline gelmesinde açığa çıkmaktadır. Kitlelerle, onların somut gerçeği ile buluşmayan politikalar amaçsız belirlemeler yığını haline gelmektedir. Kitleleri sınıf mücadelesi içinde harekete geçirmenin, onlara iktidar bilinci taşımanın ve iktidar mücadelesine kanallı etmenin aracı olarak politika ancak kitle gerçeği doğru olarak kavrandığında ve doğru bir kitle çizgisi uygulandığında güç olacaktır. Bu konuda alanımızda var olan iki farklı politikayı örnek vermek yeterli olacaktır. Barajlar ve orman politikaları. Her iki politika da düşmanın gerillaya dönük saldırısının bir parçası olarak askeri bir anlam taşımaktadır. Her iki saldırıda da Dersim'in doğasını ve coğrafyasını katletmekte, Dersim halkının yaşam koşullarını zorlaştırarak bölgenin insansızlaşmasını amaçlamaktadır. Her iki politikada da egemen sınıflar kâr amacı gütmekte ve bir avuç kâr için Dersim pazarlanmaktadır. Ortak noktalar çoğaltılabilir olmakla birlikte öne çıkan noktalar bunlardır. Bu iki konu üzerinde gerilla alanında politikalar mevcuttur, ancak bunların kitle faaliyetine uygulanmasında sorunlar ortaya çıkmaktadır. Barajlar konusunda doğrudan faaliyet alanlarımıza etki etmediği için sorunun yakıcılığı hissedilmemekte ve kitlelere taşımama durumu ortaya çıkar- ken, ormanlar konusunda belirlenen politikada ise sorunu sadece gerillanın bir sorunu olarak kavrayarak kitlelerin gündemine taşıma yerine onlar adına belli uygulamaları gündemleştirme şeklinde harekete etme yanlışına sıklıkla düşülmektedir. Her durumda ya-

şanan kitlelerin geri bilincine mahkum olmak ve politikanın kitlelerden soyutlanmasıdır.

Bu durumun bir diğer yansıması ise örgütlenme çizgisinde karşılığını bulmaktadır. Kitleleri örgütlemek, onları her düzeyde savaşa dahil etmek ve daha ötesinde halk savaşını/gerilla savaşını kitlelerin savaşı haline getirmek kitle faaliyetimizin olmazsa olmaz hedefidir. Ve bugün faaliyetimizin en çok tıkandığı nokta da burası olmaktadır. Kitleleri örgütleme anlayış ve pratiğimizdeki kendiliğindencilik aşılmalıdır. Örgütlenmede kendiliğindencilik kitle faaliyetimizi hedefsiz kılmaktadır. Gerillanın silahlı bir güç olması halkın kendi başına örgütlenmesini getirmez, örgütlenmenin başarısı için örgütlenme politikasına, politikanın uygulanacağı hedeflere ve sistemli ve istikrarlı bir pratiğe, kitlelere ısrarlı bir şekilde gitmeye ihtiyaç vardır. Bunların bütünlüklü olmadığı, kesintiye uğradığı, karşılığını hemen vermediği yerde tıkanma kaçınılmazdır. Sadece kitleleri örgütleme görevi ile yükümlü olduğumuzu ve kitlelerin örgütlenebileceğini bilmek yetmez, bunu savaşımızın genel anlayışı ve gerçekliğimiz içinde somut olarak uygulamamızı sağlayacak araç ve yöntemlere sahip olmamız gerekir. Kitle faaliyetimiz askeri çizgimizle doğrudan bağlantılıdır. Bu bağlantının temeli savaşımızın halk savaşı olması ile ilgilidir. Askeri faaliyetimiz, kitleleri giderek daha fazla halk savaşının saflarına kazanarak devrimi büyütmenin yolu olduğu gibi bu temel üzerinde kitleleri bilencilendirmenin de bir aracıdır. Bir yandan kitlelerin karşısında teşhir olmuş öte yandan politikalarımızın kitlelerin bilincinde netleşmesini sağlayacak hedeflere yönelik askeri eylemler kitle faaliyetimizde silahlı A/P'nin olmazsa olmaz parçasıdır. Askeri eylemin politikalarımızla, dolayısıyla kitle faaliyetimizle doğrudan ilişkisi kavranmadığında askeri eylemin kitleden kopuk bir duruma gelmesi kaçılmaz olmaktadır. Yine askeri eylemin kendi başına kitlede bir bilinç yaratacağı kendi gücümüzü göstermenin kitleleri örgütlemeye yeteceği küçük burjuva bakış açısı aksi durumlar ortaya çıktığında olumsuz etkilenmektedir. Bu bakış açısı "iktidar namlunun ucundadır" perspektifini tek yanlı kavramakta, silahın kabzasını tutanın ideoloji ve politika olduğunu görememekte ve kitle karşısında ideolojik ve politik görevleri ihmal etmektedir. İdeoloji ve politikadan kopuk askeri faaliyet amaçsızlaşır. Bu bizi bir güç haline getirse bile kitle ile bütünleşmediği müddetçe devrim amacına hizmet etmeyecek ve esas olarak kitleden koparıp güçsüzeleştirecektir. Bunun kitle üzerindeki etkisi savaşı sahiplenmek değil, daha fazla dışında görmek olacaktır.

(Dersim'den bir Partizan)
(Devam edecek)

Sokaklarında tandır kokusu eksik olmayan; Çay, Çilek, Özgürlük'te "kentsel dönüşüm"

"Amaç mahalledeki birliğimizi dağıtmak!"

Toplu Konut İdaresi (TOKİ) adı altında kurumsal hale getirilen "kentsel dönüşüm" yani "halkın evini başına yıkma işi" Mersin halkının da kapısında!

Halkın yaşam alanlarını elinden almak ve ranta çevirmek için kurulan TOKİ, gözünü **Çay, Çilek ve Özgürlük Mahallelerine** dikti.

2008 yılında Bakanlar Kurulu Kararı ile "**Gecekondu Önleme Bölgesi**" ilan edilerek "**Acil Kamulaştırma Kararı**" alınan Çay, Çilek ve Özgürlük Mahallelerinin TOKİ tarafından bu kadar "acilen" seçilmesinin iki nedeni var aslında.

İlki; genel olarak tüm "kentsel dönüşüm projeleri"nin ana nedeni olan **rant kaybı**...

Mersin, bilindiği üzere Türkiye'nin en önemli limanlarının başında geliyor. Ortadoğu, İsrail, Kazakistan, Türkmenistan, Tacikistan gibi TC'nin önemli ticari ortaklıklarının bulunduğu ülkelerle ithalat-ihracat işleri bu liman aracılığıyla görülüyor. Ayrıca burada kurulu bulunan "Serbest Bölge" de Mersin'in ti-

cari anlamde ne kadar değerli olduğunu gösteriyor.

Çay, Çilek ve Özgürlük Mahalleleri de; liman ve "serbest bölge" açısından çok kritik bir bölgede bulunuyor. Ayrıca ülkenin diğer bölgelerinden limana giden demiryolu da bu mahallelerin tam ortasından geçerek, mahalleleri ikiye bölüyor.

Diğer neden ise; bu mahallelerde devletin "düşman" ilan edip saldırdığı **Kürt halkının yaşıyor** olması.

'90'lı yılların en büyük acısı ve Kürt gençleri başta olmak üzere halkın ruhuna sinen travma **zorunlu göç** olmuştur. T. Kürdistanı'nda yakılan 4 bin köyden geriye kalan acılar, intikam duyguları ve daha yoksullaşmış hayatlar; zar-zor kendini kentlere atabilmiş ve burada yeni bir yaşama adım atabilmişlerdir.

Çay, Çilek ve Özgürlük Mahallelerinde yaşayan ve burayı kuran insanların da ortak özelliği budur. Portakal ve liman ağaçlarının, hercai menekşe dallarının arasından yeşeren yeni bir yaşam alanı kurma çaba-

sıdır burada yaşayanları politikleştiren. Göçün ardından sokaklardan eksik olmayan panzer sesine karşı lanet okuyan bir ananın, öfkeyle sokağa çıkmasıdır ortak olan. Düğünlerini, yaslarını eyleme çeviren binlerce Kürdün yeridir buralar.

Asimilasyoncu ve katliamcı devlet, şimdi de, zorunlu göçün ikinci sahnesini hayata geçirmek istiyor. Binlerce Amedliyi, Êlihliyi, Rihalıyı, Semsürlüyü bir araya getiren bu mahalleleri yıkmak ve bu "küçük Kürdistan birliğini" yok etmek istiyor. Kürt gençlerinin, Kürt kadınlarının Kürtçe sloganlarına karşı intikamını böyle almayı planlıyor.

İstiyor ki; evinin önüne tandır kurup, gelip geçene o mis kokulu ekmeğinden veren bir tek Amedli ya da Merdîni kalmasın! Amedli bir genç evlendiğinde mahalledeki Kürdistanlı gençler koşup yüzlerce insanın ele tutuştuğu halaylar çekmesin! Sokak araları serhildan merkezine dönüşmesin, "**Bijî Newroz**" sloganlarını çnlamasın!

Mersin: "Mersin Akdeniz Kentsel Yenileme (Gecekondu Dönüşüm) Projesi" ne ilişkin ön protokol 6 Mart 2008 tarihinde, ek protokol de 27 Nisan 2010 tarihinde imzalanmıştı.

Kürt halkının yoğunluklu olarak yaşadığı Çay, Çilek ve Özgürlük Mahallelerinde teknik işlerinin tamamlandığı "kentsel dönüşüm" projesinin uygulanabilmesi için yıkımların başlaması bekleniyor. Mahallede yaşayan halk yıkımlara karşı birleşmiş durumda. Yıkımlara karşı mahalle sakinlerinden imza toplanıyor, mahallelerde geniş halk toplantıları alınıyor ve bu toplantılarda halk yıkımlarla ilgili bilgilendiriliyor.

Biz de yıkımlar konusunda ilgili olarak Çilek Mahallesi'nde röportaj yaptık ve yaptığımız konuşmalarda genel olarak vurgunun mahalle halkının ne olursa olsun evlerini yıktırmaya izin veremeyeceği yönünde olduğunu gördük.

ÖG: Bildiğimiz kadarıyla Çay, Çilek ve Özgürlük mahallelerinde üç mahallede yıkımlar başlayacak, siz bu yıkımlar ile ilgili ne düşünüyorsunuz?

Ali Kaya: Çilek, Çay ve Özgürlük mahallelerini birleştirdiler ve artık çok büyük bir yerleşim yeri oldu burası. Şimdi gelmişler ve "bu mahalleleri yıka-

cağız" diyorlar. Biz bu yıkıma izin vermeyeceğiz. Çünkü bu mahallelerde yaşayanların hepsi esnaf, yine bu mahallede dükkanları olan kişilerdir. Birbirimizden alışveriş yapıyoruz, hepimiz vergi veriyoruz.

Kim diyorsa bu mahalleleri yıkacağız diye, biz de onlara diyoruz ki, "**Yıkımı kabul etmeyeceğiz, bu mahalleleri yıktırmayacağız!**"

Mesela ben bir kasabım, koyun alıp satıyorum. Burada kendi çapımda düzenimi kurmuş, yaşayıp gidiyorum. Ama şimdi diyorlar ki, buradan gideceksiniz. Biz nereye gideriz? Gittiğimiz yerde nasıl esnaflık yapacağız? Daha yeni iki katlı ev yaptık mahallenin içinde. O kadar paramız gitti.

15 tane çocuğum var benim. Yine geçinebiliyoruz. Buralardan gidersek nasıl geçineceğiz? Ben şimdi ayda neredeyse 1000 liraya yakın vergi ödüyorum. Buradan gidersek, sürgün edilirse; nasıl öderim ben o kadar parayı? Gittiğimiz yerde kurulu bir düzenimiz olmayacak. Bu mahalledeki birçok kişi de benim gibi düşünüyor ve bir kez daha söylüyorum: Yıkıma karşı çıkacağız, izin veremeyeceğiz! Ne olursa olur bundan sonra!

Buraları yıkmalarının amacı buradaki birliği dağıtmak aslında. Mesela bir düğün yapıyoruz, binden faz-

la insan geliyor. Onların bizim birliğimize hiç tahammülü yok. Biz bu topraklarda Kürt halkı, Türk halkı, Ermeni, Çerkez, Laz... Hepimiz kardeşiz. Bizi dağıtmayı düşünenler başarılı olamayacaklar.

Hem ticaret hem ziyaret!

Çilek Mahallesi'nde motosiklet tamircisi olan **Cebeli Bezenk** ile yaptığımız konuşmada yıkımların halkı bölmek amaçlı yapıyor olması öne çıktı.

- Siz ne zamandır bu mahallede yaşıyorsunuz? Sizce buraları yıkmadaki amacı ne olabilir?

Cebeli Bezenk: "Kentsel dönüşüm projesi" için buraya ilk olarak 2008'de gelmişlerdi. Biz 1970'lerden beri buralarda yaşıyoruz. Herkes kendi olanaklarıyla yaşamını sürdürüyor. Fakat şimdi görüyoruz ki ticaret amaçlı, daha fazla kâr için, Güneydoğu'dan buraya sürgün edilenleri bir kez daha sürmeye kalkışıyorlar. Tekrar bizleri bölmeye çalışıyorlar.

Bize diyorlar ki "mahalleleri güzelleştireceğiz, herkesin hakkını vereceğiz." Eğer gerçekten buraları güzelleştirmek isteselerdi, binlerce evi yıkmaya niye gerek duysunlardı? Sadece 100-200 tane evi karşılığını, hakkıyla vererek yıksalar; sokaklar genişletilebilir, imara uygun şekilde düzenlenebilir, parklar yapılabilirdi. Ancak onların böyle amaçları yok.

Onların amacı belli; kârlarına kâr katmak ve esasta buradaki Kürt halkının bir oluşluğunu yok etmek. Hani derler ya "hem ticaret hem ziyaret" aynı öyle bir şey bunların yaptıkları...

- Peki hiç yetkili birisi gelip konuştumu yıkımlarla ilgili veya daha çok ne gibi şeyler konuşuluyor?

- Diyorlar ki "evleri yıkılanlara konut vereceğiz, rahat edecekler, endişelenmenize gerek yok". Böyle diyerek bizi kandırıp kolayca yıkımı başlatmayı planlı-

yorlar.

Tabii işin esası böyle değil. Konut verdikleri kişileri kendilerine borçlu yapacaklar. Çünkü kendi söylediklerine göre bile her evi yıkılana 50 bin TL vereceklermiş. Ama zaten sattıkları konutlar 100 bin TL'den başlıyor. Yani buradaki insanları ömürleri boyunca kendilerine borçlu yaparak bir nevi sömürecekler.

Bize ne danıştılar ne görüşümüzü aldılar. Bakanlar imzalamış, vali izin vermiş. "Dediğim dedik, çaldığım düdüğü" der gibi yıllarca yaşadığımız yerleri "yıkacağız da yıkacağız" diyorlar. Bir de evlerimize "gecekondu" diyerek daha az maliyetle ve kendi kanunlarına uydurarak "yasal" bir şekilde yıkmayı düşünüyorlar. Halbuki buradaki birçok evin tapusu var, oturma izni var, elektriği-suyu bağlı, hepsinin vergisi ödeniyor; ama kim dinler bunları...

TALANIN VE YAĞMANIN GERÇEK ADI: 2B

“Orman Köylülerinin Kalkınmalarının Desteklenmesi” ve “Hazine Adına Orman Sınırları Dışına Çıkarılan Yerlerin Değerlendirilmesi” ile “Hazineye Ait Tarım Arazilerinin Satışı” hakkında kanun tasarısı, 1 Şubat 2012 tarihinde TBMM Baş-

GDO'ya geçiş serbestliğinden sonra köylü, tohum tekellerinin insafına bırakılmış ve 2011 yılı içinde köylüye yönelik en büyük darbe de bu kapsamda vurulmuştur. Egemenlerin tarımda verdiği dış ticaret açığı cari açığı daha da derinleştirirken krizi

sadece 1.5 milyondur. Kayıt altına alınamayan ve sistem dâhilinde veri tabanı hazırlanamayan 3 milyon üretici ise tarım arazilerinin tapusunun olmayışından kaynaklanmaktadır. 2B, 3 milyon üreticinin üretim alanını ellerinden alacak bir düzenlemedir. 2B ile yapılacak olan talan yeni bir şey değildir. 1995 yılında yürürlüğe giren Hazine'ye ait tarım arazilerinin satışını öngören 4070 Sayılı Kanun ile bugüne kadar 306 milyon 393 bin 632 metrekare arazi satıldı.

2B, Kentsel Dönüşüm Projesi'nin yasal dayanağıdır

2B sadece tarım alanlarını kapsamamaktadır. Kentsel dönüşüm projeleri de bu yasa ile teminat altına alınacaktır. Özellikle Wan depremi sonrası gündemde daha fazla yer edinen Kentsel Dönüşüm Projesi, 2B yasası ile teminat altına alındı. 2B alanlarını ve gerekli görüldüğünde bu alanların dışında kalan yerleri de kapsayan gecekondular ve kentsel dönüşüm projesi uygulanacak bölgeleri kapsıyor.

Proje alanının sınırlarını Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, Toplu Konut İdaresi Başkanlığı ilgili büyükşehir belediyeleri ya da diğer belediyeler belirliyor. Aynı proje alanı içinde birden fazla teklif olursa ve Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, o alan üzerinde proje belirlemediyse öncelik sırası TOKİ'ye veriliyor.

Böylelikle, kentsel dönüşümün önü açılıyor. Dönüşümün en çok gündemde olduğu bölge olarak İstanbul'da ise 2B arazi kapsamına alınan bölgeler ise şöyle; Sarıyer, Ümraniye, Çekmeköy, Şile, Sultanbeyli, Beykoz, Kemerburgaz, Ayazağa. İstanbul'daki arazilerden beklenen para ise sadece İstanbul'dan 16 milyar TL.

lebilecek.

- Bu kanuna uymayanların (anlaşma yoluna gidilemeyenlerin) yapılarına bakanlık veya idarece el konularak yıkım ve tahliye işlemleri yapılacak. Yıkım için tanınacak süre 30 gün. Bu süre zarfında tahliyesi gerçekleşmeyen binaların yıkımı bakanlık ve belediyeler tarafından gerçekleştirilecek. Masraflar ise bina sahiplerinden tahsil edilecek.

- Yıkıma direnenlere hapse varan cezalar uygulanacak.

- Tespit edilen riskli bölgelere ve yapılarına kanuna uyulmadığı-tahliyesi gerçekleşmediği takdirde elektrik, su, ulaşım kamu hizmetleri verilmeyecek, verilen yerlerde de durdurulacak.

(Kaynak: Sendika.org)

müteahhidin yeni umudu

aşbakan Erdoğan'dan 2-B Müjdesi

böylesi bir durumda karşılaşmanın yarattığı korku, yeni saldırıların habercisi olmuştur. Cari açığı dengelemek

kanlığına sunulmuş ve tasarımı TBMM Komisyonu'nda 25 Şubat günü kabul edilerek karara bağlanmıştır. Adıyla çelişir biçimde “orman köylülerinin kalkınmalarının desteklenmesi” ile “yeni orman alanlarının oluşturulması” işlemlerinin geçiştirildiği tasarımı, başta 2B, yani **orman vasfını yitirmiş arazilerin satılması**nın önünü açarak talana kapıları açmıştır. Türkiye Ziraat Odaları Birliği (TZOB) tarafından propagandası yapılan tasarımı gerçekten de neyi içeriyor? Son dönemlerde saldırıların şifresi olarak adlandırılan 4C-4B gibi yasalardan sonra 2B hangi saldırının şifresi?

Egemenlerin tarımın tasfiyesinde kararlı

Türkiye'de tarımın tasfiyesine dair egemenlerin tüm tasarrufları her gün yeni bir yıkımı ve krizi beraberinde getirmektedir. Özellikle

için devlet bütçesinin güçlendirilmesi hedeflenmiştir. İşte tam da bu noktada “babalar gibi satarım” ilkesine yani özelleştirmelere ağırlık verildi. İşte 2B yasasını bu çerçevede okumakta fayda var. 2B ile özelleştirme, kırsal alanlara kaydırılmıştır. Özellikle Karadeniz ve Ege, Çukurova ve Türkiye Kürdistanı'nı kapsayacak olan saldırı köylülerin üretim alanlarını tasfiye etmeyi ve TOKİ gibi yağmacı kuruluşların yemi haline getirmeyi hedeflemektedir. Bu kapsamda köylülerin mera olarak kullandığı alanların yaklaşık yüzde 90'lık bölümü 2B kapsamına alınarak kentsel dönüşüm kapsamında satışa sunulacak.

Türkiye'de tarımsal alanların hemen hiçbir kaydı bulunmadığı ise bir gerçek. Ülkemizde yaklaşık 4.5 milyon üretici bulunmaktadır. ÇKS (Çiftçi Kayıt Sistemi) kapsamında kayıt altına alınan üretici sayısı ise

Rantsal dönüşümün 12 maddesi onaylandı

Kentsel Dönüşüm Yasası'nın 12 maddesi 16 Mart günü Mecliste oylanarak kabul edildi.

Yasayla birilikte sel, deprem, erozyon gibi durumlarda bölgelerin “afet bölgesi” ilan edilme durumu ortadan kalkıyor. Meclise sunulan yasayla tüm afet riski bölgelerindeki binaların TOKİ tarafından tespit edilerek yıkılacağı hükmü yer alıyor. 10 yıl içinde bitmesi öngörülen projede, halkın gönüllülüğü esas alınacağı iddia edilirken yasadaki tespit edilen yerlerin anlaşma sağlanmadığı takdirde 30 gün süre tanınarak tahliye etmeleri isteniyor. Ayrıca yasadaki, verilen süre içinde tahliyesi gerçekleşmeyen bi-

nalardan Bakanlık tarafından yıktırılacağına, yıkıma direnenlere de ceza uygulanacağına yer veriliyor.

Yasanın neler getirip neler götürdüğünü tekrar hatırlayacak olursak;

- Riskli bölgede bulunmayan ancak proje gereği bakanlıkça yıkılması zaruri görülen yapılara yıkım zorunluluğu getirilebilecek.

- Binaların risk tespitini halk kendisi başvurarak yaptırarak. Yıkımda anlaşma sağlanan bina sahiplerine geçici konut ve işyeri sağlanacak. Gecekondular Kanunu'na göre yoksul veya dar gelirli olarak kabul edilenlere konut veya işyerleri, borçlandırma suretiyle de veri-

1. YILINDA FUKUŞİMA'DA ÖLENLER ANILDI

H. Merkezi: Mersin Nükleer Karşıtı Platform, 10 Mart 2011 tarihinde Japonya'da yaşanan Fukuşima nükleer santral kazasının birinci yıl dönümünde kazadan etkilenenleri andı. Mersin Ulu Camii önünde bir araya gelen platform bileşenleri “Nükleere hayır, hayır, hayır” yazılı pankart açarak “Nükleere inat, yaşasın hayat” vb. sloganlar attı.

Eylemde açıklama yapan NKP Dönem Sözcüsü **Sabahat Aslan** Japonya'da 11 Mart 2011 tarihinde depremin meydana geldiğini ve deprem sonrasında meydana gelen tsunamilerin ardından Fukuşima nükleer santral kazasının yaşandığını hatırlattı.

Felaketin boyutlarının Çernobil Nükleer santral felaketine eş değer olduğunu ifade eden Aslan, Fukuşima nükleer santral kazası sonrasında Japonya topraklarının yüzde 10'unun radyasyonla kirlendiğini ve bu topraklarda binlerce yıl tarım yapılamayacağını, bölgede yaşayan 300 bin insanın tahliye edildiğini, radyasyona maruz kalan insanların yüzde 70'inin kansere yakalanacağını belirtti.

Açıklamanın ardından KESK Tarım Orkam-Sen Genel Başkanı **Metin Vuranok** bir konuşma yaptı. Vuranok, nükleer santrallere karşı ses çıkartan tüm dostların yanında olduklarını ifade etti. Konuşmaların ardından kitle Balıkçılar Barınağı'na doğru yürüyüşe geçti. Polisin yürüyüşü engelleme çabalarına karşın yürüyüş gerçekleştirildi. Eylem yürüyüşün ardından Fukuşima'da ölenlerin anısına 1 dakikalık saygı duruşu ile son buldu.

BİR HES'E DAHA DURDURMA KARARI

H. Merkezi: Sinop'un Boyabat İlçesi'nde Doğu Holding tarafından yapılan hidroelektrik santralin bitişine kısa bir süre kala, yargı tarafından inşaata durdurma kararı çıktı. Bir köylünün Samsun 2. İdare Mahkemesi'ne açtığı davada Boyabat HES Projesi için Çevre Etki Değerlendirme (ÇED) raporu için öngörülen “muafiyet” kararının yürütmesi durduruldu.

Kurulduğu takdirde bölgede önemli tahribat yaratacak olan HES projesinin bu karar üzerine durdurulabileceği düşünülüyor. HES'lere karşı mücadeleler için karar emsal niteliği taşıyor.

Ve yine Marko Paşa...

İzmir: Tek parti rejiminin efsanevi muhalefet dergisi Marko Paşa, gazetecilerin tutuklanmasını protesto amacıyla 66 yıl sonra **"Ve Yine Marko Paşa"** adıyla tekrar yayımlandı. Ahmet ve Nedim'in arkadaşları (ANGA) tarafından hazırlanan Marko Paşa, bu ismi Aziz Nesin ve Sabahattin Ali'nin Rıfat Ilgaz ve Mustafa Mim Uykusuz'un da desteğiyle çıkardıkları dergiden alıyor. Marko Paşa ile ilgili yapılan açıklamada şunlara değiniliyor; "66 yıl sonra yine gerçeğe mizahın, komediyle trajedinin arasındaki çizginin belirsizleştiği günlerde yine Marko Paşa çıktı meydana. Ancak bu kez 'mizah yazısı yok' Marko Paşa'da... Ya da yaşananlar zaten mizah ve onu resmettik sadece. İstedik ki, bu vesileyle Marko Paşa bir kez daha memleketin hali pür melalini resmetsin, tarihe bir kayıt daha düşsün."

"Ve ben de artık bir taşım!"

İzmir: "Ben bir taşım" kitabının yazarı Müge Tuzcuoğlu, Diyarbakır Özel Yetkili Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından yürütülen soruşturma kapsamında gözaltına alınarak içerisinde Sur Belediye Başkan Yardımcısının da bulunduğu 13 kişi ile birlikte tutuklandı. BDP Siyaset Akademisinde ders veren Tuzcuoğlu'nun Pozantı'da yaşanan vahşet üzerine bir yazı yazmasının ardından tutuklanması dikkat çekiyor.

Konuya ilişkin açıklama yapan "Çocuklar İçin Adalet" takipçileri "Tuzcuoğlu Kürt çocukları için emek veren birisidir, yapılan operasyon Kürt halkına yönelik baskıların ne kadar pervasız olduğunun göstergesidir" dedi. 8 Mart günü Amed'de tutuklanarak Diyarbakır E Tipi Hapishane'ye gönderilen Tuzcuoğlu, hapishane neden çocuklar için mektup gönderdi. Tuzcuoğlu mektubunda kadınların, çocukların ve Pozantı'nın yalnız bırakılmaması çağrısı yaptı.

Süryaniler; "Biz de varız!"

H. Merkezi: Yıllardır devlet tarafından "tanımlanamayan" Süryaniler **Sabro** (Umut) isimli gazete çıkartıyor. Aylık olarak Türkçe ve Süryaniye yayımlanacak olan Sabro ilk sayısında **"Tanımlanmak istiyoruz, biz de varız"** manşetiyle çıktı ve ilk sayısında Süryani halkına ilişkin bir röportaja yer verdi. 12 Mart tarihi itibarıyla yayına başlayan Sabro ilerleyen süreçte iki haftalık yapılmak isteniyor. Gazetenin merkezi Merdîn Midyad'da bulunuyor. Hedef kitlesini Süryaniler ve Süryanilere ilgi duyan herkes olarak belirleyen Sabro'dan önce Süryaniler tarafından Osmanlı döneminde bir yayın ve Cumhuriyet döneminde kilise çevresi içerisinde "apolitik" bir yayın çıkartılmış. Sabro ilk olarak Süryani halkını, Türkiye ve dünya halklarına tanıtmayı, taleplerini dile getirmeyi hedefliyor. Ve günümüzde Süryanilerin en yakıcı sorununu devlet tarafından tanımlanmaması olduğunu belirtiyor. Bugün ülkemizde çoğunluğu İstanbul'da olmak üzere toplam 25.000 Süryani yaşıyor.

Dini Zerdüştlük olanın...

Diyarbakır polisi 8 Mart günü KCK adı altında yine BDP üye ve yöneticilerine yönelik bir gözaltı operasyonu düzenledi. BDP Siyaset Akademisi'nde ders verdikleri gerekçesiyle aralarında BDP'li Yenisehir Belediye Başkan Yardımcısı Güler Menteş'in de bulunduğu 18 kişinin gözaltına alınmasıyla ilgili polisin bildik açıklamalarının dışında satır aralarında önemli bir ayrıntı vardı.

Polis, basına yaptığı yazılı açıklamada Siyaset Akademisi'nde "Kürt vatandaşlarımızın dininin istismar edilerek sözde dinlerinin Zerdüştlük olduğu konularının işlendiği ve bunun benimsetilmeye çalışıldığını" iddia ediyordu. BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak'ın "Operasyonda gözaltına alınanlarla ilgili dini istismar ederek, Zerdüştlüğün benimsetilmeye çalışıldığı iddiası var. Bunu nasıl değerlendiriyorsunuz?" sorusuna verdiği, "Bu emniyetin konusu değildir. Halk neye isterse, ona inanır. İsterse Zerdüştlük, isterse Alevi, isterse Sünni, isterse Hıristiyan olur. Bu emniyetin karar vereceği bir konu değildir" yanıtını "BDP Zerdüştlük eğitimi verdiğini inkâr etmedi" başlıklarıyla verenlerin başka bir derdi daha olmalıydı.

Medyanın Zerdüştlüğü ağzına dolmasının temel nedeni ise Başbakanın açıklamalarında gizli. Ekim 2011'de mecliste kadın milletvekillerinin pantolon giymesini düzenleyen yasanın görüşülmesi sırasında BDP'nin milletvekillerinin başörtüsü takabilmesi için önerge vermesine epeyce hiddetlenmişti. Erdoğan, "Dini Zerdüştlük olanın böyle bir derdi olur mu?" diyerek bu konuyu medyanın gündemine sokmuştu. Aynı akşam STV'de yayınlanan "Şefkat Tepesi" isimli dizide Zerdüştlük "tesadüfen" işlenmiş, içeriği çarpıtılarak, karalanmıştı. Başbakanın açıklamalarının ardından medya bir anda PKK kamplarında Zerdüştlük eğitimi verildiği, PKK militanlarının Hz. İsa ve Meryem önünde çekilmiş resimleri olduğunu keşfetti. Görünen o ki devlet bu konuyu BDP'ye yönelik bir argüman olarak önümüzdeki günlerde de kullanmayı sürdürecektir.

Amaç açık, ağırlıklı olarak Sünni inancına sahip Kürt halkı nezdinde, BDP'nin dinsiz, ateşe tapan bir hareket olduğu propagandası üzerinden itibarsızlaştırma. Kürt halkı içinde dini hassasiyetleri öne çıkararak, BDP'nin imajını zedelemek. Yani AKP, BDP'ye karşı yalan ve iftirayla dolu

açık bir psikolojik savaş yürütüyor. Tüm toplumsal kesimlerin, farklı renklerin partisi olduğunu iddia eden AKP için bu söylem büyük bir çelişki taşıyor. Hele de açıklımlarla önceki hükümetlerin uzak durduğu konuları çözmeyi vaat eden bir parti için bu durum ciddi bir tutarsızlık. Bu anlamda bir örnek olarak çalıştaylarla Alevilere açılan AKP'nin, yalamı açık ki yatsıya bile kalmıyor. Zaten AKP'nin açılımdan en anladığı Alevilerin taleplerinin hiçbirinin karşılanmamasından ve katillerin ödüllendirilmesinden anlaşılıyor.

Ancak AKP'nin muhaliflerine karşı öne sürdüğü bu siyaset tarzının kendisiyle sınırlı olduğu söylenemez. Ortada AKP'yi de aşan, devletin toplumu yönetmek adına çeşitli biçimlerde her daim devreye soktuğu ve sürekli geliştirdiği bir tarzın olduğu açık: **Toplumu yönetmek, örgütlenmesini, bir araya gelmesini zorlaştırmak için farklılıkların derinleştirilmesi ve düşmanlıklar yaratılması.** Başka bir deyişle, böl, parçala, yönet. Türk devletinin bu konuda çok ciddi bir birikiminin olduğu ve bunu çok kanlı bir şekilde yaşama geçirdiğini biliyoruz. Ancak örneğin Hrant'ın cenazesinde ortaya çıkan resim, devletin tüm uğraşlarına karşın çeşitli inanç ve milliyetlerden emekçilerin yan yana durabildiğine bir örnektir. Veya konu özgülünde BDP'nin Blokla birlikte Kürt halkı dışında geniş bir çevreden aldığı oy bizi umutlandırmaktadır.

Zerdüştlük nedir?

Farklı kaynaklar Zerdüştlük'ün ne zaman yaşandığı ve inancını nerelerden başlayarak yaydığı konusunda farklı bilgiler verse de, kendi kitabı olduğu için öğretisi ve yaşamı hakkında epeyce bilgiye sahibiz. Zerdüştlük (Zarathustra) dininin en eski tek tanrılı dinlerden biri olduğu; MÖ 500'lerde, kimi kaynaklara göre çok daha eski dönemlerde, tevhid inan-

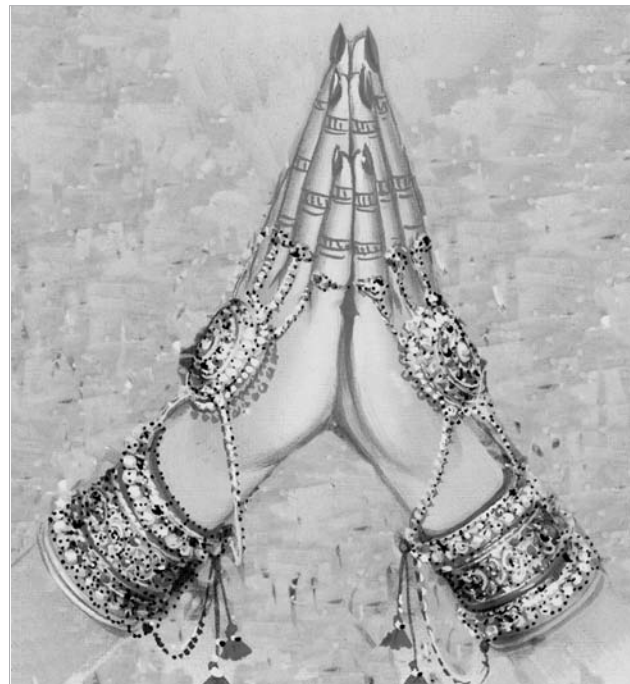

cını İran'dan, bazı kaynaklara göre Türkmenistan'dan başlayarak bölgeye yaydığı biliniyor. Tek Tanrı Ahura Mazda İslam kaynaklarında Hürmüz'e dönüştü, Zerdüştlük'ün tek metni Avesta kitabında dinin iyilik ve doğruluk olarak özetlenebilecek ilkeleri yazılır. Yaşamı ve dünyayı iyilik-kötülük düaliyesiyle (ikiliğiyle) açıklar; ateşi tanrının ışığı ve irfanı sayarak kutsar (ama yaygın yalanın aksine ateşe tapınmaz); kadınla erkeğin eşitliğini savunur. Tanrılara insan kurban edilmesini ve kanlı kurban törenlerini yasakladığı bilinenler arasında.

Binlerce yıl önce İran'ın kuzeyinde yaygınlaşmış, oradan daha doğuya ve batıya yayılmış olan Zerdüştlük inancı, bölgeden geçip Kürdistan'a, Mezopotamya'ya ve buraya yerleşen kavimler (Kürtlerin, Ermenilerin, Türkmenlerin ataları) arasında da yayıldı. Yüzyıllar, hatta belki bin yıllar sonra bölgeyi etkisi altına alan İslamiyetin, o bölgelerde Zerdüştlük inancından çeşitli motifler alması, kadim inanç ve ritüellerin İslamiyet'i etkilemesi ve ona eklenmesi sosyolojik bir gerçekliktir. Özellikle Aleviliğin (hele de Dersim bölgesinde ve İran sınırına komşu coğrafyada) Zerdüştlükten etkilenmemiş olması düşünülemez.

Burada Başbakan için bir parantez açmalıyız; dinler ve inançlar sosyolojik-tarihsel kökenlere sahiptir. Semavi din ve mezhepler doğdukları ve yayıldıkları coğrafyalarda kendilerinden önce çıkmış inançların, kitapların, peygamberlerin izlerini, etkilerini taşır. İncil Tevrat'tan çıktıysa, Kuran her iki kitabı da tanır. Muhammed de Arap coğrafyasının ve o günkü üretim ilişkilerinin, tarihinin ürünüdür.

Günümüzde saf Zerdüştlük inançlara sahip nüfus, Türkiye ve Türkiye dışı bütün bölgede 250 bin civarında, (Y)Ezidilerin ise Kürt illerindeki toplam varlıkları 500-600 kişiyi geçmiyor.

4+4+4'e karşı coşkulu eylemler

Egemenlerin, saldırı odaklarından biri olan eğitim sistemine de yeniden ellerini attılar. 4+4+4 olarak formüle ettikleri eğitim sistemi ile zorunlu eğitim dört yıla inecek. Çocuk işçiliği artacak, küçük yaşta çocuklar evlendirilecek yani çocuk gelinler artacak. Eğitimin piyasalaştırılmasını hedeflenen eğitim sisteminde, fabrikalara eleman yetiştirilecek. Kanun teklifinde yer alan, ilköğretim devlet okullarında parasızdır ifadesi komisyon görüşmelerinde metinden çıkarılarak, ilköğretimin tamamen paralı hale getirilmesinin ilk adımları oldu. Zaten bozuk olan eğitim sistemi daha gerici bir pozisyona çekilecek. Erdoğan'ın üstüne basa basa söylediği "ideolojik değil" kılıfı olayın üstünü örtmeye yönelik bir can havlidir. Daha önce bahsettiği "dindar nesil yaratma" hedefine uygun İmam Hatip Liseleri cazip hale getirilecektir.

Eğitim sisteminde yaşanan bu saldırı sonrası Eğitim-Sen 15 Mart'ta Türkiye'nin ve Türkiye Kürdistan'ının birçok yerinde eylem yaptı.

İstanbul

* Harbiye Orduvehi önünde biraraya gelen Eğitim-Sen üyeleri buradan Taksim Tramvay Durağı'na doğru yürüyüşe başladı. Kitle; Tramvay Durağı'na geldiğinde burada basın açıklaması yapıldı. Yapılan açıklamada, AKP'nin "Dindar nesil yetiştirmek istiyoruz" söyleminden sonra 4+4+4 şeklinde kademelendirdiği eğitimi kendi ideolojik amaçlarına uygun bir hale getirmeye çalıştığını dile getirerek; bu sorunun tüm ülkenin sorunu olduğunu vurguladılar.

* 17 Mart'ta Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen KESK İstanbul Şubeler Platformu buradan Taksim Tramvay Durağı'na yürüdü. Eyleme DDSB'nin yanı sıra pek çok devrimci, demokrat kurum, siyasi parti temsilcileri de destek verdi. Taksim Tramvay durağına gelen kitle, burada basın açıklaması yaptı.

Amed

Saat 12.30'da Ofis ACZ Plaza önünde toplanan Eğitim-Sen'li öğretmenlere birçok demokratik kurum destek verdi. YDG'lilerin de katıldığı eylemde basın metnini Eğitim-Sen Şube Başkanı **Kasım Birtek** okudu.

Dersim

* **Merkez:** 15 Mart günü Eğitim-Sen tarafından örgütlenen eylem saat 11.00'de Sanat Sokağı'nda başladı. Burada toplanan kitle açılan pankartın ardında yürüyüşe geçti. Aralarında Partizan'ın da olduğu çok sayıda kurumun destek verdiği eylemde, kitle sloganlarla AKP il binası önüne geldi ve burada açıklama yaptı.

* **Pertek:** Öğretmenevi'nde toplanan Eğitim-Sen'liler, sloganlar eşliğinde yürüyüşe geçti. Belediye binası önünde yapılan açıklamada Esenyurt'ta 11 işçinin hayatını kaybetmesi, Sivas davasının zaman aşımına uğramasına değinilerek, devlet eliyle gerçek-

leşen faşist saldırılar teşhir edildi. Eyleme **Partizan** da destek verdi.

(**Pertek Partizan**)

Bursa

Ünlü Cadde'de toplanarak sloganlar ve alkışlar eşliğinde İnönü Caddesi üzerinden yürüyüşe geçen kitle Kent Meydanına kadar yürüdü.

Mersin

Eğitim-Sen Mersin Şubesi üyeleri, 15 Mart günü KESK binası önünde bir araya geldi. Daha sonra yüzlerce kişi buradan Taş Bina önüne kadar yürüyerek basın açıklaması yaptı. Açıklamayı yapan Eğitim-Sen Mersin Şube Başkanı **Remzi Çiftçi**, AKP hükümetinin toplumu kendi ideolojisi doğrultusunda şekillendirmeye çalıştığını belirterek, devletin uluslararası sermayenin taşeronu olarak çalışmalarına hız verdiğini ifade etti.

Beyazıt, Xalepçe ve Gazi katliamları lanetlendi

16 Mart, tarihin en kanlı takvim yapraklarından biriydi.

Adı, Beyazıt oldu bazen de Xalepçe... Ama katliamın adı ne olursa olsun ve aradan kaç yıl geçerse geçsin; hiçbir katliam unutulmadı/unutturulmadı!

İstanbul

* Beyazıt Meydanı'na temsili "**16 Mart Anıtı**" dikildi. Genç heykeltıraş **Dağhan Yürürler** tarafından yapılan Anıt, İstanbul Üniversitesi girişindeki alana bırakıldı.

Ardından aralarında YDG'nin de bulunduğu **Halkların Demokratik Kongresi** ortak bir eylem düzenledi. Beyazıt Meydanı'na yapılan yürüyüşün ardından Kürtçe ve Türkçe basın açıklamaları okundu. Açıklamaların ardından BDP İstanbul Milletvekili **Sebahat Tuncel** bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından 7 öğrencinin yaşamını yitirdiği **Eczacılık Fakültesi** önünde gidilerek, karanfeller bırakıldı ve marşlar söylendi.

* Beyazıt'ta gerçekleştirilen bir diğer eylem ise çok sayıda öğrenci örgütü tarafından gerçekleştirildi. YDG'nin de destek verdiği eylemde açıklamayı **Fidan Ataselim** okudu. Gün boyu eylemlerin gerçekleştiği Beyazıt Meydanı'nda KESK ve ÇHD de birer anma yaptılar.

Amed

Xalepçe katliamının yıldönümü nedeniyle 15 Mart tarihinde Eğitim-Sen'in düzenlediği sinevizyon gösterimine katıldık. Saat 17.30'da başlayan gösterimde duygu anlar yaşandı.

Ertesi gün ise Dağ Kapı Meydanı'nda İHD basın açıklaması yaptı. Açıklamayı İHD Amed Şube Sekreteri **Raci Bilici** okudu.

Akşamüzeri Eğitim-Sen üyeleri Sanat Sokağı'nda yaşanan katliama ilişkin hazırladıkları tiyatroyu sundular. Daha sonra 12 Mart Gazi katliamı, Beyazıt Katliamı, Xalepçe ve Roboski katliamının işlendiği sinevizyon izlettirildikten sonra etkinlik sona erdi.

Ankara

Hacettepe Üniversitesi: DYG, SGD, SDP ve YDG'nin içinde olduğu Halkların Demokratik Kongresi'nin örgütlediği eylem, Edebiyat Fakültesi'nden yemekhaneye doğru yürüyüşle başladı. Beyazıt ve Xalepçe katliamları dışında Gazi, Sivas ve Roboski katliamlarının da anıldığı eylem alkışlarla sona erdi.

(**Hacettepe Üniversitesi YDG**)

Ankara Üniversitesi: Ankara Üniversitesi Cebeci kampüsünde, Eğitim Bilimleri Fakültesinde toplanılması ile başlayan DPG, Ekim Gençliği, Gençler Meydana İnişiyatifi, Gençlik Muhalefeti, Genç-Sen, Kızıl Hareket, ÖGD, Öğrenci Dayanışması, SDH, SGD, TÜM-İGD, YDG'nin örgütlediği anma programı, kampüs içinde gerçekleştirilen yürüyüşün ardından Siyasal Bilgiler Fakültesi kantininde yapılan sinevizyon etkinliğiyle devam etti. Sloganlarla Beyazıt, Xalepçe, Roboski, Gazi katliamlarını unutturmayacağını vurgulayan yaklaşık 140 kişilik kitle, kampüsün önünden yolu trafiğe kapatarak

Sakarya Caddesi'ne yürüdü.

Erzincan

Erzincan'da da Mart ayı katliamları protestosu için **PSAKD Erzincan Şubesi**, Dersimliler Derneği, **Partizan**, BDP ve EDÜ-DER gibi DKÖ'lerin bulunduğu Erzincan Demokrasi Bileşeni olarak 12 Mart günü Cumhuriyet Meydanı'nda bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasında Roboski katliamına da değinilmiştir.

İzmir

Her Cumartesi Kemeraltı girişinde eylem yapan HDK bu hafta Mart ayında yapılan katliamları konu edindi. HDK bileşenleri "Beyazıt, Xalepçe, Sivas, Gazi, Roboski katliamlarının faileri devlettir" yazılı bir ozalit açtı. Diller kültürler ve inançlar üzerindeki baskının devam ettiğini vurgulayan bileşenler, hiçbir silahın ya da baskının özgürlük ve demokrasi mücadelesini engelleyemeyeceğini belirtti. Eylemin ardından HDK bileşenleri direnişteki Savranoğlu işçilerinin eylemine katıldı.

"Suzan Zengin yoldaşın hesabı bitmedi!"

Suzan yoldaşımız yaşıyor olsaydı, 6 Mart tarihinde görülen duruşmasında olacaktı. Hukuksuz bir şekilde 2 yıl boyunca tutsak edilen ve neden tutsak edildiğini bile bilmeyen (aslında çok iyi biliyordu) Suzan Zengin serbest bırakılmış ancak tahliye edildikten kısa bir süre sonra yaşamını yitirmişti. Suzan yoldaş içerideyken sağlık durumuna dair defalarca; hem medyaya hem de hapisane idaresine mektup ve dilekçeler yazmış, ama hiçbir şekilde cevap alamamıştı.

Suzan "yargılandığı" süre zarfında, mahkemelerde hiçbir soru sorulmadığı gibi tedavisi de engellenerek ölümüne itilmiştir. Yoldaşımız tahliye olduktan sonra tedaviye başlamış fakat hapisane koşullarında direncini yitiren bedeni, kalp ameliyatını kaldıramamış ve yaşamını yitirmişti.

Yoldaşımızın tutuklanması ve 2 yıl boyunca tutsak edilmesi tesadüf değildir.

Uzun yıllar Kartal Büro temsilciliği yapmıştır. Devrimci bir gazeteci olarak sistem karşısındaki duruşunu mesleğiyle harmanlamayı ve bizim için değerli bir örnek yaratmayı başarmıştır.

Yoldaşımızın davası 6 Mart günü görüldü. Avukatı Gül Altay mahkemede, onun yaşamını yitirdiğini dile getirdi ve davadan düşürüldü.

Dava diğer tutsaklar açısından devam ediyor. 6 Mart günü görülen davada tutsaklardan **Gökhan Sarıtoprak**

serbest bırakıldı.

AN NEWROZ AN NEWROZ!

Devletin, tüm yasaklama kararlarına rağmen 18 Mart günü alanları dolduran yüz binler baharı direnişle selamladı. Devletin bütün korkusu, Kürt halkının **“Direniş Bayramı”** olan Newroz’da halkın sesinin kısılmaması idi. Bunun için 2012 Newroz’u büyük bir önem kazanmıştı. Ne olursa olsun Newroz kutlamalarının engellenmesi gerekiyordu. Bunun için de ayın 18’inde yapılmasını

AMED

“Êdî bes e an azadî an azadî”

şiarıyla sokaklara döküldü Amed halkı. Günlerdir yapılan hazırlıklar özgürlük türküleriyle karşılandı. Vali **“dışarı çıkamazsınız”** diyerek halkı gaz bombalarıyla, polisleriyle, tomalarıyla, panzerleriyle korkutmaya çalıştı. Çünkü biliyorlardı ki karşılarında artık azımsanmayacak bir güç var. Biliyorlardı ki halk Newroz’la birlikte özgürlük naralarını yükseltecek.

Sabah saatlerinde başlayan Newroz alanına yürüyüş Bağlar, Kayapınar ve Sur ilçelerinde engellenmeye çalışıldı. Halk tereddütsüz gaz bombalarının, tomaların, çevik kuvvetin, panzerlerin üstüne üstüne yürüdü. Polislin toplanmaya dahi izin vermemesi üzerine BDP il binasının önüne yüründü. Bu arada birçok ara sokakta, caddelerde çatışmalar devam ediyordu. BDP il binası önünde onbinler ateş yakarak halaylar çekti. Vekillerin gelmesiyle beraber halk, Newroz alanına doğru yürüyüşe geçti.

Polis yürüyüşe müdahale ederek herkese evlerine dönmesi konusunda çağrı yaptı. Halk ise çağrıya sloganlarla karşılık verdi. Polislin bütün saldırılarına halk taşlarla karşılık verildi. Batman,

Siirt, Bismil ve diğer yerlerden gelen araçları da durduran polis, araç sahiplerine keyfi para cezası kesti. Ama unuttukları birşey vardı; yüzbinler Newroz alanına akıyordu, yüzbinler **“An azadî an azadî”** şiarıyla yola çıkmıştı. Çatışmalar yoğunlaştıkça polis geri çekilmek zorunda kaldı. Ve Amed halkı barikatları yıkarak/aşarak Newroz alanına yürümeye devam etti.

Kitle alana devlete vurduğu darbenin, saldırılar karşısında alanı direne direne kazandıklarının sevinciyle sloganlar ve alkışlar eşliğinde girdi. Alandaki 1 milyon kişi kazandığı zaferin coşkusıyla Newroz alanına daha bir can, daha bir ses kattı. Oysa Valilik sabah vakitlerinde alana polis göndererek ses sistemini dahi söktürmüştü.

Panzerler, Newroz alanına doğru yoğunlaşınca, halkın öfkesiyle karşılaştı ve tekrar geri çekilmek durumunda kaldı. Alanda bulunan 8 Gsm aracı ateşe verilerek yakıldı. Program, özgürlük mücadelesinde yaşamını yitirenler anısına saygı duruşuyla başladı. Alanda ses sistemi olmadığı için seçim araçlarıyla gelindi. Açılış konuşmasını Amed BDP İl Eş Başkanı **Zübeyde Zümrüt** yaptı. **“Amed’de kurulan barikat kırıldı. İmralı’nın kapısı kırılıncaya kadar**

bahane edilmek istendi.

Ancak devletin bu adımına karşı Kürt halkı sokakları mesken eyledi. Amed’de polislin bütün barikatları teker teker yıkılarak yüz binlerce insan Newroz alanına akın etti. Çatışmaların neredeyse tüm sokaklara taşındığı İstanbul’da halkın gücü karşısında egemenlerin çaresizliğini hep birlikte gördük.

Kürt halkı direnecektir” diyen Zümrüt’ten sonra Sur Belediye Başkanı **Abdullah Demirbaş** söz alarak **“ses araçları haps edilmesine rağmen bence bu kitlenin coşkusu ve sesi en büyük ses cihazıdır. Bence yüreklerin sesi ve yüreklerin özgürlük talebi en büyük ses cihazıdır”** dedi.

Selahattin Demirtaş’ın sahneye çıkmasıyla alanda coşku da arttı. Demirtaş **“bak AKP bak! İşte Newroz budur. Engellemezsiniz, yasaklayamazsınız. Tehdit ve operasyonlara rağmen işte halk özgürlük meydanındadır. Teslim olmadık’ diyen kocaman yürekli bir halk Newroz meydanındadır”** şeklinde

konuştu. Demirtaş’ın konuşmasının ardından PKK ve PJAK tutsaklarının göndermiş olduğu Newroz mesajı okundu.

Newroz alanında son konuşmayı BDP Urfa Milletvekili **İbrahim Binici** yaptı. Binici, halkı **“özgürlük yürüyüşü”**ne davet etti. Davet üzerine yüzbinler BDP il binasına doğru yürüyüşe geçti. Ancak yürüyüşe yeniden polisler saldırdı. Ve çatışma çıktı. Çoğu alanda çatışmalar halen devam ederken, halk BDP il binasına yürümeye devam etti.

Partizan olarak alanda biz de yerimizi aldık. Partizan flamalarıyla birlikte alanda tur attığımızda, Amed halkı bizi alkış ve zılgıtlarla karşıladı.

İSTANBUL

BDP’nin 18 Mart’ta Kazlıçeşme Meydanında düzenlemek istediği Newroz’u “gününde yapılmadığı” gerekçesiyle yasaklayan İstanbul Valiliği kenti adeta OHAL bölgesine çevirdi.

Newroz’a yaklaşıldıkça operasyonlarını artıran polis, hemen her gün onlarca kişiyi **“Newroz’u provoke edecekleri”** iddiasıyla gözaltına aldı. Newroz günü Zeytinburnu Kazlıçeşme alanına çıkan neredeyse tüm yollar kapatıldı, geçişler polis denetiminde yapıldı, kontrol noktaları kuruldu. Topkapı, Edirnekapı ve sahil yoluna barikat kuran polis, kitlenin Newroz alanına yaklaşmasına izin vermedi. Toplanarak yürüyüşe geçen kitleye gaz bombaları ve TOMA araçlarıyla azgınca saldırdı.

Buna karşın ilk Newroz ateşi sabah saatlerinde Topkapı-Çapa’da yakıldı. Burada toplanan binlerce insan Halkların Demokratik Kongresi pankartı arkasında toplanarak yolu trafığa kapattı ve Çapa’ya doğru **“Bijî biratiya gelan”, “Bijî Newroz”** sloganlarıyla yürüyüşe geçti. Kitlenin Newroz’a sahip çıkması karşısında polis yine gaz bombalarına sarıldı. Kitlenin taşlarla karşılık verdiği çatışma-

lar öğle saatlerine kadar sürdü. Polislin bölgeyi adeta kuşatma altına almasına karşın kitle, her defasında yeniden toplam gruplar halinde Kazlıçeşme’ye doğru yürüyüşe geçti. Çatışmalar sırasında sivil polisler çok sayıda insanı gözaltına aldı. Çatışmalar Millet-Vatan Caddesi boyunca, Topkapı Matbaacılar Sitesi-Cevizlibağ, Aksaray-Çapa’ya kadar yayıldı. Cevizlibağ Metrobüs durağından E-5’e çıkan kalabalık bir grup yolu trafığa keserek yürüdü.

Polis Newroz’a katılımı düşürmek ve engellemek için Metrobüs duraklarında, Eminönü ve Kadıköy iskelelerinde kimlik kontrolü yaptı, birçok insanı gözaltına aldı, birçok mahallede otobüsleri bağladı, çıkışları engelledi. Polis, kitlenin ısrarı, baskısı sonucu alanı açtı ardından alana giren kitleye gaz bombaları ile saldırdı.

Halaylar çekerek Newroz’u kutlayan halka milletvekilleri de eşlik etti. BDP Milletvekilleri Gültan Kışanak, Pervin Buldan, Sırrı Sakık’ın yer aldığı kitleye seslenen İstanbul milletvekili Sebahat

Tuncel, Newroz’un Kürt halkının bayramı olduğunu ve alana gireceklerini söyledi. Milletvekilleri ve kitleye gaz bombaları ve tazyikli suyla saldıran polis, burada da çok sayıda insanı gözaltına aldı.

Saldırı sırasında birçok insanın atılan gazlardan bayıldığı, gaz bombalarının isabet etmesi sonucu kanlar içinde yerde yattığı görüldü. Kitlenin saldırılara karşın yeniden toplanarak yürümek istemesiyle birlikte çatışmalar; Yedikule’den Bakırköy’e kadar yayıldı. Burada Çevik kuvvet polisleriyle birlikte Özel Harekât Polisleri de kitleye saldırdı.

Saldırılar sonucunda ağır yaralanan BDP Arnavutköy İlçe Yöneticisi **Hacı Zengin** yaşamını yitirdi.

Gazi Mahallesi

Mahalle girişi çıkışlarını tutan polislin Kazlıçeşme’ye gitmek isteyen kitleyi engellemesi üzerine Gazi Mahallesi’nde Newroz ateşi yakıldı. Saat 10.00’den itibaren Dört Yol’da toplanan kadın, erkek, genç ve yaşlı yüzlerce insan ateş etrafında halay çekiyor. Polislin aralıklı olarak akrep, toma gibi araçlarla ve gaz bombalarıyla saldırmalarına karşın geri çekilmeyen kitle, polisi püskürterek halay ve sloganlarına devam ediyor. Yeni katılımlarla sayısı artan kitlenin içinden **“Newroz piroz be”, “Direne direne kazanacağız”, “Bijî serok Apo, PKK”, “Yaşasın partimiz TKP/ML, Halk Ordusu TİKKO”, “Gerillalar ölmez, yaşasın Halk Savaşı”, “Bijî partimê TKP/ML”, “Yaşasın halkların kardeşliği”** sloganları yükseliyor.

1 Mayıs Mahallesi

İstanbul: 18 Mart sabahı saat 9.00 civarında Newroz alanına gitmek için bindiğimiz otobüs mahallenin çıkışında konumlanmış olan polis otobüsü ve minibüsleri tarafından durduruldu. Otobüse binerek insanların suratlarına ve kimliklere bakarak daha doğrusu keyfi bir biçimde insanları alıkoydular. Bir Partizan okuru da zorla otobüsten indirilmeye çalışıldı.

Biz de bu uygulamaya gereken şekilde cevap verdik. Polislin bütün gözaltına alma, alıkoyma çabalarını boşa çıkardık. Yaşanan olay sırasında **“Baskılar bizi yıldırılmaz”, “Newroz piroz be!”** sloganlarını atarak ara sokaklara çekildik. **(1 Mayıs Partizan)**

Ankara

Ankara Valiliği tarafından Kolej Meydanı’nda yapılacak Newroz’un iptal edilmesi ardından BDP binası önünde toplanan 5 bin kişi, polis barikatları önünde ateş yakarak tüm engellemelere rağmen Newroz’u kutladı. Buradan Sakarya Meydanı’na yürümek isteyen kitleye polis izin vermedi. Bunun üzerine kitlenin bir kısmı polis barikatlarından tek tek çıkarak Sakarya Meydanı’na gitti.

Erzincan

BDP, Erzincan Demokratik Öğrenci Derneği, PSAKD ve Partizan tarafından örgütlenen Newroz kutlamasında yüzlerce polis alanı ablukaya aldı. **“Baskılar bizi yıldırılmaz”** ve **“Bijî Newroz”** sloganları atıldı. Açıklama yapan BDP MYK Üyesi Hayri Ateş, **“Bugün burada Newroz ateşini yakacaktık. Ancak AKP’nin inkarcı zihniyeti verilen izinleri bile iptal ederek, buna engel oldu. Biz burada bu inkarcı zihniyeti kınıyoruz”** dedi.